

Svet
Evropske unije

Bruselj, 10. december 2020
(OR. en)

13944/20

**Medinstitucionalna zadeva:
2020/0353 (COD)**

ENV 792
ENT 150
MI 561
CODEC 1320

PREDLOG

Pošiljatelj:	za generalno sekretarko Evropske komisije: direktorica Martine DEPREZ
Datum prejema:	10. december 2020
Prejemnik:	generalni sekretar Sveta Evropske unije Jeppe TRANHOLM- MIKKELSEN
Št. dok. Kom.:	COM(2020) 798 final
Zadeva:	Predlog UREDBE EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020

Delegacije prejmejo priloženi dokument COM(2020) 798 final.

Priloga: COM(2020) 798 final

Bruselj, 10.12.2020
COM(2020) 798 final

2020/0353 (COD)

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi
Uredbe (EU) 2019/1020**

(Besedilo velja za EGP)

{SEC(2020) 420 final} - {SWD(2020) 334 final} - {SWD(2020) 335 final}

OBRAZLOŽITVENI MEMORANDUM

1. OZADJE PREDLOGA

• Razlogi za predlog in njegovi cilji

Razvoj in proizvodnja baterij sta strateški prednostni nalogi Evrope v okviru prehoda na čisto energijo. Poleg tega sta ključni sestavni del evropske avtomobilske industrije. V EU promet prispeva približno četrtno emisij toplogrednih plinov (TGP) in je glavni vzrok za onesnaženost zraka v mestih.

Z obsežnejšo uporabo električnih vozil se bodo zmanjšale emisije TGP in škodljive emisije iz cestnega prometa. V EU se bo med letoma 2020 in 2030 močno povečala elektrifikacija osebnih avtomobilov, kombiniranih vozil in avtobusov, v manjšem obsegu pa tudi tovornjakov. Spodbuja jo predvsem zakonodaja EU, ki določa standarde za emisije CO₂ za izdelovalce vozil in minimalne cilje držav članic za javno naročanje čistih vozil¹. Temu bo sledila še elektrifikacija nekaterih stanovanjskih storitev, kot je shranjevanje energije ali ogrevanje, to pa bo prispevalo k dodatnemu zmanjšanju emisij.

Po ocenah Svetovnega gospodarskega foruma **je treba svetovno proizvodnjo baterij povečati za faktor 19**, da bi pospešili prehod na nizkoogljično gospodarstvo².

Ta pobuda je namenjena posodobitvi zakonodajnega okvira EU za baterije. Je sestavni del **zelenega dogovora EU**³, tj. nove strategije EU za rast, katere cilj je preobraziti EU v sodobno, konkurenčno in z viri gospodarno gospodarstvo, (i) ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij TGP, (ii) v katerem je gospodarska rast ločena od rabe virov in (iii) v katerem ni prezrta nobena oseba ali kraj. Temelji na zavezah in poročilih, ki jih je sprejela Evropska komisija, vključno s **strateškim načrtom za baterije**⁴, **novim akcijskim načrtom za krožno gospodarstvo**⁵, **novi industrijski strategiji za Evropo**⁶ ter **strategijo za trajnostno in pametno mobilnost**⁷, katere namen je emisije iz prometa do leta 2050 zmanjšati za 90 %.

Poleg dela Komisije sta **Svet in Parlament** pozvala k ukrepom v podporo prehodu na električno mobilnost, ogljično nevtravno shranjevanje energije in trajnostno vrednostno verigo baterij. Tudi Evropska investicijska banka je sporočila, da bo **leta 2020** po pričakovanjih okrepila svojo podporo projektom, povezanim z baterijami, in za to povečala **financiranje na več kot 1 milijardo EUR**⁸.

Pri tej pobudi se obravnavajo **tri skupine tesno povezanih težav** v zvezi z baterijami.

---

¹ Direktiva 2009/33/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2009 o spodbujanju čistih vozil za cestni prevoz v podporo nizkoemisijski mobilnosti (UL L 120, 15.5.2009, str. 5).

² Svetovni gospodarski forum in svetovno zavezništvo za baterije, A vision for a sustainable battery value chain in 2030: Unlocking the potential to power sustainable development and climate change mitigation (Vizija za trajnostno vrednostno verigo baterij v letu 2030: izkoriščanje potenciala za podpiranje trajnostnega razvoja in blaženja podnebnih sprememb), 2019.

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

⁴ Priloga k sporočilu COM(2018) 293 final.

⁵ COM(2020) 98 final.

⁶ COM(2020) 102 final.

⁷ COM(2020) 789.

⁸ <https://www.eib.org/en/press/all/2020-121-eib-reaffirms-commitment-to-a-european-battery-industry-to-boost-green-recovery>.

- **Prva skupina** se nanaša na **neobstoj okvirnih pogojev za spodbujanje naložb** v proizvodne zmogljivosti za trajnostne baterije. Te težave so povezane z neučinkovitim delovanjem **enotnega trga** in **neenakimi konkurenčnimi pogoji**⁹ zaradi različnih regulativnih okvirov na **notranjem trgu**. Med osnovnimi vzroki za to sta neenakomerno izvajanje direktive o baterijah ter pomanjkanje zanesljivih in primerljivih informacij po vsej EU.
- **Druga skupina težav** se nanaša na **neoptimalno delovanje trgov recikliranja in nezadostno zaprte snovne zanke**, ki omejujejo možnosti EU za zmanjšanje tveganja pri oskrbi s surovinami. Sedanji regulativni okvir ima več pomanjkljivosti. Med njimi so pomanjkanje jasnih in ustrezno harmoniziranih pravil ter določbe v direktivi o baterijah, ki ne upoštevajo nedavnega tehnološkega razvoja in razvoja trga. Te zmanjšujejo dobičkonosnost dejavnosti recikliranja ter ovirajo naložbe v nove tehnologije in dodatne zmogljivosti za recikliranje prihodnjih baterij.
- **Tretja skupina težav** se nanaša na **socialna in okoljska tveganja**, ki zdaj niso zajeta z okoljskim pravom EU. Te težave vključujejo: (i) nepreglednost pri pridobivanju surovin, (ii) nevarne snovi in (iii) neizkoriščeni potencial za izravnavo vplivov življenjskih ciklov baterij na okolje.

Osnovna vzroka teh težav sta nedelovanje trgov in pomanjkljivosti na področju obveščanja. Te so povezane z delovanjem enotnega trga. Poleg tega jih stopnjuje še tretji dejavnik, in sicer kompleksnost vrednostnih verig baterij.

Cilji predloga so: (1) okrepitev delovanja notranjega trga (vključno s proizvodi, procesi, odpadnimi baterijami in recikliranimi materiali) z zagotovitvijo enakih konkurenčnih pogojev na podlagi skupnega nabora pravil, (2) spodbujanje krožnega gospodarstva ter (3) zmanjšanje okoljskih in socialnih vplivov v vseh fazah življenjskega cikla baterij. Ti trije cilji so med sabo tesno povezani.

• **Skladnost z veljavnimi predpisi s področja zadevne politike**

Sedanji regulativni okvir na podlagi **direktive o baterijah** zajema le fazo ob koncu življenjske dobe baterij. Pravnih določb, ki zajemajo druge vidike faz proizvodnje in uporabe baterij, kot so elektrokemijsko delovanje in trajnost, emisije TGP ali odgovorno pridobivanje, v EU zdaj ni.

V skladu z načelom „za enega sprejetega se eden odpravi“¹⁰ bi bilo treba **sedanjo direktivo o baterijah nadomestiti** s predlagano uredbo.

Predlog je popolnoma v skladu z **obstoječo zakonodajo EU o okolju in odpadkih**. Predlog dopolnjuje to zakonodajo, vključno z: Direktivo 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih¹¹, Direktivo 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih¹², Direktivo 2012/19/EU

⁹ Pojem „enaki konkurenčni pogoji“ se nanaša na nabor skupnih pravil in standardov, s katerimi se preprečuje, da bi podjetja v eni državi pridobila konkurenčno prednost pred podjetji, ki poslujejo v drugih državah.

¹⁰ Vsak zakonodajni predlog, ki ustvarja nova bremena, bi moral ljudi in podjetja razbremeniti enakovrednega obstoječega bremena na ravni EU na istem področju politike. Communication from the President to the Commission: The Working Methods of the European Commission (Sporočilo predsednice Komisiji: Delovne metode Evropske komisije) (P(2019) 2).

¹¹ UL L 269, 21.10.2000, str. 34.

¹² UL L 312, 22.11.2008, str. 3.

Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO)¹³, Direktivo 2011/65/EU o omejevanju uporabe nekaterih nevarnih snovi v električni in elektronski opremi¹⁴, Direktivo 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja)¹⁵ ter Uredbo (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH)¹⁶.

Ta predlog uvaja postopne zahteve za čim večje zmanjšanje ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu baterij. V tem okviru bodo prizadevanja za zmanjšanje ogljičnega odtisa v proizvodnem procesu posredno vodila k spodbujanju proizvodnje energije iz obnovljivih virov.

- **Skladnost z drugimi politikami Unije**

Pobuda je skladna z mednarodnimi obveznostmi EU na področju **trgovinske politike**, zlasti ker zagotavlja nediskriminacijo med proizvodi, proizvedenimi v EU, in uvoženimi proizvodi.

S pobudo se v celoti upoštevajo **načelo inovativnosti** ter povezani omogočitveni ukrepi na podlagi financiranja EU za raziskave in inovacije v okviru programa Obzorje 2020.

Cilj predloga je zagotoviti tudi obveznosti enostavnega in racionaliziranega spremljanja in poročanja za omejitev upravnega bremena za države članice v skladu s **pristopom EU za boljše pravno urejanje**¹⁷ ter preverjanjem ustreznosti poročanja in spremljanja¹⁸.

2. PRAVNA PODLAGA, SUBSIDIARNOST IN SORAZMERNOST

- **Pravna podlaga**

Predlog temelji na **členu 114 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU)**, ki ga je treba uporabiti za ukrepe, namenjene vzpostavitvi ali zagotovitvi delovanja **enotnega trga**. To pomeni spremembo v primerjavi s sedanjo pravno podlago, saj je direktiva o baterijah (Direktiva 2006/66/ES) temeljila na členu 175 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (zdaj člen 191 PDEU), za določbe v zvezi z opredeljenim proizvodom pa na členu 95 Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti (zdaj člen 114 PDEU).

S predlogom se obravnava **več ključnih težav, povezanih z enotnim trgovim**. Med njimi so: (i) neenaki konkurenčni pogoji za baterije, dane na trg, saj so veljavna pravila predmet razlage, (ii) ovire za delovanje trgov recikliranja, (iii) neenakomerno izvajanje direktive o baterijah, (iv) nujna potreba po obsežnih naložbah za odziv na spremembe na trgu, (v) potreba po ekonomijah obsega ter (vi) potreba po stabilnem in popolnoma harmoniziranem regulativnem okviru.

Ob tem so tudi številni **okoljski problemi** povezani s proizvodnjo in uporabo baterij ter ravnanjem z izrabljenimi baterijami. **Vse** okoljske probleme, ki niso neposredno zajeti s pravnim redom EU na področju okolja in je zato v zvezi z njimi potrebno regulativno posredovanje, **je mogoče povezati z delovanjem enotnega trga**. Eden od takih problemov so **škodljivi vplivi nevarnih snovi, ki jih vsebujejo baterije, na okolje**, če se baterije nepravilno odstranijo, ta problem pa je mogoče rešiti z ustreznim zbiranjem in recikliranjem prenosnih baterij. Eden od razlogov za tako nizke stopnje zbiranja prenosnih baterij so stroški

---

¹³ UL L 197, 24.7.2012, str. 38.

¹⁴ UL L 174, 1.7.2011, str. 88.

¹⁵ UL L 334, 17.12.2010, str. 17.

¹⁶ UL L 396, 30.12.2006, str. 1.

¹⁷ SWD(2015) 111 final.

¹⁸ COM(2017) 312 final.

vzpostavitev sistemov zbiranja, načelo „onesnaževalec plača“ pa se na enotnem trgu ne izvaja ustrezno in harmonizirano. Neoptimalne stopnje zbiranja so **problematične** tudi z vidika dobičkonosnosti podjetij. Razlog za to je, da so tehnologije recikliranja **kapitalsko intenzivne** in zato so zanje potrebne precejšnje **ekonomije obsega**, ki v nekaterih primerih presegajo nacionalne trge EU. Drug problem je neuspeh pri **zmanjševanju celotnega vpliva baterij na okolje** s povečanjem krožnosti vrednostne verige baterij. Tudi pri tem problemu je glavni vzrok nedelovanje trga. Spodbude (in informacije) niso usklajene med različnimi akterji vzdolž vrednostne verige. Na trgu baterij za električna vozila za drugotno uporabo pa ni pravne varnosti v zvezi s statusom odpadka rabljenih baterij, poleg tega so informacije za predvidevanje delovanja baterij nezadostne.

Zato je **cilj** predloga zagotoviti izvajanje skupnih pravil za gospodarske akterje na enotnem trgu ter preprečiti izkrivljanje konkurence. Z ukrepi bo dosežena dodatna harmonizacija: (i) **zahtev za proizvode**, ki se uporabljajo za baterije, dane na trg Unije, in (ii) ravni storitev ravnanja z odpadki, ki jih zagotavljajo podjetja. V predlogu so določene tudi zahteve za zagotovitev **dobro delujočega trga za sekundarne surovine** ob sočasnem preprečevanju in zmanjševanju **vplivov na okolje** iz proizvodnje in uporabe baterij (ter njihove obdelave, vključno z recikliranjem, ob izrabljenosti baterije). To bo spodbujalo krožno industrijo baterij po vsej Evropi ter **preprečilo razdrobljenost** zaradi morebitnih razlik v nacionalnih pristopih.

Proizvodnja in uporaba baterij, osnovna vrednostna veriga in ravnanje z izrabljenimi baterijami so **medsektorska vprašanja**, ki vplivajo na več področij politike. Zato bo predlog poleg ciljev notranjega trga **prispeval tudi k ciljem v zvezi z okoljem, prometom, podnebnimi ukrepi, energijo in mednarodno trgovino**. Ocena učinka predlaganih ukrepov dokazuje, da **v večini primerov prevladujejo cilji notranjega trga**, okoljske koristi pa jih dopolnjujejo. Zato je primerno, da se člen 114 PDEU uporabi kot edina pravna podlaga.

- **Subsidiarnost (za neizključno pristojnost)**

Določitev skupnih zahtev na ravni EU, ki zajemajo celotni življenjski cikel baterij, ima jasno dodano vrednost. Ključno je zagotoviti, da se za izdelovalce, uvoznike in splošneje za gospodarske subjekte uporabljajo harmonizirane zahteve, ki jih je treba izpolniti (i) pri dajanju baterije na trg Unije in (ii) ob zagotavljanju informacij strankam na celotnem enotnem trgu. Tudi izvajalci recikliranja morajo biti sposobni delovati v skladu z enotnimi zahtevami, ki se uporabljajo enako za vsa podjetja za recikliranje po vsej EU. Brez ukrepanja na ravni EU z določitvijo harmoniziranih pravil bi posredovanja na nacionalni ravni povzročila razhajanja med zahtevami za gospodarske subjekte.

Razvoj trajnostne vrednostne verige baterij je kapitalsko intenziven, zanj pa so potrebne ekonomije obsega, ki presegajo to, kar lahko zagotovijo nacionalna gospodarstva. Za dosego tega je potreben harmoniziran in dobro delujoč enotni trg, ki zajema vse države članice in na katerem se za vse gospodarske subjekte v vrednostni verigi baterij uporabljajo ista pravila.

Poleg tega so skupna pravila potrebna za **prehod na krožno gospodarstvo**, ki bo pomagal spodbujati inovativne in trajnostne evropske poslovne modele, proizvode in materiale. Države članice same ne morejo določiti teh ciljev: zaradi **obsega** potrebnih ukrepov se ti cilji lahko lažje dosežejo na ravni EU. **Zato so enotni ukrepi EU upravičeni in potrebni.**

- **Sorazmernost**

Predlagani ukrepi ne presegajo tega, kar je potrebno za zagotavljanje regulativne varnosti, potrebne za **spodbujanje obsežnih naložb** v krožno gospodarstvo, ter sočasno zagotavljanje visoke ravni varstva zdravja ljudi in okolja.

Na splošno predlagana možnost politike pomeni **postopno spremembo** v primerjavi z **obstoječim regulativnim in institucionalnim okvirom** (tj. sedanjo direktivo o baterijah). Za **zgodnejše faze** vrednostne verige, za katere zdaj ni zakonodaje EU, se predlagane spremembe nanašajo večinoma na raven **informacij in osnovnih zahtev** za baterije, ki se dajejo na trg EU.

V zvezi z nekaterimi od predlaganih možnosti politike je bilo pri oceni učinka ugotovljeno, da bi se s **postopnim pristopom** najbolje uveljavilo načelo sorazmernosti. Zato predlog vključuje **postopno povečanje** ambicij in zahtev na številnih področjih. To velja na primer za določbo o zahtevah glede delovanja in trajnosti polnilnih industrijskih baterij. Ta določba vključuje obveznosti obveščanja kot prvi korak: ustreznih minimalnih vrednosti ne bo treba določiti, dokler ne bo na voljo več informacij.

- **Izbira instrumenta**

Ocena direktive o baterijah in analiza pred oceno učinka sta pokazali, da se **harmonizacija bolje doseže z uredbo** kot z direktivo na podlagi predhodno bolj omejenega pristopa. Zaradi **različnih nacionalnih ukrepov** v zvezi z zbiranjem in predelavo odpadkov je nastal **neusklajen regulativni okvir** za gospodarske subjekte in proizvajalce. Te ovire v obliki različnih nacionalnih regulativnih okvirov je mogoče odpraviti le s podrobneje opredeljenimi in harmoniziranimi pravili o organizaciji postopkov zbiranja in predelave ter povezanih pristojnostih. Ta podrobno opredeljena in harmonizirana pravila bi morala vključevati zahteve, ki se uporabljajo neposredno za podjetja.

Z uredbo se bodo **določile neposredne zahteve za vse subjekte**, s čimer se bosta zagotovili potrebna pravna varnost in možnost izvrševanja popolnoma povezanega trga po vsej EU. Poleg tega se z uredbo **zagotovi sočasno in enako izvajanje obveznosti v vseh 27 državah članicah**.

Z instrumentom se bo določilo tudi več **pooblastil za Komisijo za pripravo izvedbenih ukrepov**. Z njimi bo lahko Komisija po potrebi dodatno izpopolnila uredbo, s čimer bo mogoče pravočasneje določiti skupna pravila. Z uredbo se bodo **zmanjšale negotovosti glede časovnih okvirov** med postopkom prenosa v nacionalno zakonodajo, ki so običajno povezane z direktivami na področju, na katerem sta čas in pravna varnost ključna zaradi napovedanih povečanj velikosti trga in splošnejših sprememb dinamike trga.

3. REZULTATI NAKNADNIH OCEN, POSVETOVANJ Z ZAINTERESIRANIMI STRANMI IN OCEN UČINKA

- **Naknadne ocene/preverjanja ustreznosti obstoječe zakonodaje**

Komisija je aprila 2019 objavila oceno direktive o baterijah¹⁹ v skladu s svojimi smernicami za boljše pravno urejanje in ob upoštevanju določb člena 23 direktive o baterijah. Ključne ugotovitve ocene so povzete v Prilogi 6 k oceni učinka in so se upoštevale pri analizi (zlasti v oddelku o opredelitvi problema).

---

¹⁹ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 9. aprila 2019 o izvajanju Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS ter njenem vplivu na okolje in delovanje notranjega trga (COM(2019) 166 final) ter Delovni dokument služb Komisije o oceni Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (SWD(2019) 1300).

Ta predlog politike vključuje **ukrepe, s katerimi se obravnavajo področja, ki so opredeljena v oceni direktive o baterijah in na katerih neharmonizirane ali nezadostno podrobne določbe** povzročajo razdrobljene rezultate na enotnem trgu. Zaradi teh se izkrivljajo konkurenčni pogoji, saj ne zagotavljajo jasnosti in stroškovne učinkovitosti (npr. organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev). Predlog vključuje tudi več **ukrepov, s katerimi se zagotavlja, da je regulativno okolje posodobljeno in ustreza namenu, da se lahko v njem obravnavajo tehnološke novosti**, kot so baterije za električna vozila, električna kolesa in električne skiroje ali možnost druge uporabe industrijskih baterij.

- **Posvetovanja z zainteresiranimi stranmi**

V skladu s smernicami za boljše pravno urejanje je bilo izvedenih več dejavnosti posvetovanja. Te dejavnosti posvetovanja so na kratko opisane v alineah v nadaljevanju.

- GD GROW je med junijem in novembrom **2019** organiziral prvi krog posvetovanj v okviru priprave regulativne pobude v zvezi z **zahtevami glede trajnostnosti za baterije**. V prvem krogu so bili izvedeni javno posvetovanje, za katero je bilo prejetih 180 prispevkov, in trije javni sestanki z zainteresiranimi stranmi v zvezi z ugotovitvami dveh študij izvedljivosti.
- Po politični odločitvi, da se direktiva o baterijah nadomesti z **enim pravnim instrumentom**, v katerega se vključijo zahteve glede trajnostnosti za polnilne baterije, s katerimi se je GD GROW ukvarjal od sredine leta 2018, je med februarjem in majem **2020** potekal drugi krog dejavnosti posvetovanja. Ta je vključeval:
  - ciljno usmerjene pogovore s predstavniki vrednostne verige baterij, potrošniki in okoljevarstvenimi združenji;
  - anketo med podjetji (izdelovalci, izvajalci ravnanja z odpadki in izvajalci recikliranja);
  - anketo med predstavniki projektov na področju raziskav in inovacij (financiranih v okviru programov Obzorje 2020 in LIFE);
  - sektorske sestanke z zainteresiranimi stranmi;
  - sestanek s skupino strokovnjakov iz držav članic.
- **Začetna ocena učinka** predlagane uredbe je bila objavljena 28. maja 2020, povratne informacije pa je bilo mogoče predložiti do 9. julija 2020. Skupno so bili prejeti 103 odgovori, večina v podporo stališčem, ki so jih zainteresirane strani izrazile v zgodnejši fazi postopka (na primer med ciljno usmerjenimi posvetovanji z zainteresiranimi stranmi).

V splošnem so dejavnosti posvetovanja pokazale, da javnost **na splošno priznava** potrebo po regulativni pobudi, ki celostno zajema celotno vrednostno verigo baterij. Zainteresirane strani, ki so sodelovale pri javnih posvetovanjih, so na splošno priznavale, da **tehnološke, gospodarske in socialne spremembe** upravičujejo vzpostavitev novega regulativnega okvira za baterije. Strinjale so se tudi, da bi bilo treba obstoječa pravila **bolje harmonizirati** in da je potreben okvir EU, ki zajema **celotni življenjski cikel baterij**. Po njihovih trditvah bi moral ta okvir zajemati skupna in strožja pravila glede trajnostnosti za baterije, komponente, odpadne baterije in reciklirane materiale, da bi se določila jasna in skupna pravila za zagotovitev delovanja enotnega trga EU.

Glavne potrebe, ki so jih navedli predstavniki **industrije**, so: (i) stabilen regulativen okvir, ki zagotavlja varnost naložb, (ii) enaki konkurenčni pogoji, ki omogočajo trajnostno proizvodnjo

baterij, in (iii) učinkovito delovanje trgov recikliranja za povečanje razpoložljivosti kakovostnih sekundarnih surovin. Glavne skrbi, ki so jih navedli predstavniki **civilne družbe**, so se nanašale na potrebo po trajnostnem pridobivanju in uporabi načel krožnega gospodarstva v vrednostni verigi baterij.

Podrobni zaključki posvetovanj z zainteresiranimi stranmi so vključeni v **prilogah 2 in 9** k oceni učinka.

- **Zbiranje in uporaba strokovnih mnenj**

Da bi Komisija podprla analizo različnih možnosti, je zunanjim strokovnjakom oddala več **naročil za podporo**, med drugim za:

- študijo za oceno izvedljivosti ukrepov za obravnavanje pomanjkljivosti sedanjega okvira EU za baterije;
- študijo o specifičnih temah (drugotna uporaba, omejitve, sistemi kavcij itd.);
- pripravljajno študijo o okoljsko primerni zasnovi in označevanju energijske učinkovitosti polnilnih elektrokemičnih baterij z notranjim sistemom shranjevanja energije;
- nadaljnjo študijo izvedljivosti v zvezi s trajnostnimi baterijami;
- oceno učinka v zvezi z okoljsko primerno zasnovo in označevanjem energijske učinkovitosti polnilnih elektrokemičnih baterij z notranjim sistemom shranjevanja energije.

Ti strokovnjaki so tesno sodelovali s Komisijo v številnih fazah študije.

Poleg teh podpornih študij je bilo dodatno strokovno znanje pridobljeno s proučevanjem literature in z odgovori, zbranimi v okviru posvetovanj z zainteresiranimi stranmi.

- **Ocena učinka**

Predlog temelji na oceni učinka. Po obravnavi pripomb, ki jih je Odbor za regulativni nadzor navedel v svojem negativnem mnenju z dne 24. junija 2020, je bilo v zvezi z oceno učinka 18. septembra 2020 izdano pozitivno mnenje s pridržki. Odbor je v svojem končnem mnenju zahteval dodatne podrobnosti, predvsem o izhodiščnem stanju in sestavi možnosti politike.

Ocena učinka vključuje **13 ukrepov za obravnavo problemov**, povezanih z: (i) neobstojem okvirnih pogojev za spodbujanje naložb v proizvodne zmogljivosti za trajnostne baterije, (ii) neoptimalnim delovanjem trgov recikliranja ter (iii) socialnimi in okoljskimi tveganji, ki zdaj niso zajeta s pravnim redom EU na področju okolja. Teh 13 ukrepov **temelji na**: (i) analizi iz ocene direktive o baterijah, (ii) javnih posvetovanjih za to pobudo, (iii) raznih podpornih študijah in (iv) političnih zavezah, kot je zeleni dogovor. Odražajo dejstvo, da so **odzivi potrebni vzdolž zapletene vrednostne verige**.

V okviru vsakega od 13 splošnih ukrepov politike je bilo proučenih več podukrepov. Ti podukrepi v številnih primerih pomenijo **alternativo** drug drugemu (npr. v okviru ukrepa 3 je lahko ciljna stopnja zbiranja za prenosne baterije 65-odstotna ali 75-odstotna, ne more pa biti oboje). V drugih primerih so podukrepi načrtovani tako, da so lahko **kumulativni in/ali dopolnilni** (npr. v okviru ukrepa 13 potni list za industrijske baterije dopolnjuje obveznosti obveščanja). Vsi ti podukrepi so sorazmerno podrobno analizirani v **Prilogi 9** k oceni učinka, pri čemer so njihovi učinki obravnavani v primerjavi z običajnim scenarijem.

Za lažjo analizo so podukrepi združeni v **štiri glavne možnosti politike**, ki se primerjajo z običajnim scenarijem. Te štiri možnosti so navedene v nadaljevanju.

- **Možnost 1** ustreza **običajnemu scenariju**, v skladu z njo pa ostane direktiva o baterijah, ki večinoma zajema fazo ob koncu življenjske dobe baterij, **nespremenjena**. Za **zgodnejše faze** v vrednostni verigi **zakonodaje EU zdaj ni** in to se ne bi spremenilo. Dodatne podrobnosti o tej možnosti so navedene v **oddelku 5** o izhodiščnem stanju in v **Prilogi 9**.
- **Možnost 2 s srednjo ravnjo ambicioznosti** temelji na direktivi o baterijah, vendar se po tej možnosti stopnja ambicioznosti postopoma krepi in povečuje. Za **zgodnejše faze** vrednostne verige, za katere zdaj ni zakonodaje EU, se predlagana sprememba nanaša na uvedbo **zahtev za obveščanje in osnovnih zahtev** kot pogoja za dajanje baterij na trg EU.
- **Možnost 3 z visoko ravnjo ambicioznosti** zajema **pristop, ki povzroča nekoliko večje motnje**, vendar še vedno v mejah tega, kar je tehnično izvedljivo. Vključuje na primer določitev mejnih vrednosti in pragov, ki jih je treba doseči v predpisanem roku.
- **Možnost 4 z zelo visoko ravnjo ambicioznosti** vključuje ukrepe, ki bi precej presejali sedanji regulativni okvir in sedanje poslovne prakse.

Preglednica 1 vsebuje pregled podukrepov, vključenih v možnosti politike, pri čemer je prednostna možnost na podlagi ocene učinka označena z zeleno.

Komisija za prednostno šteje kombinacijo možnosti 2 in 3. Izbrana kombinacija zagotavlja uravnotežen pristop v zvezi z uspešnostjo (doseganje ciljev) in učinkovitostjo (stroškovna učinkovitost). Prednostna možnost bo EU olajšala odzivanje na hitre spremembe tržnih razmer in odločno podprla prehod na bolj nizkoogljično gospodarstvo, ne da bi ustvarjala tveganja čezmernih stroškov ali motenj.

Preglednica 1: Prednostna možnost

Ukrepi	Možnost 2 – srednja raven ambicioznosti	Možnost 3 – visoka raven ambicioznosti	Možnost 4 – zelo visoka raven ambicioznosti
1. Razvrščanje in opredelitev	Nova kategorija za baterije za električna vozila. Omejitev teže na 5 kg zaradi razlikovanja med prenosnimi in industrijskimi baterijami.	Nova metodologija za izračun stopenj zbiranja prenosnih baterij, ki temelji na baterijah, ki so na voljo za zbiranje.	/
2. Drugotna uporaba industrijskih baterij	Ob koncu prvotne uporabe se rabljene baterije štejejo za odpadke (razen za ponovno uporabo). Sprememba namena se šteje za postopek obdelave odpadkov. Baterije s spremenjenim namenom (za drugotno uporabo) veljajo za nove proizvode, ki morajo izpolnjevati zahteve za proizvode, da se lahko dajo na trg.	Ob koncu prvotne uporabe rabljene baterije niso odpadki. Baterije s spremenjenim namenom (za drugotno uporabo) veljajo za nove proizvode, ki morajo izpolnjevati zahteve za proizvode, da se lahko dajo na trg.	<i>Obvezna pripravljenost za drugotno uporabo.</i>
3. Stopnja zbiranja za prenosne baterije	65-odstotna ciljna stopnja zbiranja za leto 2025.	70-odstotna ciljna stopnja zbiranja za leto 2030.	75-odstotna ciljna stopnja zbiranja za leto 2025.

Ukrepi	Možnost 2 – srednja raven ambicioznosti	Možnost 3 – visoka raven ambicioznosti	Možnost 4 – zelo visoka raven ambicioznosti
4. Stopnja zbiranja za avtomobilске in industrijske baterije	Nov sistem poročanja za avtomobilске baterije, baterije za električna vozila in industrijske baterije.	Cilj zbiranja za baterije za lahka vozila.	Izrecen cilj zbiranja za industrijske baterije, baterije za električna vozila in avtomobilске baterije.
5. Učinkovitosti recikliranja in snovna predelava	<u>Litij-ionske baterije in Co, Ni, Li, Cu:</u> učinkovitost recikliranja za litij-ionske baterije: 65 % do leta 2025; stopnje snovne predelave za Co, Ni, Li, Cu: 90 %, 90 %, 35 % oziroma 90 % leta 2025. <u>Svinčevo-kislinske baterije in svinec:</u> učinkovitost recikliranja za svinčevo-kislinske baterije: 75 % do leta 2025; snovna predelava za svinec: 90 % leta 2025.	<u>Litij-ionske baterije in Co, Ni, Li, Cu:</u> učinkovitost recikliranja za litij-ionske baterije: 70 % do leta 2030; stopnje snovne predelave za Co, Ni, Li, Cu: 95 %, 95 %, 70 % oziroma 95 % leta 2030. <u>Svinčevo-kislinske baterije in svinec:</u> učinkovitost recikliranja za svinčevo-kislinske baterije: 80 % do leta 2030; snovna predelava za svinec: 95 % do leta 2030.	/
6. Ogljični odtis za industrijske baterije in baterije za električna vozila	Obvezna izjava o ogljičnem odtisu.	Razredi učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom in zgornje mejne vrednosti ogljika za baterije kot pogoj za dajanje na trg.	/
7. Delovanje in trajnost polnilnih industrijskih baterij in baterij za električna vozila	Zahteve za obveščanje o delovanju in trajnosti.	Minimalne zahteve glede delovanja in trajnosti industrijskih baterij kot pogoj za dajanje na trg.	/
8. Nepolnilne prenosne baterije	Tehnični parametri za delovanje in trajnost prenosnih primarnih baterij.	Postopna odprava prenosnih primarnih baterij za splošno rabo.	Popolna postopna odprava primarnih baterij.
9. Vsebnost recikliranih materialov v industrijskih baterijah, baterijah za električna vozila in avtomobilskih baterijah	Obvezna izjava o vsebnosti recikliranih materialov leta 2025.	Obvezna vsebnost recikliranih materialov leta 2030 in leta 2035.	/
10. Razširjena odgovornost proizvajalca	Jasne specifikacije za obveznosti razširjene odgovornosti proizvajalca za industrijske baterije. Minimalni standardi za organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev.	/	/
11. Zahteve glede zasnove za prenosne baterije	Okrepljena obveznost za odstranljivost.	Nova obveznost za zamenljivost.	Zahteva za interoperabilnost.

Ukrepi	Možnost 2 – srednja raven ambicioznosti	Možnost 3 – visoka raven ambicioznosti	Možnost 4 – zelo visoka raven ambicioznosti
12. Zagotavljanje informacij	Zagotavljanje osnovnih informacij (v obliki nalepk, tehnične dokumentacije ali spletnih informacij). Zagotavljanje bolj specifičnih informacij končnim uporabnikom in gospodarskim subjektom (s selektivnim dostopom).	Vzpostavitev sistema za elektronsko izmenjavo informacij za baterije in sistem potnih listov (le za industrijske baterije in baterije za električna vozila).	/
13. Potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi za surovine za industrijske baterije in baterije za električna vozila	Prostovoljna potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi.	Obvezna potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi.	/

Legenda: zelena = prednostna možnost, svetlo zelena = prednostna možnost do revizijske klavzule.

Cilj **ukrepa 1** o razvrščanju in opredelitvi je pojasniti sedanje določbe o kategorijah baterij in jih posodobiti v skladu z najnovejšim tehnološkim razvojem (možnost 2). Z upravnimi spremembami nekaterih določb sedanje direktive o baterijah bi se izboljšala učinkovitost več drugih določb, ne da bi nastali znatni ekonomski stroški ali upravno breme. Zainteresirane strani so navedle, da v celoti sprejemajo ta ukrep. V zvezi z možnostjo določitve nove metodologije za stopnje zbiranja na podlagi razpoložljivosti za zbiranje (možnost 3) se predlaga njena ponovna ocena na podlagi klavzule ponovnega pregleda.

Pri **ukrepu 2** v zvezi z drugotno uporabo industrijskih baterij in baterij za električna vozila bi bile **gospodarske in okoljske koristi** možnosti 2 in 3 po ocenah **enakovredne** (ob predpostavki enakih ravni prodora na trg), pri čemer se priznava, da so potrebni kompromisi med spodbujanjem razvoja baterij, primernih za drugotno uporabo, na eni strani in recikliranja na drugi. **Upravni stroški možnosti 3** – v skladu s katero se rabljene baterije ob koncu prvotne uporabe ne bi nujno štele za odpadke (za odpadke bi se štele šele, ko se imetnik odloči baterijo zavreči) – so **precej nižji** kot pri možnosti 2. V oceni učinka se je možnost 3 obravnavala kot prednostna možnost, saj bi najbolje spodbujala razvoj trga za baterije za drugotno uporabo, poleg tega pa so jo podpirale zainteresirane strani. Pri možnosti 2 – v skladu s katero baterije postanejo odpadki – bi nastali dodatni stroški za dovoljenja, potrebna za ravnanje z nevarnimi odpadki, to pa med zainteresiranimi stranmi povzroča posebne skrbi. Tako bi se lahko s to možnostjo omejil razvoj trga baterij za drugotno uporabo, saj so stroški višji. Komisija je sklenila, da bo najustreznejšo pot naprej zagotovila s kombinacijo možnosti 2 in 3, v okviru katere se določijo specifična merila za prenehanje statusa odpadka, vključno s preverjanjem stanja, ki jih morajo izpolniti baterije, da se namenijo za spremembo namena ali ponovno izdelavo. Namen tega pristopa, ki je podprt z zahtevami v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca, je spodbujati spremembo namena ali ponovno izdelavo baterij, hkrati pa zagotoviti ustrezno obdelavo odpadnih baterij v skladu z zakonodajo EU o odpadkih in mednarodnimi sporazumi.

Pri **ukrepu 3** o ciljni stopnji zbiranja prenosnih baterij sta prednostni **možnost 2** – 65 % leta 2025 – in **možnost 3** – 70 % leta 2030. Stroški teh možnosti po ocenah znašajo približno 1,09 EUR oziroma 1,43 EUR na prebivalca na leto, financirali pa bi se na podlagi mehanizma razširjene odgovornosti proizvajalca. Razloga za precejšnje povečanje ciljev zbiranja v primerjavi z izhodiščnim stanjem sta dva. Prvi je dejstvo, da se **okoljske koristi** zaradi višje

stopnje zbiranja litij-ionskih baterij **povečujejo nelinearno**. Drugi je dejstvo, da dokazi kažejo, da je mogoče doseči **ekonomije obsega in povečanje učinkovitosti**. Splošno sprejeto načelo je, da **zainteresirane strani sprejmejo višje cilje zbiranja**, če so realistični in če je na voljo dovolj časa, da se dosežejo. Šteje se, da to ne velja za možnost 4, v skladu s katero ciljna stopnja zbiranja znaša 75 % do leta 2025.

Prednostna možnost za **ukrep 4** je **možnost 2** z novim sistemom poročanja za avtomobilske in industrijske baterije. Ta ukrep po predvidevanjih ne bo povzročil znatnih ekonomskih stroškov ali upravnega bremena, bi pa povzročil povišanje stopenj zbiranja. **Možnost 3**, pri kateri se določi specifičen **cilj zbiranja za baterije, ki se uporabljajo v lahkih vozilih**, bo predvidoma povzročila precejšnje povišanje stopenj zbiranja. Vendar bi bilo treba najprej razviti metodologijo v zvezi z razpoložljivostjo za zbiranje, zato se za to možnost predlaga njena ponovna ocena na podlagi klavzule ponovnega pregleda.

Prednostna možnost za **ukrep 5** o učinkovitostih recikliranja in snovni predelavi sta **možnost 2**, pri kateri se povišajo cilji za svinčevo-kislinske baterije, in **možnost 3**, pri kateri se uvedejo novi cilji za litij-ionske baterije, kobalt, nikelj, litij in baker. Pri možnosti 2 so določeni cilji za leto 2025 na podlagi tega, kar je zdaj tehnično izvedljivo, pri možnosti 3 pa so določeni cilji za leto 2030 na podlagi tega, kar bo tehnično izvedljivo v prihodnje. Izkazalo se je, da je zaradi **visoke stopnje negotovosti** v zvezi s številnimi spremenljivkami težko količinsko opredeliti gospodarski in okoljski učinek teh možnosti. Ocene na podlagi modeliranja nakazujejo, **da bi bil učinek pozitiven tudi ob najkonservativnejših predpostavkah**.

Prednostna možnost za **ukrep 6** v zvezi z ogljičnim odtisom baterij za električna vozila je **možnost 2**, pri kateri se uvede obvezna izjava, ta pa bi se sčasoma dopolnila z možnostjo 3, pri kateri se določijo razredi učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom in zgornje mejne vrednosti kot pogoj za dajanje baterij na trg EU. Neposredna uvedba **možnosti 3** bi bila resda učinkovitejša od možnosti 2, vendar je za pridobitev potrebnih informacij in dokončanje metodološkega okvira potrebnega več časa. Na podlagi možnosti 2 pa bo mogoče postopno uvajati ukrepe, predvidene v okviru možnosti 3. Taki ukrepi naj bi prispevali k cilju Unije za doseganje podnebne nevtralnosti do leta 2050 in boj proti podnebnim spremembam, kot je naveden v novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo²⁰. Delegirani akt za določitev mejnih vrednosti ogljika bo podprt z namensko oceno učinka.

Prednostna možnost za **ukrep 7** v zvezi z delovanjem in trajnostjo polnilnih industrijskih baterij in baterij za električna vozila je **možnost 2**, v skladu s katero se kratkoročno uvedejo zahteve za obveščanje. To bi pomagalo harmonizirati izračun in razpoložljivost lastnosti baterij glede delovanja in trajnosti, na podlagi česar bi lahko potrošniki in podjetja sprejemali informirane odločitve. Ko bodo na voljo potrebne informacije, delo za standardizacijo pa končano, bo mogoče v poznejši fazi uvesti **minimalne zahteve glede delovanja** (možnost 3). Komisija je sklenila, da je ta možnost dolgoročno učinkovitejša za **podporo trgu pri prehodu na baterije z boljšim delovanjem**, s tem pa za začetek prehoda na manjši vpliv na okolje.

Prednostna možnost za **ukrep 8** v zvezi z **nepolnilnimi prenosnimi baterijami**, je **možnost 2**, v skladu s katero se določijo parametri elektrokemijskega delovanja in trajnosti, da se čim bolj zmanjša neučinkovita raba virov in energije. Ti parametri bodo zajeti tudi z zahtevami za označevanje v okviru ukrepa 12 za obveščanje potrošnikov o delovanju baterij.

²⁰ COM(2020) 98 final, https://eur-lex.europa.eu/resource.html?uri=cellar:9903b325-6388-11ea-b735-01aa75ed71a1.0010.02/DOC_1&format=PDF.

V zvezi z **možnostma 3 in 4** je bilo ugotovljeno, da zdaj ni na voljo dovolj dokazov o učinkovitosti in izvedljivosti delne ali popolne postopne odprave nepolnilnih baterij. Proizvajalci in izvajalci recikliranja nepolnilnih baterij nasprotujejo temu ambicioznejšima možnostma.

Za **ukrep 9** sta prednostni **možnost 2**, pri kateri se uvede obvezna izjava o vsebnosti recikliranih materialov in je prednostna kratkoročno, ter **možnost 3**, pri kateri se določijo obvezni cilji za vsebnost recikliranih materialov za litij, kobalt, nikelj in svinec leta 2030 in 2035. Ti možnosti se med sabo dopolnjujeta in bi prispevali k zagotavljanju **predvidljivega pravnega okvira, ki bi akterje na trgu spodbujal k vlaganju** v tehnologije recikliranja, ki se sicer ne bi razvijale, ker z vidika stroškov niso konkurenčne v primerjavi s proizvodnjo surovin.

Za **ukrep 10** v zvezi z **razširjeno odgovornostjo proizvajalca in organizacijami, pristojnimi za odgovornost proizvajalcev**, ni bila predlagana možnost z visoko ravno ambicioznosti, saj se večinoma nanaša na izpopolnjevanje obstoječih določb na podlagi direktive o baterijah. S predlaganim ukrepom bi se zagotovili **enaki konkurenčni pogoji** za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca za baterije za električna vozila in industrijske baterije, ki so zdaj razvrščene med industrijske baterije, ter za organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, za prenosne baterije. **Ekonomski stroški** tega ukrepa bodo po predvidevanjih **zanemarljivi in se bodo večinoma izravnali z okoljskimi koristmi** višjih stopenj zbiranja.

Prednostni možnosti za **ukrep 11** o zahtevah glede zasnove sta okrepljena obveznost za odstranljivost baterij (možnost 2) in nova obveznost za zamenljivost baterij (možnost 3). Ekonomski stroški teh možnosti so zanemarljivi, hkrati pa se pri obeh pridobijo **okoljske koristi in so možni prihranki z viri**. Ti se zagotovijo z olajšanjem ponovne uporabe, popravila in recikliranja baterij in naprav, v katere so vgrajene.

Za **ukrep 12** o zagotavljanju zanesljivih informacij se prednostno obravnava kombinacija možnosti 2 in 3. **Možnost 2**, pri kateri se uvede sistem za označevanje s tiskanimi nalepkami in spletno označevanje za zagotavljanje osnovnih in bolj prilagojenih informacij, se obravnava prednostno, ker bi pomagala zagotoviti boljše obveščanje potrošnikov in končnih uporabnikov ter spodbudila **prehod na okolju prijaznejše baterije na trgu**. Načelo **možnosti 3**, tj. sistem za elektronsko izmenjavo in potni list za baterijo, kot ga je predlagalo svetovno zavezništvo za baterije (Global Battery Alliance), podpira več svetovnih organizacij. **Sistem za elektronsko izmenjavo** bo vključeval enkratni upravni strošek za njegovo vzpostavitev, dolgoročno pa se bodo z njim zagotovili upravna poenostavitve in nižji stroški izvajanja. S **potnim listom za baterijo** bi se moralo subjektom na področju drugotne uporabe omogočiti sprejemanje informiranih poslovnih odločitev, izvajalcem recikliranja pa boljše načrtovanje operacij in izboljšanje učinkovitosti recikliranja.

Prednostna možnost za **ukrep 13** o potrebni skrbnosti za surovine je **možnost 3**, ki vključuje obvezen pristop. **Velik delež zainteresiranih strani se strinja**, da bi bila ta možnost **učinkovitejša** pri obravnavanju socialnih in okoljskih tveganj, povezanih s pridobivanjem surovin, predelavo nekaterih surovin in trgovanjem z njimi zaradi proizvodnje baterij. To možnost bi bilo treba proučiti ob upoštevanju dela, ki se izvaja v zvezi s predlogom medsektorske zakonodaje o trajnostnem upravljanju podjetij, ki ga Komisija namerava predstaviti leta 2021.

Priloga 3 k oceni učinka vsebuje pregled stroškov in koristi ter zlasti njihovo količinsko opredelitev.

- **Ustreznost in poenostavitev ureditve**

Predlagani ukrepi imajo zanemarljiv učinek v zvezi z upravnim bremenom.

Pri tem predlogu politike se kar najbolje uporablja možnost **digitalizacije** za zmanjšanje upravnih stroškov. Na primer predlog ukrepa 12 vključuje vzpostavitev **sistema za elektronsko izmenjavo informacij za baterije**, v katerem bodo shranjene informacije o vseh modelih prenosnih in industrijskih baterij na trgu. Poleg tega vključuje izdelavo potnega lista za baterijo za vsako industrijsko baterijo in baterijo za električna vozila na trgu. Razvoj sistema za izmenjavo informacij in potne liste bo vključeval precejšnje stroške za Komisijo in podjetja. Vendar bodo organi držav članic in Komisija tako pridobili **učinkovito orodje za izvajanje obveznosti** iz predlagane uredbe ter orodje za zbiranje informacij o trgu za spreminjanje in izpopolnjevanje obveznosti v prihodnje.

- **Temeljne pravice**

Predlog nima posledic za varstvo temeljnih pravic.

4. PRORAČUNSKÉ POSLEDICE

Predlog vključuje uporabo osebja in denarja za nakup podatkov in storitev. Nekatere potrebe po osebju bodo predvidoma izpolnjene z obstoječimi dodelitvami za Komisijo, Skupno raziskovalno središče (JRC) in Evropsko agencijo za kemikalije (ECHA). Potrebe po osebju Komisije se bodo pokrile z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD. To osebje bo dopolnjeno z dodatnim osebjem, ki se lahko pristojnemu GD dodeli v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Predlog vključuje številne člene, v katerih so določeni dodatni delovni procesi, ki jih bo treba izvesti za dopolnitev uredbe in ki bi jih bilo treba sprejeti z izvedbenimi/delegiranimi akti v treh do osmih letih. Ti bodo zajemali: preverjanje izpolnjevanja zahtev glede trajnostnosti, sistem preverjanja skladnosti ter ravnanje z odpadki, obveščanje in označevanje. Podroben seznam teh načrtovanih ukrepov je naveden v nadaljevanju:

- spremljanje dela odborov CEN/CENELEC za standardizacijo;
- razvoj skupnih specifikacij za: (i) delovanje in trajnost nepolnilnih prenosnih baterij, (ii) delovanje in trajnost polnilnih industrijskih baterij ter (iii) varnost stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije;
- podpiranje razvoja harmoniziranih pravil o izračunu za: (i) izjavo o ogljičnem odtisu (vključno z revizijo pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov (PEFCR) za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije) ter (ii) razrede učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije;
- podpiranje razvoja harmoniziranih pravil o izračunu za: (i) vsebnost recikliranih materialov v baterijah za električna vozila in polnilnih industrijskih baterijah, (ii) učinkovitosti recikliranja, (iii) predelane materiale in (iv) razvrstitev odpadkov;
- priprava smernic o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij;
- vzpostavitev sistema za elektronsko izmenjavo informacij za predložitev informacij v zvezi z baterijami za električna vozila in polnilnimi industrijskimi baterijami;
- razvoj meril za zelena javna naročila za baterije;

- sprememba seznama odpadkov iz Odločbe Komisije 2000/532/ES²¹;
- izvedba ocene tveganja v zvezi s snovmi, ki se uporabljajo v baterijah, in upravljanje tega tveganja;
- sprememba obveznosti poročanja.

JRC bo imel ključno vlogo pri podpiranju Komisije pri opravljanju nekaterega potrebnega tehničnega dela. Potrebne študije in upravni sporazum z JRC za podporo Komisiji pri številnih delovnih procesih, navedenih v alineah v nadaljevanju, se bodo financirali s približno 6,2 milijona EUR.

- Razvoj skupnih specifikacij za: (i) delovanje in trajnost prenosnih baterij za splošno rabo, (ii) delovanje in trajnost polnilnih industrijskih baterij in baterij za električna vozila ter (iii) varnost stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije.
- Oblikovanje harmoniziranih pravil za: (i) ločeno zbiranje prenosnih baterij, (ii) pripravo izjave o ogljičnih odtisih, (iii) izračun ogljičnega odtisa, vsebnosti recikliranih materialov in učinkovitosti recikliranja ter (iv) izračun razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije.
- Analiza meril za zelena javna naročila (vključno s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi s področja javnih naročil in pravnimi preverjanji predlaganih pravil o javnih naročilih).
- Podpiranje smernic o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij.
- Podpiranje razvoja ciljno usmerjenih sprememb zapisov na evropskem seznamu odpadkov, pomembnih za baterije.
- Podpiranje postopnega odpravljanja nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo.
- Podpiranje zahtev za označevanje.
- Razvoj meril za zelena javna naročila.

Tudi agencija ECHA bo v okviru svojih obstoječih dejavnosti na podlagi uredbe REACH podpirala Komisijo pri upravljanju snovi v baterijah in njihovem regulativnem omejevanju. Za to sta pri agenciji ECHA potrebna skupno dva nova začasna uslužbenca (v razredu AD 5–7) z ekvivalentom polnega delovnega časa (EPDČ) (povprečni stroški v višini 144 000 EUR/leto v sedmih letih in še pozneje). Poleg tega bo za povečanje baze znanja ter olajšanje z informacijami podprte določitve prednostnih nalog in priprave delovnega načrta potreben pogodbeni uslužbenec z EPDČ (v funkcionalni skupini III, povprečni stroški v višini 69 000 EUR/leto v treh letih). Ta delovni načrt bi moral temeljiti na študiji za razvoj sedanjega znanja agencije ECHA o tem, kako industrija baterij upravlja svoje nevarne kemikalije, da bi se opredelile ustrezne snovi za regulativno upravljanje tveganja v prihodnje. Po ocenah bo cena študije znašala 400 000 EUR (v treh letih) za oddajo dela raziskovalnih potreb zunanjim izvajalcem.

---

²¹ 2000/532/ES: Odločba Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

Po ocenah GD GROW bodo stroški razvoja predlaganega sistema za elektronsko izmenjavo informacij o baterijah znašali približno 10 milijonov EUR. Pri študiji izvedljivosti, ki jo je treba začeti leta 2021, se bo ocenilo tudi, kakšna je najboljša arhitektura za predlagani sistem za elektronsko izmenjavo informacij in katere storitve bi moral zagotavljati.

Evropska komisija bo pristojna za pogajanja v zvezi z uredbo, njeno splošno izvajanje in sprejemanje vseh izvedbenih/delegiranih aktov, predvidenih v njej. Za to bo treba upoštevati: (i) delo, ki ga opravljata JRC in agencija ECHA, ter (ii) običajni postopek odločanja, vključno s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi in postopkom v odboru. Sedanje finančne simulacije temeljijo na dveh delovnih mestih uslužbenca v razredu AD z EPDČ le za izvajanje upravljalnih nalog, tj. (i) pogajanje in splošno izvajanje uredbe ter (ii) razno pripravljeno delo in pripravo sekundarne zakonodaje v skladu s predlaganimi roki iz uredbe o baterijah. Tehnične naloge lahko opravljajo en napoteni nacionalni strokovnjak z EDPČ (glede na pričakovani časovni okvir) in pogodbeni uslužbenci. Od dveh delovnih mest uslužbencev v razredu AD je bilo eno prerazporejeno znotraj GD ENV. Skupni stroški zaposlenih pri Komisiji znašajo 3 075 000 EUR na podlagi najnovejše posodobitve stroškov zaposlenih pri Komisiji, kot so sporočeni na spletnem mestu GD BUDG: https://myintracomm.ec.europa.eu/budgweb/en/pre/legalbasis/Pages/pre-040-020_preparation.aspx.

Treba je opozoriti, da so informacije, ki so na voljo v oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, združljive s predlogom večletnega finančnega okvira po letu 2020.

V obdobju 2021–2029 bo potrebnih nekaj dodatnih sredstev za napredek pri delu za: (i) razvoj standardov in skupnih specifikacij v zvezi z delovanjem in trajnostjo baterij, (ii) razvoj harmoniziranih pravil o izračunu za ločeno zbiranje prenosnih baterij, izjavo o ogljičnem odtisu, izračun razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom ter izračun vsebnosti recikliranih materialov in učinkovitosti recikliranja, (iii) pripravo smernic o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij, (iv) določitev formatov in razvoj sistemov za predložitev informacij v zvezi z elektronsko izmenjavo informacij ter (v) razvoj meril za zelena javna naročila. Sredstva za študije in upravne dogovore v zvezi s tem se bodo pokrila v okviru programa LIFE v skupnem znesku v višini približno 4,7 milijona EUR in 10,7 milijona EUR v okviru delovanja in razvoja notranjega trga blaga in storitev.

Proračun predloga je naveden v tekočih cenah, razen komponente proračuna v zvezi z agencijo ECHA, pri kateri so plače indeksirane ob upoštevanju 2-odstotne rasti na leto. Za povečanje subvencije, ki jo prejema agencija ECHA, bodo potrebna dodatna sredstva.

V oceni finančnih posledic zakonodajnega predloga, ki je priložena k temu predlogu, so navedene posledice za proračun, človeške in upravne vire.

5. DRUGI ELEMENTI

• Načrti za izvedbo ter ureditev spremljanja, ocenjevanja in poročanja

Namen predlagane spremembe **razvrstitve baterij** je posodobiti obstoječa pravila, da se zagotovi, da zajemajo vse baterije, po možnosti tudi nove vrste baterij. Z ureditvijo spremljanja bi bilo treba zagotoviti, da se novi ukrepi izvajajo in izvršujejo, kot je predvideno.

Zaradi določitve **nove ciljne stopnje zbiranja prenosnih baterij** je potrebno spremljanje stopnje zbiranja v državah članicah. To je bilo določeno za sedanjo, 45-odstotno ciljno stopnjo, pri čemer je Eurostat letno zbiral informacije od držav članic. Določitev nove ciljne stopnje torej ne bi vključevala dodatnih obveznosti poročanja.

Za vzpostavitev **systema poročanja za avtomobilске in industrijske baterije** je treba zbirati informacije, ki se že pridobivajo na nacionalni ravni. Poleg tega bi lahko sistem poročanja za avtomobilске baterije in baterije za električna vozila temeljil na sistemu, vzpostavljenem v skladu z direktivo o izrabljenih vozilih.

Ciljna **učinkovitost recikliranja** za litijeve baterije je določena na 65 % od leta 2025. Eurostat od leta 2014 letno zbira podatke o učinkovitostih recikliranja za svinčeve, kadmijeve in druge baterije. Vključitev učinkovitosti recikliranja litija v ustaljeni postopek zbiranja podatkov bi torej pomenila majhen dodatek.

Zaradi obveznosti sporočanja **ogljčnega odtisa**, povezanega s celotnim življenjskim ciklom (razen faze uporabe) baterij, danih na trg, je potreben razvoj informacijskega orodja, s katerim lahko izdelovalci neposredno vnašajo informacije. Komisija namerava v skladu s sprejetimi pravili zagotoviti spletno orodje in brezplačen dostop do knjižnic sekundarnih naborov podatkov za olajšanje postopka izračuna ogljčnega odtisa. Predloženi podatki bi se lahko uporabili za določitev referenčnih vrednosti emisij TGP, oceno, ali bi bila uvedba razredov učinkovitosti v zvezi z intenzivnostjo TGP koristna za izboljšanje ogljčnega odtisa in okolju prijaznega delovanja baterij, ter oceno potrebe po dodatnih spodbudah in/ali ukrepih v zvezi s tržnimi pogoji.

Podobno bi morala biti obveznost zagotavljanja informacij o **delovanju in trajnosti** del tehnične dokumentacije. Te informacije bi bilo treba zagotoviti tudi spletno v zbirki podatkov o baterijah in/ali navesti v potnem listu za baterijo, odvisno od vrste baterije.

Obveznost proizvajalcev, da zagotavljajo informacije o **vsebnosti recikliranih materialov**, bi temeljila na harmonizirani metodologiji.

Sedanje obveznosti za **odstranljivost** bi bilo treba okrepiti, za **zamenljivost** pa so predlagane nove določbe.

Zaradi določb o izjavah o ogljčnem odtisu in vsebnosti recikliranih materialov ter politiki potrebne skrbnosti za odgovorno pridobivanje surovin bi bilo potrebno **preverjanje, ki ga opravljajo tretje osebe**, načeloma prek priglasih organov.

Nacionalni organi za trge bi bili pristojni za preverjanje veljavnosti zagotovljenih informacij za izpolnjevanje vseh obveznosti iz uredbe.

- **Obrazložitevni dokumenti (za direktive)**

Ker je pravni instrument uredba, ki se uporablja neposredno v državah članicah, obrazložitevni dokument ni potreben.

- **Natančnejša pojasnitev posameznih določb predloga**

Poglavje I uredbe vsebuje splošne določbe.

V **členu 1** je določeno, da uredba določa zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja za omogočanje dajanja baterij na trg in v uporabo ter zahteve za zbiranje, obdelavo in recikliranje odpadnih baterij. Uredba se uporablja za vse vrste baterij, v njej pa so navedene štiri kategorije baterij, in sicer prenosne baterije, avtomobilске baterije, baterije za električna vozila in industrijske baterije.

Člen 2 vsebuje opredelitve pojmov.

Člen 3 določa načelo prostega pretoka na enotnem trgu za baterije, ki izpolnjujejo zahteve uredbe.

V **členu 4** so povzete določbe, s katerimi so podrobno navedene zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja, pri čemer se ustrezno nanaša na poglavji II in III.

Kar zadeva preostale vidike, baterije ne predstavljajo tveganja za zdravje ljudi, varnost, lastnino ali okolje.

Člen 5 se nanaša na zahtevo, v skladu s katero morajo države članice imenovati enega ali več pristojnih organov za obravnavo baterij ob koncu njihove življenjske dobe.

V **poglavju II** uredbe so navedene zahteve glede trajnostnosti in varnosti.

V **členu 6** in **Prilogi I** so navedene omejitve glede uporabe nevarnih snovi v baterijah, zlasti živega srebra in kadmija.

V **členu 7** in **Prilogi II** so navedena pravila o ogljičnem odtisu baterij za električna vozila in polnilnih industrijskih baterij. Zahteve so razporejene tako, da je najprej določena zahteva za obveščanje v obliki izjave o ogljičnem odtisu. Nato je določena razvrstitev baterij v razrede učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom. Na podlagi rezultatov namenske ocene učinka morajo baterije končno izpolnjevati zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu. Roki za tri zahteve so: zahteva za izjavo o ogljičnem odtisu se uporablja od 1. julija 2024, zahteva glede razredov učinkovitosti od 1. januarja 2026, zahteva glede zgornjih mejnih vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu pa od 1. julija 2027.

V skladu s **členom 8** mora od 1. januarja 2027 tehnična dokumentacija za industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, vključevati informacije o količini navedenih materialov, pridobljenih iz odpadkov, v vsakem modelu in seriji baterij na proizvodni obrat. Od 1. januarja 2030 navedene baterije v aktivnih materialih vsebujejo naslednji minimalni delež kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov: 12 % kobalta, 85 % svinca, 4 % litija in 4 % niklja. Od 1. januarja 2035 se minimalni delež predelane kobalta, litija ali niklja poveča na 20 %, 10 % oziroma 12 %. Minimalni delež za svinec ostane nespremenjen pri 85 %. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta za spremembo ciljnih deležev, kadar je to utemeljeno in ustrezno zaradi razpoložljivosti ali pomanjkanja kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov.

V skladu s **členom 9** in **Prilogo III** se lahko prenosne baterije za splošno rabo od 1. januarja 2026 dajo na trg le, če so izpolnjeni parametri elektrokemijskega delovanja in trajnosti. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov za določitev minimalnih zahtev za navedene parametre in njihovo spremembo glede na tehnični in znanstveni napredek. Komisija do 31. decembra 2030 oceni izvedljivost ukrepov za postopno odpravljanje uporabe nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo ter v ta namen predloži poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu ter prouči možnost sprejetja ustreznih ukrepov, vključno s sprejetjem zakonodajnih predlogov.

V **členu 10** in **Prilogi IV** je določena zahteva za obveščanje o parametrih elektrokemijskega delovanja in trajnosti za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije. Polnilne industrijske baterije od 1. januarja 2026 dosegajo najmanjše vrednosti, ki jih Komisija v skladu s pooblastilom sprejme z delegiranim aktom.

V skladu s **členom 11** morajo izdelovalci načrtovati naprave, v katere so vgrajene prenosne baterije, tako, da lahko končni uporabnik ali neodvisni subjekti brez težav odstranijo in zamenjajo odpadno baterijo.

V skladu s **členom 12** in **Prilogo V** morajo biti stacionarni baterijski sistemi za shranjevanje energije varni med običajnim delovanjem in uporabo, poleg tega pa se zahtevajo dokazila o uspešnem preizkušanju parametrov varnosti, določenih v Prilogi V,

pri katerem bi bilo treba uporabiti najsodobnejše metodologije preizkušanja. Na Komisijo se prenese pooblastilo za spreminjanje varnostnih zahtev, ki so določene v Prilogi V in jih je treba upoštevati pri preizkušanju varnosti baterij, z delegiranim aktom.

V **poglavju III** uredbe so določene zahteve za označevanje in obveščanje.

V skladu s **členom 13** in **Prilogo VI** je treba od 1. januarja 2027 baterije označiti z vidno, čitljivo in neizbrisno oznako, da se zagotovijo informacije, potrebne za identifikacijo baterij in njihovih glavnih značilnosti. Različne oznake na bateriji ali njeni embalaži vključujejo tudi informacije o življenjski dobi, polnilni zmogljivosti, zahtevi za ločeno zbiranje, prisotnosti nevarnih snovi in varnostnih tveganjih. Koda QR, ki jo je treba natisniti ali vgravirati na baterijo, omogoča dostop do informacij, pomembnih za zadevno baterijo, odvisno od vrste baterije. Na Komisijo se prenese pooblastilo za določanje harmoniziranih specifikacij za nekatere zahteve za označevanje z izvedbenim aktom.

V skladu s **členom 14** morajo polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila vključevati krmilni sistem baterije, v katerem se shranjujejo informacije in podatki, potrebni za ugotavljanje stanja in pričakovane življenjske dobe baterij v skladu s parametri iz **Priloge VII**. Dostop do podatkov o navedenih parametrih v krmilnem sistemu baterije se kadar koli zagotovi pravni ali fizični osebi, ki je zakonito kupila baterijo, ali tretji osebi, ki deluje v imenu take pravne ali fizične osebe, za oceno preostale vrednosti baterije, olajšanje ponovne uporabe, spremembe namena ali ponovne izdelave baterije ter za dajanje baterije na voljo neodvisnim agregatorjem, ki upravljajo virtualne elektrarne v omrežjih električne energije.

Poglavje IV vsebuje pravila o ugotavljanju skladnosti baterij in ga večinoma sestavljajo standardne določbe. Omeniti velja člena 17 in 18.

Člen 17 se nanaša na postopke ugotavljanja skladnosti in določa dva postopka ugotavljanja skladnosti, odvisna od zahteve za proizvode, ki jo je treba oceniti. V **prilogi VIII** so podrobno opisani postopki, ki se uporabljajo. Komisija lahko z delegiranim aktom spremeni postopke ugotavljanja skladnosti na podlagi razvoja dogodkov na trgu baterij ali v vrednostni verigi baterij, pri čemer lahko postopku doda nove faze preverjanja in spremeni modul za ugotavljanje skladnosti.

Člen 18 se nanaša na izjavo EU o skladnosti, v kateri je navedeno, da je bila dokazana skladnost z zahtevami glede trajnostnosti, varnosti in označevanja iz uredbe. **Priloga IX** k uredbi vsebuje podroben vzorec strukture za izjavo EU o skladnosti.

Poglavje V se nanaša na prigrasitev organov za ugotavljanje skladnosti in ga večinoma sestavljajo standardne določbe. Nekatero določbo so bile spremenjene, da bi se okrepila neodvisnost priglašeni organov. V ta namen je koristno omeniti člene 23, 25, 27, 28 in 33.

V **členu 23** so navedene zahteve v zvezi s prigrasitvenimi organi. Prigrasitveni organi delujejo objektivno in nepristransko ter varujejo zaupnost informacij, ki jih pridobijo. Ne glede na to bi morali imeti možnost, da si z nacionalnimi organi, prigrasitvenimi organi drugih držav članic in Komisijo izmenjujejo informacije o priglašeni organih, da se zagotovi usklajenost ugotavljanja skladnosti.

Člen 25 vsebuje zahteve v zvezi s priglašeni organi. Priglašeni organ in njegovo osebje bi morala imeti možnost, da ohranita neodvisnost od gospodarskih subjektov v vrednostni verigi baterij in drugih družb, zlasti izdelovalcev baterij, njihovih trgovskih partnerjev, delničarjev, ki zagotavljajo naložbe v obrate izdelovalcev baterij, ter drugih priglašeni organov, poslovnih združenj priglašeni organov ter matičnih in odvisnih družb.

Člen 27 se nanaša na odvisne družbe in podizvajalce priglašeni organov. Čeprav velja, da priglašeni organi za dele svojih dejavnosti, povezanih z ugotavljanjem skladnosti, sklenejo pogodbo s podizvajalcem ali jih prenesejo na odvisno družbo, bi bilo treba zagotoviti, da nekatere dejavnosti in postopke odločanja izvaja izključno priglašeni organ, ki opravlja ugotavljanje skladnosti.

Člen 28 se nanaša na vlogo za prigrasitev. V skladu s členom 25 bi moral biti priglašeni organ zmožen dokumentirati svojo neodvisnost in predložiti dokumentacijo prigrasitvenemu organu.

Člen 33 se nanaša na operativne obveznosti priglašeni organov. V primeru negativne odločitve o certificiranju bi moral imeti gospodarski subjekt možnost, da dopolni dokumentacijo o bateriji, preden organ za ugotavljanje skladnosti sprejme drugo in končno odločitev o certificiranju.

V **poglavju VI** so navedene obveznosti gospodarskih subjektov. Določbe so standardne, velja pa omeniti člen 39.

V skladu s **členom 39** in **Prilogo X** je treba določiti politike potrebne skrbnosti za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila, dane na enotni trg. Na Komisijo se prenese pooblastilo za pregled seznama snovi in kategorij tveganja, na katere se nanaša ta obveznost.

Poglavje VII vsebuje obveznosti v zvezi z ravnanjem z izrabljenimi baterijami. Zdi se, da je primerno izpostaviti določbe o registraciji, razširjeni odgovornosti proizvajalca, zbiranju, obdelavi in recikliranju, vključno z učinkovitostmi recikliranja, informacijah o izrabljenih baterijah, spremembi namena baterij in poročanju. Pravila v tem poglavju nadomeščajo ustrezna pravila iz Direktive 2006/66/ES, ki se razveljavi z učinkom od 1. julija 2023.

V skladu s **členom 46** morajo države članice vzpostaviti register, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev z zahtevami v zvezi z ravnanjem z izrabljenimi baterijami. Register upravlja pristojni organ v državi članici. Proizvajalci se morajo registrirati, registracija pa se odobri na podlagi zahtevka, ki vsebuje vse informacije, navedene v členu.

V **členu 47** je določena razširjena odgovornost proizvajalca za baterije, ki so prvič dostopne na trgu v državi članici. V skladu z njo morajo proizvajalci baterij zagotoviti izpolnitev obveznosti ravnanja z odpadki. Proizvajalci se lahko za izpolnjevanje svojih obveznosti povežejo v organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev. Ta odgovornost vključuje predvsem obveznosti financiranja in organizacije ločenega zbiranja in obdelave odpadnih baterij, poročanja pristojnemu organu, spodbujanja ločenega zbiranja baterij in zagotavljanja informacij, vključno z vidiki izrabljenosti baterij.

V skladu s **členom 48** proizvajalci posamično ali prek organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, zagotovijo zbiranje vseh odpadnih prenosnih baterij ne glede na njihovo naravo, blagovno znamko ali poreklo. V ta namen vzpostavijo mrežo zbirnih mest, ki so brezplačna za končnega uporabnika, pri čemer sodelujejo z drugimi vključenimi subjekti, vključno z distributerji, objekti za odpadno električno opremo in izrabljena vozila, javnimi organi in prostovoljnimi zbirnimi mesti. Poleg tega morajo proizvajalci zagotoviti potrebne praktične ureditve za zbiranje odpadnih baterij in njihov prevoz z navedenih zbirnih mest za zagotovitev, da se odpadne prenosne baterije pozneje obdelajo in reciklirajo. Proizvajalci odpadnih prenosnih baterij morajo doseči cilje zbiranja, določene v tem členu. Ureditve zbiranja mora odobriti pristojni organ, ki mora preveriti, ali proizvajalci izpolnjujejo obveznosti v zvezi z zbiranjem odpadnih prenosnih baterij, vključno z zagotavljanjem, da so cilji doseženi.

V skladu s **členom 49** morajo proizvajalci avtomobilskih baterij, industrijskih baterij in baterij za električna vozila posamično ali prek organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, organizirati zbiranje vseh odpadnih avtomobilskih baterij, industrijskih baterij in baterij za električna vozila. Zbiranje je brezplačno, končnemu uporabniku pa ni treba kupiti nove baterije. Proizvajalec vzame odpadne avtomobilске baterije, industrijske baterije in baterije za električna vozila nazaj od končnih uporabnikov ali dostopnih zbirnih mest v sodelovanju z distributerji tovrstnih baterij, objekti za obdelavo in recikliranje odpadne električne in elektronske opreme ter izrabljenih vozil, javnimi organi in tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu.

V **členu 55** so navedene stopnje zbiranja odpadnih prenosnih baterij, ki jih morajo doseči države članice, razen za odpadne baterije iz lahkih vozil. Stopnje zbiranja se postopoma zvišujejo, da se zagotovi, da se do konca leta 2025 zbere 65 % odpadnih prenosnih baterij, do konca leta 2030 pa 70 %.

V **členu 56** so navedene zahteve za ustrezno obdelavo in recikliranje vseh zbranih odpadnih baterij, ki jih morajo izpolniti objekti za obdelavo. Kadar so objekti za obdelavo in postopki obdelave zajeti z Direktivo 2010/75/EU o industrijskih emisijah, se uporablja navedena direktiva. Vsekakor se obdelava izvaja v skladu z najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami in zahtevami iz dela A Priloge XII. V skladu s hierarhijo ravnanja z odpadki, kot je navedena v členu 4 Direktive 2008/98/ES, se baterije ne odlagajo na odlagališčih ali sežigajo.

Člen 57 se nanaša na cilje za učinkovitosti recikliranja in snovno predelavo, pri čemer je določeno, da se postopek recikliranja opravi v zvezi z vsemi zbranimi odpadnimi baterijami. S postopki recikliranja se dosežejo minimalne učinkovitosti recikliranja iz Priloge XII, ki se bodo postopoma povečevale. Te zahteve so navedene v zvezi s svinčevokislinskimi baterijami, nikelj-kadmijevimi baterijami, litijevimi baterijami in drugimi baterijami.

Člen 59 vsebuje zahteve v zvezi s postopki spremembe namena in ponovne izdelave za drugotno uporabo industrijskih baterij in baterij za električna vozila. Vsebuje zahteve za olajševanje takih postopkov, vključno z zahtevo, da proizvajalci zadevnih baterij izvajalcem spremembe namena zagotovijo dostop do krmilnega sistema baterije za ugotavljanje stanja baterije. Poleg tega so v njem navedene obveznosti oseb, ki izvajajo spremembo namena ali ponovno izdelavo baterij, za zagotovitev, da se pregled, preizkušanje delovanja, pakiranje in odpošiljanje baterij in njihovih sestavnih delov izvajajo v skladu z ustreznimi navodili za nadzor kakovosti in varnostnimi navodili. Osebe, ki izvajajo postopke spremembe namena ali ponovne izdelave baterij, zagotovijo, da je baterija s spremenjenim namenom ali ponovno izdelana baterija, ko se daje na trg, skladna s to uredbo in drugo ustrezno zakonodajo ter tehničnimi zahtevami v zvezi z njenim opredeljenim namenom uporabe. Kadar pa se dokaže, da je bila baterija, v zvezi s katero so bili izvedeni postopki spremembe namena ali ponovne izdelave, dana na trg pred nekaterimi zahtevami v zvezi z ogljičnim odtisom, vsebnostjo recikliranih materialov, delovanjem in trajnostjo ter potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi (iz členov 7, 8, 10 in 39 uredbe), se obveznosti iz navedenih določb ne uporabljajo za to baterijo, katere namen je bil spremenjen ali ki je bila ponovno izdelana. Za dokumentiranje, da baterija ni več odpadek, izvajalec ustreznega postopka na zahtevo pristojnega organa dokaže, da: (1) je bila opravljena ocena ali preizkušanje stanja baterije, (2) se bo zagotovo še naprej uporabljala (s predložitvijo računa ali prodajne pogodbe) in (3) je ustrezno zaščitena pred poškodbami med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem. Te informacije se dajo na voljo končnim uporabnikom in tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, pod enakimi

pogoji kot del tehnične dokumentacije, priložene bateriji s spremenjenim namenom ob dajanju na trg ali v uporabo.

Člen 60 vsebuje zahteve za zagotavljanje informacij v zvezi z odpadnimi baterijami. To vključuje obveznosti do proizvajalcev ali njihovih organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, končnih uporabnikov in distributerjev v zvezi z njihovim prispevkom k ravnanju ob koncu življenjske dobe. V členu so navedene tudi obveznosti zagotavljanja informacij, ki se nanašajo na varnost med zbiranjem in skladiščenjem odpadnih baterij, ter informacij za olajšanje odstranitve in poznejše obdelave odpadnih baterij distributerjem in subjektom, ki sodelujejo pri zbiranju in obdelavi odpadkov.

Člen 61 se nanaša na poročanje subjektov, ki sodelujejo pri ravnanju z odpadki, pristojnemu organu o ravnanju z odpadnimi baterijami. To vključuje predvsem zahteve za proizvajalce ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, ki delujejo v njihovem imenu, da sporočijo količino baterij, danih na trg, ter količino odpadnih baterij, ki so bile zbrane in dostavljene za obdelavo in zbiranje, ter zahteve za izvajalce recikliranja, da poročajo o odpadnih baterijah, ki vstopajo v postopek recikliranja, učinkovitostih recikliranja, stopnjah predelave materialov iz odpadnih baterij ter količini baterij, ki so bile obdelane in reciklirane.

Člen 62 se nanaša na poročanje držav članic Komisiji. Države članice Komisiji za vsako koledarsko leto ter za vsako vrsto baterij in povezano kemijsko tehnologijo sporočijo količino baterij, ki so bile prvič dobavljene za distribucijo ali uporabo na ozemlju države članice, količino odpadnih baterij, ki so bile zbrane, podatke v zvezi z doseženimi stopnjami recikliranja ter podatke o tem, ali so bile dosežene učinkovitosti recikliranja in stopnje snovne predelave iz uredbe. Komisija obliko poročanja opredeli z izvedbenimi akti.

Poglavje VIII se nanaša na elektronsko izmenjavo informacij.

Člen 64 se nanaša na sistem za elektronsko izmenjavo informacij, ki ga Komisija vzpostavi do 1. januarja 2026. Sistem vsebuje informacije in podatke o polnilnih industrijskih baterijah in baterijah za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije, kot so navedeni v Prilogi XIII. Navedene informacije in podatke je možno razvrstiti in po njih iskati ob upoštevanju odprtih standardov, da jih lahko uporabljajo tretje osebe. Ustrezni gospodarski subjekti lahko v sistem prispevajo informacije v strojno berljivi obliki. Komisija v sistemu objavlja nekatere informacije iz člena 62 ter z izvedbenim aktom določi podrobnosti v zvezi z arhitekturo sistema, formatom, v katerem je treba predložiti informacije, ter pravili za dostop, izmenjavo, upravljanje, raziskovanje, objavo in ponovno uporabo informacij in podatkov v sistemu.

Člen 65 se nanaša na potni list za baterijo, v skladu z njim pa ima od 1. januarja 2026 vsaka industrijska baterija in baterija za električna vozila, dana na trg, elektronsko evidenco. Evidenca je edinstvena za vsako baterijo in ima edinstveno oznako. Potni list za baterijo je povezan z informacijami o osnovnih značilnostih vsake vrste in modela baterije, shranjenimi v virih podatkov sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 64, in dostopen prek spleta.

Poglavje IX vsebuje standardne določbe o nadzoru trga.

V skladu s **členom 69** lahko organi za nadzor trga od gospodarskih subjektov zahtevajo sprejetje korektivnih ukrepov na podlagi ugotovitve, da baterija ni skladna ali gospodarski subjekt krši obveznost na podlagi pravil o enotnem trgu ali trajnostnosti, varnosti, označevanju in potrebni skrbnosti.

Poglavje X se nanaša na zelena javna naročila, postopke za uvedbo novih in spremembo obstoječih omejitev nevarnih snovi ter na to, da Komisija prizna sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi.

Člen 70 se nanaša na zelena javna naročila, v skladu z njim pa morajo javni naročniki in naročniki pri javnem naročanju baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, upoštevati vplive na okolje, ki jih imajo baterije v svojem življenjskem ciklu, da zagotovijo, da so ti vplivi čim manjši. V ta namen se od javnih naročnikov in naročnikov zahteva, da vključijo tehnične specifikacije in merila za oddajo javnega naročila na podlagi členov 7 do 10, s čimer zagotovijo, da se proizvod izbere izmed proizvodov, ki imajo v življenjskem ciklu precej manjše vplive na okolje. Komisija lahko z delegiranimi akti določi minimalna obvezna merila za zelena javna naročila.

Člen 71 vsebuje postopek za spremembo omejitev nevarnih snovi na podlagi člena 6 in Priloge I.

Člen 72 se nanaša na sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi in njihovo priznanje pri Komisiji. Vlade, sektorska združenja in druge skupine zainteresiranih organizacij, ki imajo vzpostavljene in nadzorujejo sheme potrebne skrbnosti, lahko Komisijo zaprosijo, da prizna sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, ki jih razvijejo in nadzorujejo sami. Kadar Komisija ugotovi, da lahko gospodarski subjekti z učinkovitim izvajanjem sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi izpolnijo zahtevo za določitev politike potrebne skrbnosti, sprejme izvedbeni akt, s katerim prizna enakovrednost navedene sheme z zahtevami iz te uredbe.

V **poglavju XI** sta opredeljena prenos pooblastil in postopek v odboru.

V **poglavju XII** je določena sprememba Uredbe (EU) 2109/1020.

V **poglavju XIII** so navedene končne določbe.

Predlog

UREDBA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA**o baterijah in odpadnih baterijah, razveljavitvi Direktive 2006/66/ES in spremembi Uredbe (EU) 2019/1020**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 114 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Evropski zeleni dogovor³ je strategija za rast Evrope, katere cilj je preobraziti Unijo v pravično in uspešno družbo s sodobnim, konkurenčnim in z viri gospodarnim gospodarstvom, ki v letu 2050 ne bo ustvarjalo nobenih neto emisij toplogrednih plinov in v katerem bo gospodarska rast ločena od rabe virov. Eden od pogojev za doseg podnebne nevtralnosti leta 2050 je prehod z uporabe fosilnih goriv v vozilih na elektromobilnost. Da bi politike Unije v zvezi s proizvodi prispevale k zmanjšanju emisij ogljika na svetovni ravni, je treba zagotoviti trajnostno pridobivanje in proizvodnjo proizvodov, ki se tržijo in prodajajo v Uniji.
- (2) Baterije so pomemben vir energije in eden ključnih dejavnikov, ki omogočajo trajnostni razvoj, zeleno mobilnost, čisto energijo in podnebno nevtralnost. Po predvidevanjih se bo povpraševanje po baterijah v prihodnjih letih hitro povečevalo, zlasti za električna vozila za cestni prevoz, ki uporabljajo baterije za pogon, zaradi česar bo imel ta trg čedalje večji strateški pomen na svetovni ravni. Znatno znanstveni in tehnološki napredek na področju tehnologije baterij se bo nadaljeval. Zaradi strateškega pomena baterij ter za zagotovitev pravne varnosti vsem vključenim subjektom ter preprečitev diskriminacije, ovir za trgovino in izkrivljanj na trgu baterij je treba določiti pravila o parametrih trajnostnosti, delovanju, varnosti, zbiranju, recikliranju in drugotni uporabi baterij ter informacijah o baterijah. Oblikovati je treba harmoniziran regulativni okvir za obravnavanje celotnega življenjskega cikla baterij, ki se dajo na trg v Uniji.

---

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

³ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Evropskemu svetu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij – Evropski zeleni dogovor (COM(2019) 640 final).

- (3) Z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁴ se je okolju prijazno delovanje baterij izboljšalo, za gospodarske subjekte pa so bila določena nekatera skupna pravila in obveznosti, zlasti s harmoniziranimi pravili za vsebnost težkih kovin in označevanje baterij ter pravili in cilji za ravnanje z vsemi odpadnimi baterijami na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca.
- (4) Komisija je v poročilu o izvajanju, vplivu in oceni Direktive 2006/66/ES⁵ poleg dosežkov izpostavila tudi omejitve navedene direktive, zlasti v temeljito spremenjenih okoliščinah, za katere sta značilna strateški pomen in večja uporaba baterij.
- (5) Komisija je v strateškem akcijskem načrtu za baterije⁶ opredelila ukrepe v podporo prizadevanjem za vzpostavitev vrednostne verige baterij v Evropi, ki zajemajo ekstrakcijo, trajnostno pridobivanje in predelavo surovin, trajnostne baterijske materiale, proizvodnjo celic ter ponovno uporabo in recikliranje baterij.
- (6) Komisija je z evropskim zelenim dogovorom potrdila svojo zavezo izvedbi strateškega akcijskega načrta za baterije in navedla, da bo predlagala zakonodajo za zagotovitev varne, krožne in trajnostne vrednostne verige za vse baterije, tudi za oskrbo rastočega trga električnih vozil.
- (7) Svet je v svojih sklepih z dne 4. oktobra 2019 z naslovom Več krožnosti – prehod na trajnostno družbo med drugim pozval k usklajenim politikam v podporo razvoju tehnologij, s katerimi se izboljšata trajnostnost in krožnost baterij, da se okrepi prehod na elektromobilnost. Poleg tega je pozval k nujni reviziji Direktive 2006/66/ES, ki bi morala zajemati vse ustrezne baterije in materiale ter pri kateri bi bilo treba proučiti zlasti specifične zahteve za litij in kobalt, ob tem pa še mehanizem, s katerim bo mogoče navedeno direktivo prilagoditi prihodnjim spremembam tehnologij baterij.
- (8) V novem akcijskem načrtu za krožno gospodarstvo, sprejetem 11. marca 2020⁷, je navedeno, da se bodo v predlogu novega regulativnega okvira za baterije upoštevali pravila o vsebnosti recikliranih materialov ter ukrepi za izboljšanje stopenj zbiranja in recikliranja vseh baterij za zagotavljanje predelave dragocenih materialov in smernic za potrošnike, poleg tega se bo obravnavala možnost postopne odprave nepolnilnih baterij, kadar obstajajo druge možnosti. Navedeno je še, da se bodo obravnavale zahteve glede trajnostnosti in preglednosti, ki upoštevajo ogljični odtis proizvodnje baterij, etično pridobivanje surovin in zanesljivost oskrbe ter omogočajo ponovno uporabo, spremembo namena in recikliranje baterij.

---

⁴ Direktiva 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (UL L 266, 26.9.2006, str. 1).

⁵ Poročilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 9. aprila 2019 o izvajanju Direktive 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS ter njenem vplivu na okolje in delovanje notranjega trga (COM(2019) 166 final) ter Delovni dokument služb Komisije o oceni Direktive 2006/66/ES o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 91/157/EGS (SWD(2019) 1300 final).

⁶ Priloga 2 k Sporočilu Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 17. maja 2018 z naslovom EVROPA V GIBANJU – Trajnostna mobilnost za Evropo: varna, povezana in čista (COM(2018) 293 final).

⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 11. marca 2020 z naslovom Novi akcijski načrt za krožno gospodarstvo: Za čistejšo in konkurenčnejšo Evropo (COM(2020) 98 final).

- (9) Za obravnavanje celotnega življenjskega cikla vseh baterij, danih na trg Unije, je treba opredeliti harmonizirane zahteve za proizvode in trženje, vključno s postopki ugotavljanja skladnosti, ter zahteve za celovito obravnavo faze ob koncu življenjske dobe baterij. Zahteve v zvezi s fazo ob koncu življenjske dobe so potrebne za obravnavo posledic baterij za okolje ter zlasti za podporo vzpostavitvi trgov recikliranja za baterije in trgov sekundarnih surovin, pridobljenih iz baterij, za zapiranje snovnih zank. Da bi se dosegli predvideni cilji in bi se z enim pravnim instrumentom obravnaval celotni življenjski cikel baterije, hkrati pa bi se preprečile ovire za trgovino in izkrivljanje konkurence ter varovala celovitost notranjega trga, bi se morala pravila, ki določajo zahteve za baterije, uporabljati enotno za vse subjekte po vsej Uniji brez možnosti različnega izvajanja v državah članicah. Zato bi bilo treba Direktivo 2006/66/ES nadomestiti z uredbo.
- (10) Ta uredba bi se morala uporabljati za vse vrste baterij in akumulatorjev, ki se dajo na trg ali v uporabo v Uniji kot samostojne enote ali so vgrajeni v naprave ali drugače dobavljeni z električnimi in elektronskimi napravami in vozili. Ta uredba bi se morala uporabljati, ne glede na to, ali je baterija predvidena za posamezni proizvod ali splošno rabo, in ne glede na to, ali je vgrajena v proizvod ali dobavljena skupaj s proizvodom, s katerim naj bi se uporabljala, ali ločeno.
- (11) Za proizvode, ki se dajo na trg kot baterijski paketi, tj. baterije ali skupine celic, ki so medsebojno povezane in/ali zapečateni v zunanji ovoj, tako da tvorijo zaključeno enoto, pripravljeno za uporabo, ki je končni uporabnik ne more razdeliti ali odpreti, ter ustrezajo opredelitvi baterij, bi se morale uporabljati zahteve, ki se uporabljajo za baterije. Za proizvode, ki se dajo na trg kot baterijski moduli ter ustrezajo opredelitvi baterijskega paketa, bi se morale uporabljati zahteve, ki se uporabljajo za baterijske pakete.
- (12) Primerno je, da se na širokem področju uporabe uredbe razlikuje med kategorijami baterij v skladu z njihovo zasnovo in uporabo, in to ne glede na kemijsko tehnologijo baterije. Razvrstitev med prenosne baterije na eni strani ter industrijske in avtomobilske baterije na drugi v skladu z Direktivo 2006/66/ES bi bilo treba dodatno razviti, da bi se bolje upošteval razvoj uporabe baterij. Zaradi hitre rasti na področju električnih vozil za cestni prevoz baterije, ki se uporabljajo za pogon električnih vozil in v skladu z Direktivo 2006/66/ES spadajo v kategorijo industrijskih baterij, obsegajo velik del trga, ki se še dodatno povečuje. Zato je primerno, da se baterije, ki se uporabljajo za pogon v cestnih vozilih, razvrstijo v novo kategorijo baterij za električna vozila. Baterije, ki se uporabljajo za pogon v drugih vozilih, vključno z železniškimi, vodnimi in zračnimi vozili, na podlagi te uredbe še naprej spadajo v kategorijo industrijskih baterij. Industrijske baterije zajemajo široko skupino baterij, predvidenih za industrijske dejavnosti, komunikacijsko infrastrukturo, kmetijske dejavnosti ali proizvodnjo in distribucijo električne energije. Poleg tega neizčrpnega seznama primerov bi bilo treba za industrijsko baterijo šteti vsako baterijo, ki ni prenosna niti avtomobilska baterija ali baterija za električna vozila. V tej uredbi se baterije, ki se uporabljajo za shranjevanje energije v zasebnem ali domačem okolju, štejejo za industrijske baterije. Poleg tega je treba za zagotovitev razvrstitve vseh baterij, ki se uporabljajo v lahkih vozilih, kot so električna kolesa in skiroji, med prenosne baterije pojasniti opredelitev prenosnih baterij in uvesti omejitve teže za take baterije.
- (13) Zasnova in proizvodnja baterij bi morali zagotavljati, da so delovanje, trajnost in varnost baterij čim boljši oziroma večji, njihov okoljski odtis pa čim manjši. Primerno je določiti specifične zahteve glede trajnostnosti za polnilne industrijske baterije in

baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, saj take baterije pomenijo segment trga, ki se bo po predvidevanjih v prihodnjih letih najbolj povečal.

- (14) Da bi države članice zagotovile izpolnjevanje obveznosti na podlagi te uredbe ter spremljale in preverjale skladnost proizvajalcev in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, z zahtevami te uredbe, morajo imenovati enega ali več pristojnih organov.
- (15) Uporabo nevarnih snovi v baterijah bi bilo treba omejiti, da bi se zagotovilo varstvo zdravja ljudi in okolja ter zmanjšala prisotnost takih snovi v odpadkih. Zato je primerno, da se poleg omejitev iz Priloge XVII k Uredbi (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁸ določijo še omejitve za živo srebro in kadmij v nekaterih vrstah baterij. Baterije, ki se uporabljajo v vozilih in za katere velja izjema na podlagi Priloge II k Direktivi 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁹, bi bilo treba izvzeti iz prepovedi vsebnosti kadmija.
- (16) Za zagotovitev možnosti ustreznega obravnavanja nevarnih snovi, ki predstavljajo nesprejemljivo tveganje za zdravje ljudi ali okolje, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo omejitev nevarnih snovi v baterijah.
- (17) Postopek za sprejemanje novih in spremembo obstoječih omejitev nevarnih snovi v baterijah bi bilo treba v celoti uskladiti z Uredbo (ES) št. 1907/2006. Za zagotovitev učinkovitega odločanja, usklajevanja in upravljanja povezanih tehničnih, znanstvenih in upravnih vidikov te uredbe bi morala Evropska agencija za kemikalije, ustanovljena na podlagi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (v nadaljnjem besedilu: Agencija), opravljati specifične naloge v zvezi oceno tveganj zaradi snovi pri proizvodnji in uporabi baterij ter tveganj, ki se lahko pojavijo ob izrabljenosti baterij, ter oceno socialno-ekonomskih elementov in analizo alternativ v skladu z ustreznimi smernicami Agencije. Tako bi morala odbora Agencije za oceno tveganja in za socialno-ekonomsko analizo olajševati opravljanje nekaterih nalog, prenesenih na Agencijo na podlagi te uredbe.
- (18) S predvidenim množičnim uvajanjem baterij v sektorjih, kot sta mobilnost in shranjevanje energije, bi se morale zmanjšati emisije ogljika, da pa bi bile možnosti za to čim večje, morajo imeti baterije v celotnem življenjskem ciklu majhen ogljični odtis. V skladu s pravili o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za polnilne baterije z visoko specifično energijo za mobilno uporabo¹⁰ so podnebne spremembe druga najvišja povezana kategorija vpliva za baterije za rabo mineralov in kovin. Zato bi bilo treba tehnični dokumentaciji za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, ki se dajo na trg Unije, priložiti izjavo o ogljičnem odtisu, po potrebi specifično za

⁸ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES (UL L 396, 30.12.2006, str. 1).

⁹ Direktiva 2000/53/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. septembra 2000 o izrabljenih vozilih (UL L 269, 21.10.2000, str. 34).

¹⁰ Pravila o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za polnilne baterije z visoko specifično energijo za mobilno uporabo, na voljo na spletnem naslovu https://ec.europa.eu/environment/eussd/smgp/pdf/PEFCR_Batteries.pdf.

posamezno proizvodno serijo. Baterije se proizvajajo v serijah, v določenih količinah in določenih časovnih okvirih. Harmonizacija tehničnih pravil za izračun ogljičnega odtisa za vse polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, ki se dajo na trg Unije, je pogoj za uvedbo zahteve za vključitev izjave o ogljičnem odtisu v tehnično dokumentacijo baterij in poznejšo določitev razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom, na podlagi katerih bo mogoče opredeliti baterije, katerih ogljični odtis je na splošno manjši. Zahteve za obveščanje o ogljičnem odtisu baterij in povezano jasno označevanje same po sebi predvidoma ne bodo povzročile spremembe ravnanja, potrebne za zagotovitev uresničevanja cilja Unije za razogljičenje sektorjev mobilnosti in shranjevanja energije v skladu z mednarodno dogovorjenimi cilji za podnebne spremembe¹¹. Zato bodo uvedene zgornje mejne vrednosti ogljika, ki bodo določene na podlagi namenske ocene učinka. Komisija bo s predlogom ravni zgornje meje ogljičnega odtisa med drugim upoštevala relativno porazdelitev vrednosti ogljičnega odtisa baterij na trgu, napredek pri zmanjševanju ogljičnega odtisa baterij, danih na trg Unije, ter dejanski in potencialni prispevek tega ukrepa k ciljem Unije za trajnostno mobilnost in podnebno nevtralnost do leta 2050. Za zagotovitev preglednosti v zvezi z ogljičnim odtisom baterij in prehoda na nizkoogljične baterije na trgu Unije ne glede na kraj njihove proizvodnje je utemeljeno, da se zahteve glede ogljičnega odtisa postopno in kumulativno povečujejo. Na podlagi teh zahtev se bodo preprečile emisije ogljika v življenjskem ciklu baterij, to pa bo prispevalo k cilju Unije glede doseganja podnebne nevtralnosti do leta 2050. S tem bi se lahko omogočile tudi druge politike na ravni Unije in nacionalni ravni, kot so spodbude ali merila za zelena javna naročila, ki spodbujajo proizvodnjo baterij z manjšimi vplivi na okolje.

- (19) Nekateri snovi, ki jih vsebujejo baterije, kot je kobalt, svinec, litij ali nikelj, se pridobivajo iz redkih virov, ki v Uniji niso zlahka dostopni, Komisija pa nekatere od njih šteje za kritične surovine. To je področje, na katerem mora Evropa povečati svojo strateško samostojnost in odpornost, da bi se pripravila na morebitne motnje dobave zaradi zdravstvenih ali drugih kriz. Povečanje krožnosti in učinkovitosti rabe virov s povečanjem recikliranja in predelave navedenih surovin bo prispevalo k doseganju tega cilja.
- (20) Večja uporaba predelanih materialov bi podprla razvoj krožnega gospodarstva in omogočila z viri bolj gospodarno rabo materialov, hkrati pa bi se tako zmanjšala odvisnost Unije od materialov iz tretjih držav. Pri baterijah je to pomembno zlasti za kobalt, svinec, litij in nikelj. Zato je treba spodbujati predelavo takih materialov iz odpadkov ter določiti zahtevo za vsebnost recikliranih materialov v baterijah, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij in nikelj. Ta uredba določa obvezne cilje za vsebnost recikliranih materialov za kobalt, svinec, litij in nikelj, ki bi jih bilo treba doseči do leta 2030. Za kobalt, litij in nikelj so za leto 2035 določeni večji ciljni deleži. Pri vseh ciljnih bi bilo treba upoštevati razpoložljivost odpadkov, iz katerih se lahko pridobijo taki materiali, tehnično izvedljivost povezanih postopkov predelave in proizvodnje ter čas, ki ga gospodarski subjekti potrebujejo za prilagoditev svojih postopkov dobave in proizvodnje. Zato bi morala biti zahteva v zvezi z vsebnostjo recikliranih materialov do začetka uporabe takih obveznih ciljev omejena na razkritje informacij o vsebnosti recikliranih materialov.

---

¹¹ Pariški sporazum (UL L 282, 19.10.2016, str. 4) in Okvirna konvencija Združenih narodov o spremembi podnebja, na voljo na spletnem naslovu <https://unfccc.int/resource/docs/convkp/conveng.pdf>.

- (21) Za upoštevanje tveganja pri dobavi kobalta, svinca, litija in niklja ter oceno njihove razpoložljivosti bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spreminjanjem ciljev za minimalni delež recikliranega kobalta, svinca, litija ali niklja v aktivnih materialih baterij.
- (22) Na Komisijo bi bilo treba prenesti izvedbena pooblastila za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje pravil o izračunu in preverjanju količine kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov, v aktivnih materialih baterij na posamezni model in serijo baterij na proizvodni obrat ter zahtev za informacije v zvezi s tehnično dokumentacijo.
- (23) Za baterije, dane na trg Unije, bi morala biti značilna trajnost in dobro delovanje. Zato je treba določiti parametre delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo ter za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila. V zvezi z baterijami za električna vozila neformalna delovna skupina UN/ECE za električna vozila in okolje razvija zahteve glede trajnosti v vozilu, zato ta uredba ne določa dodatnih zahtev glede trajnosti. Na področju baterij za shranjevanje energije pa se šteje, da obstoječe merilne metode za preizkušanje delovanja in trajnosti baterij niso dovolj natančne in reprezentativne, da bi omogočale uvedbo minimalnih zahtev. Ob uvedbi minimalnih zahtev v zvezi z delovanjem in trajnostjo teh baterij bi morali biti na voljo ustrezni harmonizirani standardi ali skupne specifikacije.
- (24) Za zmanjšanje vpliva, ki ga imajo baterije v svojem življenjskem ciklu na okolje, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo parametrov delovanja in trajnosti ter določitvijo minimalnih vrednosti navedenih parametrov za prenosne baterije za splošno rabo ter za polnilne industrijske baterije.
- (25) Nekatere nepolnilne baterije za splošno rabo lahko vključujejo neučinkovito rabo virov in energije. Določiti bi bilo treba objektivne zahteve v zvezi z delovanjem in trajnostjo takih baterij, da bi se zagotovilo, da se na trg da manj nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo, za katere je značilno slabo delovanje, zlasti kadar bi se na podlagi ocene življenjskega cikla z uporabo polnilnih baterij na splošno zagotovile okoljske koristi.
- (26) Za zagotovitev ustreznega ločenega zbiranja, obdelave in visokokakovostnega recikliranja prenosnih baterij, vgrajenih v naprave, ko te postanejo odpadki, so potrebne določbe za zagotovitev, da jih je mogoče odstraniti iz takih naprav in zamenjati. Tudi rabljene baterije bi morale biti zamenljive, da bi se podaljšala pričakovana življenjska doba naprav, v katerih se uporabljajo. Splošne določbe te uredbe se lahko dopolnijo z zahtevami, opredeljenimi za posamezne proizvode na baterije na podlagi izvedbenih ukrepov v skladu z Direktivo 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹². Kadar drugi zakonodajni akti Unije iz varnostnih razlogov opredeljujejo bolj specifične zahteve v zvezi z odstranjevanjem baterij iz proizvodov (npr. igrač), bi se morala uporabljati navedena specifična pravila.
- (27) Zanesljive baterije so ključne za delovanje in varnost številnih proizvodov, naprav in storitev. Zato bi bilo treba z zasnovo in proizvodnjo baterij zagotoviti njihovo varno

---

¹² Direktiva 2009/125/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o vzpostavitvi okvira za določanje zahtev za okoljsko primerno zasnovo izdelkov, povezanih z energijo (UL L 285, 31.10.2009, str. 10).

delovanje in uporabo. Ta vidik je pomemben zlasti za stacionarne baterijske sisteme za shranjevanje energije, ki zdaj niso zajeti z drugimi zakonodajnimi akti Unije. Zato bi bilo treba za navedene sisteme za shranjevanje energije določiti parametre, ki jih je treba upoštevati pri varnostnih preizkusih.

- (28) Baterije bi morale biti označene, da bi se končnim uporabnikom zagotovile pregledne, zanesljive in jasne informacije o baterijah, njihovih glavnih značilnostih in odpadnih baterijah ter da bi se končnim uporabnikom omogočilo sprejemanje informiranih odločitev pri kupovanju in odstranjevanju baterij, izvajalcem ravnanja z odpadki pa ustrezna obdelava odpadnih baterij. Baterije bi morale biti označene z vsemi potrebnimi informacijami v zvezi z njihovimi glavnimi značilnostmi, vključno z zmogljivostjo in vsebnostjo nekaterih nevarnih snovi. Da bi se zagotovila trajna razpoložljivost informacij, bi jih bilo treba zagotoviti tudi z uporabo kode QR.
- (29) Informacije o delovanju baterij so ključne za zagotovitev dobrega in pravočasnega obveščanja končnih uporabnikov kot potrošnikov ter zlasti enotne podlage za primerjanje različnih baterij pred nakupom. Zato bi se morale prenosne baterije za splošno rabo in avtomobilske baterije označevati z oznako, ki vsebuje informacije o minimalnem povprečnem trajanju pri specifični uporabi. Poleg tega je pomembno, da se končnemu uporabniku zagotovijo smernice, na podlagi katerih lahko primerno zavrne odpadne baterije.
- (30) Polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, bi morale vključevati krmilni sistem baterije, v katerem se shranjujejo podatki, da bi lahko končni uporabnik ali katera koli druga tretja oseba, ki deluje v njegovem imenu, kadar koli ugotovila stanje in pričakovano življenjsko dobo baterije. Za spremembo namena ali ponovno izdelavo baterije bi bilo treba osebi, ki je kupila baterijo, ali tretji osebi, ki deluje v njenem imenu, kadar koli zagotoviti dostop do krmilnega sistema baterije za oceno preostale vrednosti baterije, olajšanje ponovne uporabe, spremembe namena ali ponovne izdelave baterije ter za dajanje baterije na voljo neodvisnim agregatorjem, ki upravljajo virtualne elektrarne v omrežjih električne energije in so opredeljeni v Direktivi (EU) 2019/944¹³. Ta zahteva bi se morala uporabljati poleg prava Unije o homologaciji vozil, vključno z morebitnimi tehničnimi specifikacijami, ki izhajajo iz dela v zvezi z dostopom do podatkov v električnih vozilih, ki ga je opravila neformalna delovna skupina UN/ECE za električna vozila in okolje.
- (31) Več zahtev za posamezne proizvode, določenih v tej uredbi, med drugim glede delovanja, trajnosti, spremembe namena in varnosti, bi bilo treba izmeriti z uporabo zanesljivih, točnih in ponovljivih metod, ki upoštevajo splošno priznane najsodobnejše metodologije merjenja in izračuna. Za preprečitev ovir za trgovino na notranjem trgu bi bilo treba standarde harmonizirati na ravni Unije. Pri takšnih metodah in standardih bi bilo treba čim bolj upoštevati resnično uporabo baterij in izraziti povprečni razpon ravnanja potrošnika, hkrati pa bi morali biti robustni, da bi odvrčali od namernega in nenamernega izogibanja zahtevam. Po sprejetju takega standarda v skladu z Uredbo (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁴ ter objavi sklica nanj v

¹³ Direktiva (EU) 2019/944 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 5. junija 2019 o skupnih pravilih notranjega trga električne energije in spremembi Direktive 2012/27/EU (UL L 158, 14.6.2019, str. 125).

¹⁴ Uredba (EU) št. 1025/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o evropski standardizaciji, spremembi direktiv Sveta 89/686/EGS in 93/15/EGS ter direktiv 94/9/ES, 94/25/ES, 95/16/ES, 97/23/ES, 98/34/ES, 2004/22/ES, 2007/23/ES, 2009/23/ES in 2009/105/ES Evropskega

Uradnem listu Evropske unije bi bilo treba oblikovati domnevo o skladnosti z zahtevami za posamezne proizvode, sprejetimi na podlagi te uredbe, če rezultati takih metod dokazujejo, da so bile dosežene minimalne vrednosti, določene za navedene vsebinske zahteve. Če objavljenih standardov ob uporabi zahtev za posamezne proizvode ni, bi morala Komisija z izvedbenimi akti sprejeti skupne specifikacije, pri čemer s skladnostjo s temi specifikacijami prav tako nastane domneva o skladnosti. Kadar se v poznejši fazi ugotovi, da imajo skupne specifikacije pomanjkljivosti, bi morala Komisija zadevne skupne specifikacije spremeniti ali razveljaviti z izvedbenim aktom.

- (32) Za zagotovitev učinkovitega dostopa do informacij zaradi nadzora trga, prilagajanje novim tehnologijam in zagotovitev odpornosti v primeru svetovnih kriz, kot je pandemija COVID-19, bi moralo biti mogoče spletno zagotoviti informacije v zvezi s skladnostjo z vsemi akti Unije, ki se uporabljajo za baterije, v obliki enotne izjave EU o skladnosti.
- (33) Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁵ določa pravila za akreditacijo organov za ugotavljanje skladnosti, vzpostavlja okvir za nadzor trga proizvodov in nadzor proizvodov iz tretjih držav ter določa splošna načela glede oznake CE. Navedena uredba bi se morala uporabljati za baterije, ki jih zajema ta uredba, da se zagotovi, da proizvodi, ki so vključeni v prosti pretok blaga znotraj Unije, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost in okolje.
- (34) Da bi lahko gospodarski subjekti izkazali in pristojni organi preverili, da baterije, ki so dostopne na trgu, izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, je treba določiti postopke ugotavljanja skladnosti. Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta¹⁶ opredeljuje module za postopke ugotavljanja skladnosti od najmanj do najbolj strogega, odvisno od stopnje tveganja in zahtevane stopnje varnosti. V skladu s členom 4 navedenega sklepa je treba v primerih, kadar je potrebno ugotavljanje skladnosti, postopke, ki se bodo izvajali, izbrati med navedenimi moduli.
- (35) Vendar izbrani moduli ne odražajo nekaterih specifičnih vidikov baterij, zato jih je treba za postopek ugotavljanja skladnosti prilagoditi. Da bi se upoštevalo, da so zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja, navedene v tej uredbi, nove in zapletene, ter bi se zagotovila skladnost baterij, danih na trg, s pravnimi instrumenti, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spreminjanjem postopkov ugotavljanja skladnosti z dodajanjem faz preverjanja ali spremembo modula za ugotavljanje skladnosti na podlagi razvoja na trgu baterij ali v vrednostni verigi baterij.
- (36) Oznaka CE na bateriji izraža njeno skladnost s to uredbo. Splošna načela, ki urejajo oznako CE in njeno povezavo z drugimi oznakami, so določena v Uredbi (ES) št. 765/2008. Navedena načela bi se morala uporabljati za oznako CE na baterijah. Za zagotovitev, da se baterija shranjuje, uporablja in zavrže na način, ki je varen z vidika

---

parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Sklepa Sveta 87/95/EGS in Sklepa št. 1673/2006/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 316, 14.11.2012, str. 12).

¹⁵ Uredba (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov ter razveljavitvi Uredbe (EGS) št. 339/93 (UL L 218, 13.8.2008, str. 30).

¹⁶ Sklep št. 768/2008/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o skupnem okviru za trženje proizvodov in razveljavitvi Sklepa Sveta 93/465/EGS (UL L 218, 13.8.2008, str. 82).

varstva zdravja ljudi in okolja, bi bilo treba določiti specifična pravila za namestitvev oznake CE v primeru baterij.

- (37) Za postopke ugotavljanja skladnosti, določene v tej uredbi, je potrebno posredovanje organov za ugotavljanje skladnosti. Organi držav članic bi morali Komisiji priglasiti navedene organe, da bi se zagotovilo enotno izvajanje določb te uredbe.
- (38) Glede na to, da so zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja baterij nove in zapletene, ter za zagotovitev dosledne ravni kakovosti ugotavljanja skladnosti baterij je treba opredeliti zahteve za priglasitvene organe, ki sodelujejo pri ugotavljanju skladnosti, priglasitvi in spremljanju priglašениh organov. Zlasti bi bilo treba zagotoviti, da priglasitveni organ deluje objektivno in nepristransko. Poleg tega bi se moralo od priglasitvenih organov zahtevati, da varujejo zaupnost informacij, ki jih pridobivajo, vseeno pa bi morali imeti možnost, da si z nacionalnimi organi, priglasitvenimi organi drugih držav članic in Komisijo izmenjujejo informacije o priglašениh organih, da se zagotovi usklajenost ugotavljanja skladnosti.
- (39) Bistveno je, da vsi priglašени organi opravljajo svoje funkcije na enaki ravni ter pod pogoji poštene konkurence in avtonomije. Zato bi bilo treba določiti zahteve za organe za ugotavljanje skladnosti, ki želijo biti priglašени za izvajanje dejavnosti ugotavljanja skladnosti. Te zahteve bi se morale še naprej uporabljati kot pogoj za ohranjanje pristojnosti priglašෙනega organa. Za zagotovitev avtonomije priglašෙනega organa bi se moralo od organa in njegovega osebja zahtevati, da ohranjata neodvisnost od gospodarskih subjektov v vrednostni verigi baterij in drugih družb, vključno s poslovnimi združenji ter matičnimi in odvisnimi družbami. Od priglašෙනega organa bi se moralo zahtevati, da dokumentira svojo neodvisnost in predloži navedeno dokumentacijo priglasitvenemu organu.
- (40) Če organ za ugotavljanje skladnosti izkaže skladnost z merili, navedenimi v harmoniziranih standardih, bi se moralo šteti, da izpolnjuje ustrezne zahteve iz te uredbe.
- (41) Organi za ugotavljanje skladnosti za dele svojih dejavnosti, povezanih z ugotavljanjem skladnosti, pogosto sklenejo pogodbo s podizvajalci ali jih prenesejo na odvisno družbo. Vendar bi moral nekatere dejavnosti in postopke odločanja v zvezi z ugotavljanjem skladnosti baterij in drugimi notranjimi dejavnostmi priglašෙනega organa izvajati izključno priglašени organ, da se zagotovi njegova neodvisnost in avtonomija. Poleg tega bi morali podizvajalci in odvisne družbe za ugotavljanje skladnosti izpolnjevati iste zahteve kot priglašени organi v zvezi z opravljanjem nalog ugotavljanja skladnosti na podlagi te uredbe, da bi se ohranila raven varnosti, potrebna za dajanje baterij na trg Unije.
- (42) Ker bi se lahko storitve, ki jih ponujajo priglašени organi v državi članici, nanašale na baterije, dostopne na trgu po vsej Uniji, je primerno dati drugim državam članicam in Komisiji priložnost, da izrazijo svoja nestrinjanja glede priglašෙනega organa. Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila, da se bo lahko od priglasitvenega organa zahtevalo sprejetje korektivnih ukrepov, kadar priglašени organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev te uredbe.
- (43) Zaradi olajševanja in pospeševanja postopka ugotavljanja skladnosti, certificiranja in končno dostopa na trg ter zaradi dejstva, da so zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja baterij nove in zapletene, je ključno, da imajo priglašени organi stalen dostop do vse potrebne opreme in zmogljivosti za preizkušanje ter da uporabljajo

postopke, ne da bi ustvarjali nepotrebna bremena za gospodarske subjekte. Iz istega razloga in za zagotovitev enakega obravnavanja gospodarskih subjektov morajo priglašeni organi dosledno uporabljati postopke ugotavljanja skladnosti.

- (44) Pred sprejetjem končne odločitve o tem, ali se lahko za baterijo izda certifikat o skladnosti, bi moral imeti gospodarski subjekt, ki želi baterijo dati na trg, možnost, da enkrat dopolni dokumentacijo o bateriji.
- (45) Komisija bi morala omogočiti ustrezno usklajevanje priglašениh organov in sodelovanje med njimi.
- (46) Primerno je naložiti obveznosti, povezane z dajanjem baterije na trg ali v uporabo, gospodarskim subjektom, ki vključujejo izdelovalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja ali ponudnika storitev odpremnih skladišč, ali kateri koli drugi pravni osebi, ki prevzame pravno odgovornost v zvezi s proizvodnjo baterij, njihovim dajanjem na trg ali v uporabo.
- (47) Gospodarski subjeki bi morali biti v skladu s svojo vlogo v dobavni verigi odgovorni za to, da baterije izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, da se zagotovi visoka raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost ter varstvo lastnine in okolja.
- (48) Vsi gospodarski subjeki, ki sodelujejo v dobavni in distribucijski verigi, bi morali sprejeti ustrezne ukrepe za zagotovitev, da so na trgu dostopne samo baterije, ki so v skladu s to uredbo. Določiti je treba jasno in sorazmerno porazdelitev obveznosti, ki ustrezajo vlogi vsakega gospodarskega subjekta v dobavni in distribucijski verigi.
- (49) Izdelovalec, ki natančno pozna postopek načrtovanja in proizvodnje, je najprimernejši za izvedbo postopka ugotavljanja skladnosti. Ugotavljanje skladnosti bi zato moralo ostati izključno obveznost izdelovalca.
- (50) Izdelovalec bi moral zagotoviti dovolj podrobne informacije o predvideni uporabi baterije, da omogoči njeno pravilno in varno dajanje na trg, v uporabo in ravnanje ob njeni izrabiljenosti, vključno z morebitno spremembo namena.
- (51) Za lažjo komunikacijo med gospodarskimi subjekti, organi za nadzor trga in potrošniki bi morali gospodarski subjekti poleg poštnega naslova pri svojih kontaktnih podatkih navesti spletni naslov.
- (52) Treba je zagotoviti, da baterije iz tretjih držav, ki vstopajo na trg Unije in se uvažajo kot samostojne baterije ali v proizvodih, izpolnjujejo zahteve te uredbe, in zlasti, da so izdelovalci izvedli ustrezne postopke ugotavljanja skladnosti v zvezi s temi baterijami. Zato bi bilo treba določiti, da morajo uvozniki zagotoviti, da baterije, ki jih dajo na trg in v uporabo, izpolnjujejo zahteve iz te uredbe, ter da sta oznaka CE na baterijah in dokumentacija, ki jo pripravijo izdelovalci, na voljo nacionalnim organom za inšpekcijski pregled.
- (53) Vsak uvoznik bi moral ob dajanju baterije na trg ali v uporabo na bateriji navesti svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in poštni naslov. Opredeliti bi bilo treba izjeme, kadar to ni mogoče zaradi velikosti baterije. To vključuje primere, v katerih bi moral uvoznik odpreti embalažo, da bi lahko na bateriji navedel svoje ime in naslov, ali kadar je baterija premajhna, da bi se lahko navedle te informacije.
- (54) Ker distributer omogoča dostopnost baterije na trgu, potem ko jo da na trg ali v uporabo izdelovalec ali uvoznik, mora delovati skrbno in zagotoviti, da njegovo ravnanje z baterijo ne vpliva negativno na njeno skladnost z zahtevami iz te uredbe.

- (55) Vsakega uvoznika ali distributerja, ki da baterijo na trg ali v uporabo pod svojim imenom ali blagovno znamko ali spremeni baterijo tako, da lahko vpliva na izpolnjevanje zahtev iz te uredbe, ali spremeni namen baterije, ki je že na trgu, bi bilo treba šteti za izdelovalca in bi moral prevzeti obveznosti izdelovalca.
- (56) Distributerji in uvozniki, ki so blizu trga, bi morali biti vključeni v naloge nadzora trga, ki jih izvajajo nacionalni organi, ter pripravljeni dejavno sodelovati in navedenim organom predložiti vse potrebne informacije v zvezi z zadevno baterijo.
- (57) Zagotavljanje sledljivosti baterije po vsej dobavni verigi prispeva k preprostejšemu in učinkovitejšemu nadzoru trga. Z učinkovitim sistemom sledljivosti lahko organi za nadzor trga lažje izsledijo gospodarske subjekte, ki so dali na trg ali v uporabo neskladne baterije ali omogočili njihovo dostopnost na trgu. Zato bi se moralo od gospodarskih subjektov zahtevati, da določeno obdobje hranijo informacije o svojih transakcijah z baterijami.
- (58) Pridobivanje in predelava naravnih mineralnih virov ter trgovanje z njimi so ključni za zagotavljanje surovin, potrebnih za proizvodnjo baterij. Tudi pri izdelovalcih baterij se lahko pojavi tveganje, da bodo prispevali k škodljivim vplivom oskrbovalne verige z minerali, in to ne glede na njihov položaj, vpliv, ki ga imajo na dobavitelje, in geografsko lokacijo. Pri nekaterih surovinah je več kot polovica svetovne proizvodnje namenjena uporabi v zvezi z baterijami. Na primer: več kot 50 % svetovnega povpraševanja po kobaltu in več kot 60 % litija na svetu se nanaša na proizvodnjo baterij. Proizvodnji baterij je namenjenih tudi približno 8 % svetovne proizvodnje naravnega grafitu in 6 % svetovne proizvodnje niklja.
- (59) Navedene materiale dobavlja le nekaj držav in v nekaterih primerih lahko nizki standardi upravljanja poslabšajo okoljske in socialne probleme. Rudarjenje in rafiniranje kobalta in niklja sta povezana z najrazličnejšimi socialnimi in okoljskimi težavami, vključno z morebitnimi okoljskimi nevarnostmi in težavami za zdravje ljudi. Čeprav socialni in okoljski vplivi za naravni grafit niso tako resni, pri njegovem rudarjenju sodelujejo številni obrtniški akterji in akterji, ki rudarijo v majhnem obsegu, ti pa večinoma delujejo v neformalnih okvirih, zaradi česar se lahko pojavijo resni vplivi na zdravje in okolje, vključno z opuščanjem rednega zapiranja in sanacije rudnikov, kar povzroča uničenje ekosistemov in tal. Kar zadeva litij, bo predvideno povečanje njegove uporabe pri proizvodnji baterij verjetno povzročilo dodatni pritisk na dejavnosti pridobivanja in rafiniranja, zato je priporočljivo, da se vključi na področje uporabe obveznosti glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Pričakovano ogromno povečanje povpraševanja po baterijah v Uniji ne bi smelo prispevati k povečanju takih okoljskih in socialnih tveganj.
- (60) Nekatero od zadevnih surovin, kot so kobalt, litij in naravni grafit, se štejejo za kritične surovine za EU¹⁷, za ustrezno delovanje ekosistema baterij v EU pa je potrebno njihovo trajnostno pridobivanje.
- (61) Akterji v verigi dobave baterij so že uvedli številna prostovoljna prizadevanja za spodbujanje uporabe praks trajnostnega pridobivanja, vključno s pobudo za zagotovilo o odgovornem rudarjenju (*Initiative for Responsible Mining Assurance – IRMA*), pobudo za odgovorne minerale (*Responsible Minerals Initiative – RMI*) in okvir

---

¹⁷ Sporočilo Komisije Evropskemu parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z naslovom Odpornost na področju kritičnih surovin: oris poti k večji zanesljivosti in trajnostnosti (COM(2020) 474 final).

industrije kobalta za odgovorno oceno (*Cobalt Industry Responsible Assessment Framework* – CIRAF). Vendar se s prostovoljnimi prizadevanji za vzpostavitev shem potrebne skrbnosti morda ne bo zagotovilo, da bodo vsi gospodarski subjekti, ki dajejo baterije na trg Unije, upoštevali isti nabor minimalnih pravil.

- (62) V Uniji so bile splošne zahteve glede potrebne skrbnosti v zvezi z nekaterimi minerali in kovinami uvedene z Uredbo (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta¹⁸. Vendar navedena uredba ne obravnava mineralov in materialov, ki se uporabljajo za proizvodnjo baterij.
- (63) Zaradi predvidenega eksponentnega povečevanja povpraševanja po baterijah v EU bi moral gospodarski subjekt, ki da baterijo na trg EU, določiti politiko potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Določiti bi bilo treba povezane zahteve, da bi se obravnavala socialna in okoljska tveganja, ki nastajajo pri pridobivanju in predelavi nekaterih surovin za proizvodnjo baterij in trgovanju z njimi.
- (64) Vzpostavljena politika potrebne skrbnosti na podlagi tveganja bi morala temeljiti na mednarodno priznanih načelih potrebne skrbnosti iz desetih načel globalnega dogovora Združenih narodov¹⁹, smernic za ocenjevanje življenjskega cikla proizvodov ob upoštevanju družbenega vidika²⁰, tristranske deklaracije Mednarodne organizacije dela o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike²¹ ter smernic potrebne skrbnosti OECD za odgovorno ravnanje podjetij²², ki odražajo skupno razumevanje vlad in zainteresiranih strani ter bi morale biti prilagojene specifičnim razmeram in okoliščinam posameznega gospodarskega subjekta. V zvezi s pridobivanjem in predelavo naravnih mineralnih virov, ki se uporabljajo za proizvodnjo baterij, in trgovanjem z njimi smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem²³ (v nadaljnjem besedilu: smernice OECD o potrebni skrbnosti) odražajo dolgotrajna prizadevanja vlad in zainteresiranih strani za oblikovanje dobre prakse na tem področju.
- (65) V skladu s smernicami OECD o potrebni skrbnosti²⁴ je potrebna skrbnost trajen, proaktiven in reaktiven postopek, s katerim lahko podjetja zagotovijo, da spoštujejo

---

¹⁸ Uredba (EU) 2017/821 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 17. maja 2017 o določitvi obveznosti za potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi za uvoznike v Uniji, ki uvažajo kositer, tantal in volfram, njihove rude ter zlato, ki izvirajo s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem (UL L 130, 19.5.2017, str. 1).

¹⁹ Deset načel globalnega dogovora ZN, na voljo na spletnem naslovu <https://www.unglobalcompact.org/what-is-gc/mission/principles>.

²⁰ Smernice UNEP za ocenjevanje življenjskega cikla proizvodov ob upoštevanju družbenega vidika, na voljo na spletnem naslovu <https://www.lifecycleinitiative.org/wp-content/uploads/2012/12/2009%20-%20Guidelines%20for%20sLCA%20-%20EN.pdf>.

²¹ Tristranska deklaracija MOD o načelih večnacionalnih podjetij in socialne politike, na voljo na spletnem naslovu https://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---ed_emp/---emp_ent/---multi/documents/publication/wcms_094386.pdf.

²² OECD (2018), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Business Conduct (Smernice potrebne skrbnosti OECD za odgovorno ravnanje podjetij), na voljo na spletnem naslovu <http://mneguidelines.oecd.org/OECD-Due-Diligence-Guidance-for-Responsible-Business-Conduct.pdf>.

²³ OECD (2016), OECD Due Diligence Guidance for Responsible Supply Chains of Minerals from Conflict-Affected and High-Risk Areas (Smernice OECD o potrebni skrbnosti za odgovorne oskrbovalne verige z minerali s konfliktnih območij in območij z visokim tveganjem), tretja izdaja, OECD Publishing, Pariz, na voljo na spletnem naslovu <https://doi.org/10.1787/9789264252479-en>.

²⁴ Stran 15 smernic OECD o potrebni skrbnosti.

človekove pravice in ne prispevajo h konfliktom²⁵. Potrebna skrbnost na podlagi tveganja se nanaša na ukrepe, ki bi jih morala podjetja sprejeti za opredelitev in obravnavo dejanskih ali morebitnih tveganj, da bi preprečila ali ublažila škodljive učinke, povezane z njihovimi dejavnostmi ali odločitvami glede pridobivanja. Podjetje lahko oceni tveganje, ki ga povzročajo dejavnosti in odnosi podjetja, ter sprejme ukrepe za njegovo zmanjšanje v skladu z ustreznimi standardi iz nacionalnega in mednarodnega prava, priporočil o odgovornem poslovnem ravnanju mednarodnih organizacij, orodij, ki jih podpirajo vlade, prostovoljnih pobud zasebnega sektorja ter notranjih politik in sistemov podjetja. Poleg tega ta pristop pomaga prilagoditi obseg dejavnosti za potrebno skrbnost obsegu dejavnosti podjetja ali njegovim odnosom v oskrbovalni verigi.

- (66) Sprejeti ali spremeniti bi bilo treba politike obvezne potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi ter obravnavati vsaj glavne kategorije socialnih in okoljskih tveganj. To bi morale zajemati sedanje in verjetne vplive na družbeno življenje na eni strani, zlasti človekove pravice, zdravje ljudi in varnost ter zdravje in varnost pri delu ter pravice delavcev, na drugi pa vplive na okolje, zlasti rabo vode, varstvo tal, onesnaževanje zraka in biotsko raznovrstnost, vključno z življenjem v skupnosti.
- (67) V zvezi s kategorijami socialnih tveganj bi morale politike potrebne skrbnosti obravnavati tveganja v oskrbovalni verigi z baterijami v zvezi z varstvom človekovih pravic, vključno z zdravjem ljudi, zaščito otrok in enakostjo spolov, v skladu z mednarodnim pravom o človekovih pravicah²⁶. Politike potrebne skrbnosti bi morale vključevati informacije o tem, kako gospodarski subjekt prispeva k preprečevanju kršitev človekovih pravic, ter instrumentih, vzpostavljenih v poslovni strukturi subjekta, za boj proti korupciji in podkupninam. Poleg tega bi morale zagotavljati pravilno izvajanje pravil temeljnih konvencij Mednarodne organizacije dela²⁷, kot so navedene v Prilogi I k tristranski deklaraciji MOD.
- (68) V zvezi s kategorijami okoljskih tveganj bi morale politike potrebne skrbnosti obravnavati tveganja v oskrbovalni verigi z baterijami v zvezi z varstvom naravnega okolja in biotske raznovrstnosti v skladu s Konvencijo o biološki raznovrstnosti²⁸, kar vključuje tudi upoštevanje lokalnih skupnosti ter njihovo varstvo in razvoj.

---

²⁵ OECD (2011), Smernice OECD za večnacionalne družbe, OECD, Pariz, OECD (2006), Orodje OECD za opozarjanje na tveganja za večnacionalne družbe na območjih s šibkim upravljanjem, OECD, Pariz, ter Vodilna načela o podjetništvu in človekovih pravicah: izvajanje okvira Združenih narodov za varovanje, spoštovanje in pomoč (poročilo posebnega predstavnika generalnega sekretarja za področje človekovih pravic, transnacionalnih družb in drugih podjetij, John Ruggie, A/HRC/17/31, 21. marca 2011).

²⁶ Vključno s Splošno deklaracijo o človekovih pravicah, Mednarodnim paktom o ekonomskih, socialnih in kulturnih pravicah, Mednarodnim paktom o državljskih in političnih pravicah, Konvencijo o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk, Konvencijo o otrokovih pravicah ter Konvencijo o pravicah invalidov.

²⁷ Osem temeljnih konvencij je 1. Konvencija o sindikalni svobodi in varstvu sindikalnih pravic, 1948 (št. 87), 2. Konvencija o uporabi načel o pravicah organiziranja in kolektivnega dogovarjanja, 1949 (št. 98), 3. Konvencija o prisilnem ali obveznem delu, 1930 (št. 29) (in njen protokol iz leta 2014), 4. Konvencija o odpravi prisilnega dela, 1957 (št. 105), 5. Konvencija o minimalni starosti za sklenitev delovnega razmerja, 1973 (št. 138), 6. Konvencija o prepovedi najhujših oblik dela otrok, 1999 (št. 182), 7. Konvencija o enakem nagrajevanju, 1951 (št. 100), 8. Konvencija o diskriminaciji pri zaposlovanju in poklicih, 1958 (št. 111).

²⁸ Kot je določeno v Konvenciji o biološki raznovrstnosti, na voljo na spletnem naslovu <https://www.cbd.int/convention/text/>, in zlasti Sklepu COP VIII/28 z naslovom Voluntary guidelines on Biodiversity - Inclusive impact assessment (Prostovoljne smernice o biotski raznovrstnosti –

- (69) Obveznosti za potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi v zvezi z opredelitvijo in zmanjšanjem socialnih in okoljskih tveganj, povezanih s surovinami, ki se uporabljajo v proizvodnji baterij, bi morale prispevati k izvajanju Resolucije št. 19 UNEP o upravljanju mineralnih virov, v kateri se priznava pomembni prispevek rudarskega sektorja k uresničevanju Agende 2030 in ciljev trajnostnega razvoja.
- (70) Kolikor ta uredba ne vsebuje specifičnih določb z istim ciljem, isto naravo in istim učinkom, ki se lahko prilagodijo glede na prihodnje zakonodajne spremembe, bi se morali uporabljati drugi zakonodajni instrumenti EU, ki določajo zahteve v zvezi s potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi.
- (71) Za prilagajanje razvoju dogodkov v vrednostni verigi baterij, vključno s spremembami obsega in narave zadevnih okoljskih in socialnih tveganj, ter tehničnemu in znanstvenemu napredku v zvezi z baterijami in njihovimi kemijskimi tehnologijami bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo seznama surovin in kategorij tveganja ter zahtev glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi.
- (72) Potrebna so harmonizirana pravila za ravnanje z odpadki, s katerimi se zagotavlja, da se v vseh državah članicah za proizvajalce in druge gospodarske subjekte uporabljajo enaka pravila pri izvajanju razširjene odgovornosti proizvajalca za baterije. Za doseg visoke ravni snovne predelave je treba doseči čim višjo stopnjo ločenega zbiranja odpadnih baterij in zagotoviti, da se vse zbrane baterije reciklirajo po postopkih, ki dosegajo skupne minimalne učinkovitosti recikliranja. Pri oceni Direktive 2006/66/ES je bilo ugotovljeno, da je ena od pomanjkljivosti Direktive pomanjkanje podrobnih določb, ki povzročata neenakomerno izvajanje, precejšnje ovire za delovanje trgov recikliranja in neoptimalne stopnje recikliranja. Zato bi bilo treba s podrobnejšimi in harmoniziranimi pravili preprečiti izkrivljanje trga za zbiranje, obdelavo in recikliranje odpadnih baterij, zagotoviti enakomerno izvajanje zahtev po vsej Uniji in dodatno harmonizacijo kakovosti storitev ravnanja z odpadki, ki jih opravljajo gospodarski subjekti, ter spodbujati trge sekundarnih surovin.
- (73) Ta uredba temelji na pravilih o ravnanju z odpadki in splošnih načelih, določenih v Direktivi 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta²⁹, ki bi jih bilo treba prilagoditi, da bi odražala specifične okoliščine baterij. Za najučinkovitejšo organizacijo zbiranja odpadnih baterij je pomembno, da se zbiranje izvaja v tesni povezavi s krajem, kjer se baterije prodajajo v državi članici, in blizu končnih uporabnikov. Poleg tega se lahko odpadne baterije zbirajo skupaj z odpadno električno in elektronsko opremo ter izrabljenimi vozili v okviru nacionalnih sistemov zbiranja, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁰ oziroma Direktive 2000/53/ES. Čeprav sedanja uredba določa specifična pravila za baterije, je potreben usklajen in dopolnilen pristop, ki temelji na obstoječih strukturah za ravnanje z odpadki in jih dodatno harmonizira. Zato in za učinkovito izvajanje razširjene odgovornosti proizvajalca v zvezi z ravnanjem z odpadki bi bilo treba določiti obveznosti v zvezi z državo članico, kjer se prvič zagotovi dostopnost baterij na trgu.

---

vključujoča presoja vplivov), na voljo na spletnem naslovu <https://www.cbd.int/decision/cop/?id=11042>.

²⁹ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL L 312, 22.11.2008, str. 3).

³⁰ Direktiva 2012/19/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. julija 2012 o odpadni električni in elektronski opremi (OEEO) (UL L 197, 24.7.2012, str. 38).

- (74) Za spremljanje izpolnjevanja obveznosti proizvajalcev in zagotavljanje ravnanja z odpadnimi baterijami, ki so prvič dostopne na trgu na ozemlju države članice, mora pristojni organ v vsaki državi članici vzpostaviti in upravljati register. Proizvajalci bi se morali registrirati, da zagotovijo potrebne informacije, na podlagi katerih lahko pristojni organi spremljajo skladnost proizvajalcev z obveznostmi. Zahteve za registracijo bi bilo treba poenostaviti po vsej Uniji. Za zagotovitev enotnih pogojev po vsej Uniji za vlogo za registracijo in informacije, ki jih je treba predložiti v harmonizirani obliki, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (75) Glede na načelo „onesnaževalec plača“ je primerno, da se obveznosti glede ravnanja z izrabljenimi baterijami naložijo proizvajalcem, ki bi morali vključevati vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, ki ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2(7) Direktive 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta³¹, na ozemlju države članice prvič poklicno dobavi baterijo za distribucijo ali uporabo, tudi kadar je vgrajena v napravo ali vozilo.
- (76) Za proizvajalce bi se morala uporabljati razširjena odgovornost proizvajalca za ravnanje z njihovimi baterijami ob koncu življenjske dobe. V skladu s tem bi morali financirati stroške zbiranja, obdelave in recikliranja vseh zbranih baterij, poročanja o baterijah in odpadnih baterijah ter zagotavljanja informacij končnim uporabnikom in izvajalcem ravnanja z odpadki o baterijah ter ustrezni ponovni uporabi odpadnih baterij in ravnanju z njimi. Obveznosti v zvezi z razširjeno odgovornostjo proizvajalca bi se morale uporabljati za vse oblike dobave, vključno s prodajo na daljavo. Proizvajalci bi morali imeti možnost, da skupaj izpolnjujejo navedene obveznosti prek organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ki prevzamejo odgovornost v njihovem imenu. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, bi morali pridobiti odobritev in bi morali z dokazili dokazati, da imajo finančna sredstva za kritje stroškov, ki jih vključuje razširjena odgovornost proizvajalca. Kadar je potrebno za preprečitev izkrivljanja notranjega trga in za zagotovitev enotnih pogojev za modulacijo finančnih prispevkov, ki jih proizvajalci plačajo organizacijam, pristojnim za odgovornost proizvajalcev, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (77) Ta uredba bi morala v celoti urejati razširjeno odgovornost proizvajalca za baterije, zato se pravila za sisteme razširjene odgovornosti proizvajalca iz Direktive 2008/98/ES ne bi smela uporabljati za baterije.
- (78) Za zagotovitev visoke kakovosti recikliranja v dobavni verigi baterij, spodbujanje uporabe kakovostnih sekundarnih snovi in varstvo okolja bi se morali zahtevati visoki stopnji zbiranja in recikliranja odpadnih baterij. Zbiranje odpadnih baterij je temeljni in ključni korak za zapiranje zanke za dragocene materiale, ki jih vsebujejo baterije, z njihovim recikliranjem in ohranjanje vrednostne verige baterij v Uniji, s tem pa za olajšanje dostopa do predelanih materialov, ki se lahko nadalje uporabljajo za proizvodnjo novih proizvodov.
- (79) Proizvajalci vseh baterij bi morali biti odgovorni za financiranje in organizacijo ločenega zbiranja odpadnih baterij. V ta namen bi morali vzpostaviti mrežo za

---

³¹ Direktiva 2011/83/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2011 o pravicah potrošnikov, spremembi Direktive Sveta 93/13/EGS in Direktive 1999/44/ES Evropskega parlamenta in Sveta ter razveljavitvi Direktive Sveta 85/577/EGS in Direktive 97/7/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 304, 22.11.2011, str. 64).

zbiranje, ki pokriva celotno ozemlje države članice, je blizu končnemu uporabniku in ni ciljno usmerjena zgolj v območja, kjer je zbiranje dobičkonosno, in baterije, katerih zbiranje je dobičkonosno. Mreža za zbiranje bi morala vključevati vse distributerje, pooblašcene objekte za obdelavo odpadne električne in elektronske opreme ter izrabljenih vozil, zbirne centre, na podlagi soglasja pa tudi druge akterje, kot so javni organi in šole. Za preverjanje in izboljšanje učinkovitosti mreže za zbiranje in kampanj obveščanja bi bilo treba v zvezi z mešanimi komunalnimi odpadki ter odpadno električno in elektronsko opremo vsaj na ravni NUTS 2³² izvajati redne raziskave o sestavi, da bi se ugotovila količina odpadnih prenosnih baterij, ki jo vsebujejo.

- (80) Baterije se lahko zbirajo skupaj z odpadno električno in elektronsko opremo v okviru nacionalnih sistemov zbiranja, vzpostavljenih na podlagi Direktive 2012/19/EU, in skupaj z izrabljenimi vozili v skladu z Direktivo 2000/53/ES. V tem primeru bi morala veljati obvezna minimalna zahteva za ravnanje, v skladu s katero se baterije odstranijo iz zbranih odpadnih naprav in izrabljenih vozil. Po odstranitvi bi se morale za baterije uporabljati zahteve iz te uredbe, zlasti pa bi jih bilo treba upoštevati pri doseganju cilja zbiranja za zadevno vrsto baterij ter v zvezi z njimi uporabiti zahteve za obdelavo in recikliranje iz te uredbe.
- (81) Glede na vpliv na okolje in izgubo materialov zaradi odpadnih baterij, ki se ne zbirajo ločeno in tako ne obdelajo na okolju prijazen način, bi se moral cilj zbiranja za prenosne baterije, ki je določen že v Direktivi 2006/66/ES, še naprej uporabljati in postopoma povečati. V skladu s to uredbo prenosne baterije vključujejo tudi baterije za lahka vozila. Ker je zaradi sedanjega povečanja prodaje te vrste baterij težko izračunati, koliko jih je na trgu in koliko se jih zbere ob izrabljenosti, bi bilo treba te prenosne baterije izključiti iz sedanje stopnje zbiranja za prenosne baterije. To izključitev je treba pregledati skupaj s ciljem zbiranja za odpadne prenosne baterije, pri čemer se lahko obravnavajo tudi spremembe metodologije za izračun stopnje zbiranja za prenosne baterije. Komisija pripravi poročilo v podporo tem pregledom.
- (82) Stopnja zbiranja prenosnih baterij bi se morala še naprej izračunati na podlagi povprečne letne prodaje v preteklih letih, da se zagotovijo cilji, ki so sorazmerni s stopnjo porabe baterij v državi članici. Da bi se najbolje izrazile spremembe sestave kategorije prenosnih baterij ter življenjske dobe in vzorcev porabe baterij, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo metodologije za izračun in preverjanje stopnje zbiranja za prenosne baterije.
- (83) Zbirati bi bilo treba vse avtomobilске in industrijske baterije ter baterije za električna vozila, v ta namen pa bi bilo treba od proizvajalcev takih baterij zahtevati, da od končnih uporabnikov brezplačno sprejmejo in vzamejo nazaj vse odpadne avtomobilске in industrijske baterije ter baterije za električna vozila. Za vse akterje, ki sodelujejo pri zbiranju odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, bi bilo treba določiti podrobne obveznosti poročanja.
- (84) Ob upoštevanju hierarhije ravnanja z odpadki, opredeljene v členu 4 Direktive 2008/98/ES, v skladu s katero se prednostno obravnavajo preprečevanje, priprava za ponovno uporabo in recikliranje, ter v skladu s členom 11(4)

---

³² Uredba (ES) št. 1059/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. maja 2003 o oblikovanju skupne klasifikacije statističnih teritorialnih enot (NUTS) (UL L 154, 21.6.2003, str. 1).

Direktive 2008/98/ES in členom 5(3)(f) Direktive 1999/31/ES³³ se zbrane baterije ne bi smele sežigati ali odlagati na odlagališčih.

- (85) Vsak objekt z dovoljenjem, ki izvaja postopke obdelave in recikliranja baterij, bi moral izpolnjevati minimalne zahteve, da se preprečijo negativni vplivi na okolje in zdravje ljudi ter omogoči visoka stopnja predelave materialov, ki jih vsebujejo baterije. Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta³⁴ ureja številne industrijske dejavnosti, vključene pri obdelavi in recikliranju odpadnih baterij, za katere opredeljuje specifične zahteve za dovoljenje in kontrole, ki odražajo najboljše razpoložljive tehnike. Kadar industrijske dejavnosti v zvezi z obdelavo in recikliranjem baterij niso zajete z Direktivo 2010/75/ES, bi morali subjekti vsekakor uporabljati najboljše razpoložljive tehnike, kot so opredeljene v členu 3(10) navedene direktive, ter izpolnjevati specifične zahteve iz te uredbe. Komisija bi morala po potrebi prilagoditi zahteve v zvezi z obdelavo in recikliranjem baterij ob upoštevanju znanstvenega in tehničnega napredka ter novih tehnologij v vzponu na področju ravnanja z odpadki. Zato bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastila za sprejemanje aktov v zvezi s spremembo navedenih zahtev.
- (86) Opredeliti bi bilo treba cilje za učinkovitost postopkov recikliranja in snovno predelavo za zagotovitev proizvodnje kakovostnih predelanih materialov za industrijo baterij, hkrati pa zagotoviti jasna in skupna pravila za izvajalce recikliranja ter preprečiti izkrivljanja konkurence ali druge ovire za nemoteno delovanje notranjega trga za sekundarne surovine, pridobljene iz odpadnih baterij. Za svinčevo-kislinske baterije, nikelj-kadmijeve baterije in litijeve baterije bi bilo treba določiti učinkovitosti recikliranja kot merilo skupne količine predelanih materialov, poleg tega pa bi bilo treba določiti tudi cilje za stopnje predelave kobalta, svınca, litija in niklja, da bi se po vsej Uniji dosegla visoka stopnja snovne predelave. Še naprej bi se morala uporabljati pravila za izračun učinkovitosti recikliranja in poročanje o njih, določena v Uredbi Komisije (EU) št. 493/2012³⁵. Za zagotovitev enotnih pogojev za izračun in preverjanje učinkovitosti recikliranja in snovne predelave v postopkih recikliranja za baterije bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za določitev takih pravil. Poleg tega bi morala Komisija pregledati Uredbo Komisije (EU) št. 493/2012, da bi ustrezno izrazila tehnološki razvoj in spremembe v industrijskih postopkih predelave, razširila njihov obseg na obstoječe in nove cilje ter zagotovila orodja za določanje značilnosti vmesnih proizvodov. Objekte za obdelavo in recikliranje bi bilo treba spodbujati k uvedbi certificiranih sistemov okoljskega ravnanja v skladu z Uredbo (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta³⁶.
- (87) Obdelavo in recikliranje bi moralo biti mogoče izvajati zunaj zadevne države članice ali zunaj Unije le, kadar je pošiljka odpadnih baterij v skladu z Uredbo (ES)

³³ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlaganju odpadkov na odlagališčih (UL L 182, 16.7.1999, str. 1).

³⁴ Direktiva 2010/75/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. novembra 2010 o industrijskih emisijah (celovito preprečevanje in nadzorovanje onesnaževanja) (UL L 334, 17.12.2010, str. 17).

³⁵ Uredba Komisije (EU) št. 493/2012 z dne 11. junija 2012 o določitvi podrobnih pravil za izračun učinkovitosti recikliranja postopkov recikliranja odpadnih baterij in akumulatorjev v skladu z Direktivo 2006/66/ES Evropskega parlamenta in Sveta (UL L 151, 12.6.2012, str. 9).

³⁶ Uredba (ES) št. 1221/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. novembra 2009 o prostovoljnem sodelovanju organizacij v Sistemu Skupnosti za okoljsko ravnanje in presojo (EMAS), razveljavitvi Uredbe (ES) št. 761/2001 ter odločb Komisije 2001/681/ES in 2006/193/ES (UL L 342, 22.12.2009, str. 1).

št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta³⁷ in Uredbo Komisije (ES) št. 1418/2007³⁸ ter kadar dejavnosti obdelave in recikliranja izpolnjujejo zahteve, ki se uporabljajo za to vrsto odpadkov v skladu z njihovo razvrstitvijo po Odločbi Komisije 2000/532/ES, kakor je bila spremenjena³⁹. Navedeno odločbo, kakor je bila spremenjena, bi bilo treba revidirati, da bi se upoštevale vse kemijske tehnologije baterij. Kadar se taka obdelava ali recikliranje izvaja zunaj Unije, bi se moralo od subjekta, za katerega se izvaja, zahtevati, da pristojnemu organu zadevne države članice poroča o tem in dokaže, da se obdelava izvaja pod pogoji, enakovrednimi pogojem na podlagi te uredbe, da se lahko obdelava ali recikliranje upošteva pri učinkovitostih in ciljih recikliranja. Za opredelitev zahtev za to, da se taka obdelava šteje za enakovredno, bi bilo treba v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije na Komisijo prenesti pooblastilo za sprejemanje aktov v zvezi z določitvijo podrobnih pravil, ki vključujejo merila za oceno enakovrednih pogojev.

- (88) Industrijske baterije in baterije za električna vozila, ki niso več primerne za prvotni namen, za katerega so bile proizvedene, se lahko uporabijo za drug namen kot stacionarne baterije za shranjevanje energije. Trg za rabljene industrijske baterije in baterije za električna vozila, primerne za drugotno uporabo, se razvija, zato bi bilo treba za podporo praktičnemu izvajanju hierarhije ravnanja z odpadki opredeliti specifična pravila, da se omogoči odgovorna sprememba namena rabljenih baterij ob upoštevanju previdnostnega načela in zagotavljanju varne uporabe za končne uporabnike. V zvezi z vsako tako rabljeno baterijo bi bilo treba oceniti stanje in razpoložljivo zmogljivost, da se ugotovi njena primernost za kakršen koli drug namen, ki ni njen prvotni namen. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje določb v zvezi z oceno stanja baterij bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (89) Proizvajalci in distributerji bi morali dejavno sodelovati pri obveščanju končnih uporabnikov o tem, da je treba baterije ločeno zbirati, da so sistemi zbiranja na voljo in da imajo končni uporabniki pomembno vlogo pri zagotavljanju okolju čim bolj prijaznega ravnanja z odpadnimi baterijami. Za razkritje informacij vsem končnim uporabnikom in poročanje o baterijah bi bilo treba uporabljati sodobne informacijske tehnologije. Navedene informacije bi bilo treba zagotoviti bodisi na tradicionalne načine, na primer na prostem, na plakatih in s kampanjami v družbenih medijih, bodisi na inovativnejše načine, kot je namestitev kod QR na baterijo, ki omogočajo elektronski dostop do spletišč.
- (90) Zadevni subjekti morajo poročati pristojnim organom, da se lahko spremlja izpolnjevanje obveznosti v zvezi z zbiranjem in obdelavo baterij ter njihova učinkovitost. Proizvajalci baterij in izvajalci ravnanja z odpadki, ki zbirajo baterije, bi morali po potrebi za vsako koledarsko leto sporočiti podatke o prodanih baterijah in zbranih odpadnih baterijah. Obveznosti poročanja v zvezi z obdelavo in recikliranjem bi morali izpolniti izvajalci ravnanja z odpadki oziroma izvajalci recikliranja.

³⁷ Uredba (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2006 o pošiljkah odpadkov (UL L 190, 12.7.2006, str. 1).

³⁸ Uredba Komisije (ES) št. 1418/2007 z dne 29. novembra 2007 glede izvoza nekaterih odpadkov za predelavo iz Priloge III ali IIIA k Uredbi (ES) št. 1013/2006 Evropskega parlamenta in Sveta v nekatere države, za katere se Sklep OECD o nadzoru prehoda odpadkov preko meja ne uporablja (UL L 316, 4.12.2007, str. 6).

³⁹ 2000/532/ES: Odločba Komisije z dne 3. maja 2000 o nadomestitvi Odločbe 94/3/ES o oblikovanju seznama odpadkov skladno s členom 1(a) Direktive Sveta 75/442/EGS o odpadkih in Odločbe Sveta 94/904/ES o oblikovanju seznama nevarnih odpadkov skladno s členom 1(4) Direktive Sveta 91/689/EGS o nevarnih odpadkih (UL L 226, 6.9.2000, str. 3).

- (91) Države članice bi morale Komisiji za vsako koledarsko leto zagotoviti informacije o količini baterij, dobavljenih na svojem ozemlju, in količini zbranih odpadnih baterij, razčlenjeno po vrstah in kemijski tehnologiji. V zvezi s prenosnimi baterijami bi se morali podatki o baterijah in odpadnih baterijah iz lahkih vozil sporočati ločeno zaradi potrebe po zbiranju podatkov, da se omogočita prilagoditev cilja zbiranja ter upoštevanje tržnega deleža takih baterij in njihovega specifičnega namena in značilnosti. Take informacije bi bilo treba predložiti elektronsko in priložiti poročilo o preverjanju kakovosti. Za zagotovitev enotnih pogojev za sporočanje navedenih podatkov in informacij Komisiji ter za metode preverjanja bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (92) Države članice bi morale Komisiji za vsako koledarsko leto sporočiti dosežene stopnje učinkovitosti recikliranja in stopnje snovne predelave ob upoštevanju vseh posameznih faz postopka recikliranja in izstopnih frakcij.
- (93) Za povečanje preglednosti za vse zainteresirane strani vzdolž dobavne in vrednostne verige je treba zagotoviti elektronski sistem, s katerim se zagotovi čim boljša izmenjava informacij, omogočita spremljanje in izsleditev baterij ter zagotovijo informacije o intenzivnosti ogljika pri proizvodnih procesih in poreklu uporabljenih materialov, sestavi baterij, vključno s surovinami in nevarnimi kemikalijami, postopkih in možnostih za popravilo, spremembo namena in razstavljanje ter postopkih obdelave, recikliranja in predelave, ki se lahko opravijo v zvezi z baterijo ob koncu njene življenjske dobe. Navedeni elektronski sistem bi bilo treba vzpostaviti postopoma v več fazah, pri čemer bi bilo treba vsaj eno leto pred dokončanjem izvedbenih ukrepov za opredelitev končnih značilnosti in politike sistema za dostop do podatkov zadevnim gospodarskim subjektom in organom držav članic dati na voljo prototip sistema, da bodo lahko prispevali povratne informacije in pravočasno zagotovili skladnost. Taka politika dostopa do podatkov bi morala upoštevati ustrezna načela, opredeljena v zakonodaji EU, vključno s predlogom Komisije o uredbi Evropskega parlamenta in Sveta o evropskem upravljanju podatkov (akt o upravljanju podatkov)⁴⁰. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje sistema za elektronsko izmenjavo informacij o baterijah bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (94) Določiti bi bilo treba potni list za baterijo, s katerim bi lahko gospodarski subjekti zbirali in učinkoviteje ponovno uporabili informacije in podatke o posameznih baterijah, danih na trg, ter sprejemali boljše informirane odločitve pri dejavnostih načrtovanja. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje potnega lista za baterijo bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (95) Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta⁴¹ določa pravila o nadzoru trga in proizvodov, ki vstopajo na trg Unije. Za zagotovitev, da proizvodi, ki so vključeni v prosti pretok blaga, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven zaščite javnih interesov, kot so zdravje ljudi, varnost, varstvo lastnine in okolja, bi se morala navedena uredba uporabljati za baterije, zajete s to uredbo. Uredbo (EU) 2019/1020 bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

---

⁴⁰ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/sl/TXT/PDF/?uri=CELEX:52020PC0767&from=DA>.

⁴¹ Uredba (EU) 2019/1020 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. junija 2019 o nadzoru trga in skladnosti proizvodov ter spremembi Direktive 2004/42/ES in uredb (ES) št. 765/2008 in (EU) št. 305/2011 (UL L 169, 25.6.2019, str. 1).

- (96) Dajanje baterij na trg bi moralo biti dovoljeno le, če ob pravilnem skladiščenju in uporabi za predvideni namen ali pod pogoji uporabe, ki jih je mogoče razumno predvideti, tj. kadar taka uporaba izhaja iz zakonitega in zlahka predvidljivega človekovega ravnanja, ne predstavljajo tveganja za zdravje ljudi, varnost, lastnino ali okolje.
- (97) Vzpostavljen bi moral biti postopek, po katerem so zainteresirane strani obveščene o načrtovanih ukrepih v zvezi z baterijami, ki predstavljajo tveganje za zdravje ljudi, varnost, lastnino ali okolje. Poleg tega bi moral organom za nadzor trga v državah članicah omogočiti, da v sodelovanju z zadevnimi gospodarskimi subjekti v zgodnji fazi ukrepajo v zvezi s takimi baterijami. Za zagotovitev enotnih pogojev za izvajanje te uredbe bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila za sprejemanje aktov za določitev, ali so nacionalni ukrepi v zvezi z neskladnimi baterijami upravičeni ali ne.
- (98) Organi za nadzor trga bi morali imeti pravico, da od gospodarskih subjektov zahtevajo sprejetje korektivnih ukrepov na podlagi ugotovitev, da baterija ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe ali da gospodarski subjekt krši pravila o dajanju baterije na trg ali njeni dostopnosti na trgu ali v zvezi s trajnostnostjo, varnostjo, označevanjem ali potrebno skrbnostjo v oskrbovalni verigi.
- (99) Javna naročila so pomemben sektor v zvezi z zmanjševanjem vplivov človekovih dejavnosti na okolje in spodbujanje preusmeritve trga na trajnostnejše proizvode. Javni naročniki, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴² ter Direktivi 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta⁴³, in naročniki, kot so opredeljeni v Direktivi 2014/25/EU, bi morali pri javnem naročanju baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, upoštevati vplive na okolje, da bi spodbujali trg za čisto in z viri gospodarno mobilnost ter shranjevanje energije, s tem pa prispevali k ciljem okoljske, podnebne in energetske politike Unije.
- (100) Za zagotovitev enakovrednosti shem potrebne skrbnosti, ki so jih vzpostavile vlade, sektorska združenja in skupine zainteresiranih organizacij, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Za zagotovitev posodabljanja seznama surovin ter povezanih socialnih in okoljskih tveganj ter usklajenosti z uredbo o mineralih s konfliktnih območij in smernicami OECD o potrebni skrbnosti v zvezi z obveznostmi za gospodarske subjekte bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (101) Za zagotovitev enotnih pogojev, po katerih Komisija prizna sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila.
- (102) Pri sprejemanju delegiranih aktov na podlagi te uredbe je pomembno zlasti, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se taka posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, navedenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje⁴⁴. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet prejmeta zlasti vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav

---

⁴² Direktiva 2014/24/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju in razveljavitvi Direktive 2004/18/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 65).

⁴³ Direktiva 2014/25/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. februarja 2014 o javnem naročanju naročnikov, ki opravljajo dejavnosti v vodnem, energetske in prometnem sektorju ter sektorju poštnih storitev ter o razveljavitvi Direktive 2004/17/ES (UL L 94, 28.3.2014, str. 243).

⁴⁴ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

članic, njihovi strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.

- (103) Izvedbena pooblastila, ki se prenesejo na Komisijo s to uredbo in se ne nanašajo na ugotavljanje, ali so ukrepi, ki jih države članice sprejmejo v zvezi z neskladnimi baterijami, upravičeni, bi se morala izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁵.
- (104) Svetovalni postopek bi se moral uporabljati za sprejetje izvedbenega akta, kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za njegovo prigrasitev, da se od prigrasitvenega organa zahteva sprejetje potrebnih korektivnih ukrepov, vključno s preklicem prigrasitve, kadar je potrebno.
- (105) Komisija bi morala sprejeti izvedbene akte, ki se začnejo uporabljati takoj, s katerimi določi, ali je nacionalni ukrep, sprejet v zvezi s skladno baterijo, ki predstavlja tveganje, upravičen ali ne, kadar je to potrebno iz izredno nujnih razlogov v ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z varovanjem zdravja ljudi, varnosti, lastnine ali okolja.
- (106) Države članice bi morale določiti pravila o kaznih za kršitve te uredbe in zagotoviti, da se ta pravila izvršujejo. Te kazni bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne.
- (107) Zaradi potrebe po zagotavljanju visoke ravni varstva okolja in upoštevanju novega razvoja na podlagi znanstvenih dejstev bi morala Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predložiti poročilo o izvajanju te uredbe ter njenem vplivu na okolje in delovanje notranjega trga. V poročilo bi morala vključiti oceno določb o merilih glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja, ukrepov za ravnanje z odpadnimi baterijami ter zahtev glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Po potrebi bi bilo treba poročilo priložiti predlog za spremembo ustreznih določb te direktive.
- (108) Gospodarskim subjektom je treba dati na voljo dovolj časa za izpolnitev svojih obveznosti na podlagi te uredbe, državam članicam pa za vzpostavitev upravne infrastrukture, potrebne za uporabo te uredbe. Uporabo te uredbe bi bilo zato treba preložiti na razumen datum, ko so lahko te priprave končane.
- (109) Da bi lahko države članice prilagodile register proizvajalcev, vzpostavljen na podlagi Direktive 2006/66/ES, in sprejele potrebne upravne ukrepe v zvezi z organizacijo postopkov pristojnih organov za pooblastitev, ob tem pa ohranile kontinuiteto za gospodarske subjekte, bi bilo treba Direktivo 2006/66/ES razveljaviti s 1. julijem 2023. Obveznosti v zvezi s spremljanjem in sporočanjem stopnje zbiranja prenosnih baterij in učinkovitosti recikliranja postopkov recikliranja na podlagi navedene direktive ostanejo veljavne do 31. decembra 2023, povezane obveznosti za pošiljanje podatkov Komisiji pa do 31. decembra 2025, da se zagotovi kontinuiteta, dokler Komisija ne sprejme novih pravil o izračunu in oblik poročanja na podlagi te uredbe.
- (110) Ker cilja te uredbe, in sicer zagotoviti, da notranji trg deluje in baterije, dane na trg, izpolnjujejo zahteve, ki zagotavljajo visoko raven varovanja zdravja ljudi, varnosti, lastnine in okolja, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi potrebe po harmonizaciji lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z

---

⁴⁵ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

načelom sorazmernosti, kot je določeno v navedenem členu, ta uredba ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Poglavje I

Splošne določbe

Člen 1

Predmet urejanja in področje uporabe

1. Ta uredba določa zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja za omogočanje dajanja baterij na trg ali v uporabo ter zahteve za zbiranje, obdelavo in recikliranje odpadnih baterij.
2. Ta uredba se uporablja za vse baterije, in sicer prenosne baterije, avtomobilске baterije, baterije za električna vozila in industrijske baterije, in to ne glede na obliko, velikost, težo, zasnovano, sestavo, uporabo ali namen. Uporablja se tudi za baterije, vgrajene v druge proizvode ali dodane drugim proizvodom.
3. Ta uredba se ne uporablja za baterije v:
  - (a) opremi v zvezi z zaščito bistvenih varnostnih interesov držav članic, orožju, strelivu in vojaškem materialu, razen za proizvode, ki niso predvideni za izrecno vojaške namene;
  - (b) opremi, namenjeni za uporabo v vesolju.

Člen 2

Opredelitev pojmov

V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (1) „baterija“ pomeni vsak vir električne energije, ki nastaja z neposredno pretvorbo kemične energije, pri čemer vir sestavlja ena ali več nepolnilnih ali polnilnih baterijskih celic ali skupina takih celic;
- (2) „baterijska celica“ pomeni osnovno funkcionalno enoto v bateriji, ki jo sestavljajo elektrode, elektrolit, ohišje, terminali, po potrebi pa tudi separator, in vsebuje aktivne materiale za reakcijo, ki proizvaja električno energijo;
- (3) „aktivni materiali“ pomenijo materiale, iz katerih se zaradi kemične reakcije ob praznjenju baterijske celice proizvaja električna energija;
- (4) „nepolnilna baterija“ pomeni baterijo, ki ni zasnovana za ponovno polnjenje z električno energijo;
- (5) „polnilna baterija“ pomeni baterijo, ki je zasnovana za ponovno polnjenje z električno energijo;
- (6) „baterija z notranjim sistemom shranjevanja energije“ pomeni baterijo brez povezanih zunanjih naprav za shranjevanje energije;
- (7) „prenosna baterija“ pomeni vsako baterijo, ki:
  - je zapečaten,
  - tehta manj kot 5 kg

- ni predvidena za industrijske namene in
  - ni baterija za električna vozila niti avtomobilska baterija;
- (8) „prenosne baterije za splošno rabo“ pomenijo prenosne baterije v naslednjih splošnih formatih: 4,5 volta (3R12), D, C, AA, AAA, AAAA, A23, 9 voltov (PP3);
  - (9) „lahko vozilo“ pomeni vozilo s kolesi in električnim motorjem z močjo, manjšo od 750 vatov, na katerem potnik med premikanjem vozila sedi ter ki lahko za pogon uporablja le električni motor ali kombinacijo motorja in človeške moči;
  - (10) „avtomobilska baterija“ pomeni vsako baterijo, ki se uporablja izključno za avtomobilski zaganjalnik, osvetlitev ali napajanje za vžig;
  - (11) „industrijska baterija“ pomeni vsako baterijo, ki je namenjena za industrijsko uporabo, in vsako drugo baterijo, razen prenosnih baterij, baterij za električna vozila in avtomobilskih baterij;
  - (12) „baterija za električna vozila“ pomeni vsako baterijo, ki je namenjena posebej za pogon hibridnih in električnih vozil za cestni prevoz;
  - (13) „stacionarni baterijski sistem za shranjevanje energije“ pomeni polnilno industrijsko baterijo z notranjim sistemom shranjevanja energije, namenjeno shranjevanju električne energije in oskrbi omrežja z električno energijo, ne glede na to, kje se uporablja in kdo jo uporablja;
  - (14) „dajanje na trg“ pomeni, da je baterija prvič dostopna na trgu Unije;
  - (15) „dostopnost na trgu“ pomeni vsako dobavo baterije za distribucijo ali uporabo na trgu Unije v okviru gospodarske dejavnosti v zameno za plačilo ali brezplačno;
  - (16) „dajanje v uporabo“ pomeni prvo uporabo baterije za predvideni namen v Uniji;
  - (17) „model baterije“ pomeni vsako proizvedeno baterijo, ki se proizvaja v serijah;
  - (18) „ogljčni odtis“ pomeni vsoto emisij toplogrednih plinov (TGP) in odvzemov TGP v sistemu proizvodov, izraženo v ekvivalentih ogljikovega dioksida (CO₂), ki temelji na študiji okoljskega odtisa izdelkov z uporabo kategorije vpliva „podnebne spremembe“;
  - (19) „gospodarski subjekt“ pomeni izdelovalca, pooblaščenega zastopnika, uvoznika, distributerja ali ponudnika storitev odpremnih skladišč, ki mora izpolnjevati obveznosti v zvezi s proizvodnjo baterij, omogočanjem njihove dostopnosti na trgu, njihovim dajanjem na trg ali v uporabo v skladu s to uredbo;
  - (20) „neodvisni izvajalec“ pomeni fizično ali pravno osebo, ki ni pooblaščen trgovec ali serviser ali izvajalec ponovne izdelave ter je neodvisna od izdelovalca in neposredno ali posredno vključena v popravilo, vzdrževanje ali spremembo namena baterij ter vključuje izvajalce ravnanja z odpadki, serviserje, izdelovalce ali distributerje servisne opreme, orodij ali nadomestnih delov ter izdajatelje tehničnih informacij, izvajalce pregledov in preizkušanja, izvajalce usposabljanja za vgrajevalce, izdelovalce in serviserje opreme za vozila na alternativna goriva;
  - (21) „koda QR“ pomeni matrično kodo s povezavo na informacije o modelu baterije;
  - (22) „krmilni sistem baterije“ pomeni elektronsko napravo za nadzor ali upravljanje električnih in toplotnih funkcij baterije, upravljanje in shranjevanje podatkov o parametrih za ugotavljanje stanja in pričakovane življenjske dobe baterij iz Priloge VII ter komuniciranje z vozilom ali napravo, v katero je baterija vgrajena;

- (23) „naprava“ pomeni vsako električno ali elektronsko opremo, kot je opredeljena v Direktivi 2012/19/EU, ki se v celoti ali delno napaja iz baterij ali pa jo je možno tako napajati;
- (24) „stanje napolnjenosti“ pomeni razpoložljivo zmogljivost baterije, izraženo kot odstotek nazivne zmogljivosti;
- (25) „stanje“ pomeni merilo splošnega stanja polnilne baterije in njene zmožnosti določenega delovanja v primerjavi z začetnim stanjem;
- (26) „sprememba namena“ pomeni vsak postopek, po katerem se deli baterije ali celotna baterija uporabljajo za drugačen namen ali uporabo, ki ni prvotni predvideni namen baterije;
- (27) „izdelovalec“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki izdeluje baterijo ali za katero se taka baterija načrtuje ali izdeluje in ki trži to baterijo pod svojim imenom ali blagovno znamko;
- (28) „tehnična specifikacija“ pomeni dokument, ki določa tehnične zahteve, ki jih mora izpolnjevati proizvod, proces ali storitev;
- (29) „harmonizirani standard“ pomeni standard, kot je opredeljen v členu 2(1)(c) Uredbe (EU) št. 1025/2012;
- (30) „oznaka CE“ pomeni oznako, s katero izdelovalec izjavlja, da je baterija skladna z veljavnimi zahtevami iz harmonizacijske zakonodaje Unije, ki zagotavlja njeno namestitve;
- (31) „akreditacija“ pomeni akreditacijo, kot je opredeljena v členu 2(10) Uredbe (ES) št. 765/2008;
- (32) „nacionalni akreditacijski organ“ pomeni nacionalni akreditacijski organ, kot je opredeljen v členu 2(11) Uredbe (ES) št. 765/2008;
- (33) „ugotavljanje skladnosti“ pomeni proces ugotavljanja, ali so zahteve glede trajnostnosti, varnosti in označevanja iz te uredbe v zvezi z baterijo izpolnjene;
- (34) „organ za ugotavljanje skladnosti“ pomeni organ, ki izvaja dejavnosti ugotavljanja skladnosti, vključno s kalibracijo, preizkušanjem, certificiranjem in pregledovanjem;
- (35) „priglašeni organ“ pomeni organ za ugotavljanje skladnosti, priglašen v skladu s členom 22 te uredbe;
- (36) „potrebna skrbnost v oskrbovalni verigi“ pomeni obveznosti gospodarskega subjekta, ki da polnilno industrijsko baterijo ali baterijo za električna vozila na trg, v zvezi z njegovim sistemom upravljanja, obvladovanja tveganja, preverjanj, ki jih izvedejo tretji priglašeni organi, in razkritja informacij z namenom opredelitve in reševanja dejanskih in potencialnih tveganj, povezanih s pridobivanjem in predelavo surovin, potrebnih za proizvodnjo baterij, ter trgovino z njimi;
- (37) „proizvajalec“ pomeni vsakega izdelovalca, uvoznika ali distributerja, ki ne glede na uporabljeno metodo prodaje, vključno s pogodbami, sklenjenimi na daljavo, kot so opredeljene v členu 2(7) Direktive 2011/83/EU, na ozemlju države članice prvič poklicno dobavi baterijo za distribucijo ali uporabo, tudi kadar je vgrajena v napravo ali vozilo;
- (38) „organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev“ pomeni pravni subjekt, ki v imenu več proizvajalcev finančno ali operativno organizira izpolnjevanje obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca;

- (39) „odpadna baterija“ pomeni vsako baterijo, ki predstavlja odpadek v smislu člena 3(1) Direktive 2008/98/ES;
- (40) „ponovna uporaba“ pomeni celovito ali delno neposredno ponovno uporabo baterije za prvotni namen, za katerega je bila baterija proizvedena;
- (41) „nevarna snov“ pomeni vsako snov, ki izpolnjuje merila za katerega koli od naslednjih razredov ali kategorij nevarnosti iz Priloge I k Uredbi (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta⁴⁶:
- (a) razredi nevarnosti 2.1 do 2.4, 2.6 in 2.7, 2.8 vrste A in B, 2.9, 2.10, 2.12, 2.13 iz kategorij 1 in 2, 2.14 iz kategorij 1 in 2, 2.15 vrste A do F,
  - (b) razredi nevarnosti 3.1 do 3.6, 3.7 (škodljivi učinki na spolno delovanje in plodnost ali razvoj), 3.8 (razen narkotičnih učinkov), 3.9 in 3.10,
  - (c) razred nevarnosti 4.1,
  - (d) razred nevarnosti 5.1;
- (42) „obdelava“ pomeni vsako dejavnost, opravljeno na odpadnih baterijah, potem ko so bile oddane v objekt za sortiranje ali pripravo za recikliranje;
- (43) „prostovoljna zbirna mesta“ pomenijo vsako neprofitno, komercialno ali drugo gospodarsko podjetje ali javni organ, ki na lastno pobudo sodeluje pri ločenem zbiranju odpadnih prenosnih baterij, pri čemer zbira svoje odpadne prenosne baterije ali odpadne prenosne baterije drugih končnih uporabnikov, nato pa jih prevzamejo izvajalci ravnanja z odpadki za poznejšo obdelavo;
- (44) „izvajalec ravnanja z odpadki“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo, ki se poklicno ukvarja z ločenim zbiranjem, sortiranjem ali obdelavo odpadnih baterij;
- (45) „objekt z dovoljenjem“ pomeni vsak objekt, ki ima v skladu z Direktivo 2008/98/ES dovoljenje za izvajanje obdelave ali recikliranja odpadnih baterij;
- (46) „izvajalec recikliranja“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki izvaja postopke recikliranja v objektu z dovoljenjem;
- (47) „življenjska doba“ baterije pomeni obdobje, ki se začne, ko se baterija da na trg, in konča, ko baterija postane odpadek;
- (48) „stopnja recikliranja“ pomeni za zadevno državo članico v zadevnem koledarskem letu odstotek, dobljen z deljenjem teže odpadnih baterij, ki se v zadevnem koledarskem letu obdelajo in reciklirajo v skladu s členom 56 te uredbe, s težo odpadnih baterij, zbranih v skladu s členoma 48 in 49 te uredbe;
- (49) „postopek recikliranja“ pomeni vsak postopek recikliranja odpadnih baterij, ki se lahko opravi v enem ali več objektih z dovoljenjem, razen sortiranja ali priprave za recikliranje;
- (50) „učinkovitost recikliranja“ postopka recikliranja pomeni razmerje, dobljeno z deljenjem mase izstopnih frakcij, ki se upoštevajo pri recikliranju, z maso vstopne frakcije odpadnih baterij, izraženo v odstotkih;

---

⁴⁶ Uredba (ES) št. 1272/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o razvrščanju, označevanju in pakiranju snovi ter zmesi, o spremembi in razveljavitvi direktiv 67/548/EGS in 1999/45/ES ter spremembi Uredbe (ES) št. 1907/2006 (UL L 353, 31.12.2008, str. 1).

- (51) „harmonizacijska zakonodaja Unije“ pomeni vsako zakonodajo Unije, ki harmonizira pogoje za trženje proizvodov;
- (52) „nacionalni organ“ pomeni organ za odobritev ali kateri koli drug organ, ki je v državi članici vključen v nadzor trga, kot je opredeljen v poglavju VI, ali mejni nadzor v zvezi z baterijami ali je pristojen zanj;
- (53) „pooblaščen zastopnik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki jo je izdelovalec pisno pooblastil, da v njegovem imenu izvaja določene naloge, povezane z obveznostmi izdelovalca, v skladu z zahtevami iz te uredbe;
- (54) „uvoznik“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo s sedežem v Uniji, ki da baterijo iz tretje države na trg Unije;
- (55) „distributer“ pomeni vsako fizično ali pravno osebo v dobavni verigi, ki ni izdelovalec ali uvoznik in ki omogoči dostopnost baterije na trgu;
- (56) „tveganje“ pomeni kombinacijo verjetnosti nastanka škode in resnosti navedene škode, omejene na zdravje ljudi ali varnost ljudi, lastnine ali okolja.

Za pojme „odpadek“, „imetnik odpadkov“, „ravljanje z odpadki“, „zbiranje“, „ločeno zbiranje“, „preprečevanje“, „priprava za ponovno uporabo“, „predelava“ in „recikliranje“ se uporabljajo opredelitve iz člena 3 Direktive 2008/98/ES.

Za pojme „končni uporabnik“, „nadzor trga“, „organ za nadzor trga“, „ponudnik storitev odpremnih skladišč“, „korektivni ukrep“, „odpoklic“ in „umik“ se uporabljajo opredelitve iz člena 3 Uredbe (EU) 2019/1020.

Za pojma „neodvisni agregator“ in „udeleženec na trgu“ se uporabljata opredelitvi iz člena 2 Direktive (EU) 2019/944.

Člen 3

Prosti pretok

1. Države članice iz razlogov v zvezi z zahtevami za baterije glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja ali ravnanjem z odpadnimi baterijami, zajetimi s to uredbo, ne prepovejo, omejujejo ali ovirajo dostopnosti baterij, skladnih s to uredbo, na trgu ali njihovega dajanja v uporabo.
2. Na sejnih, razstavah, predstavitev ali podobnih prireditvah države članice ne preprečijo prikazovanja baterij, ki niso skladne s to uredbo, če viden znak jasno kaže, da z njo niso skladne in da niso naprodaj, dokler niso skladne.

Člen 4

Zahteve glede trajnostnosti, varnosti, označevanja in obveščanja, ki se uporabljajo za baterije

1. Baterije se dajo na trg ali v uporabo le, če izpolnjujejo:
  - (a) zahteve glede trajnostnosti in varnosti iz poglavja II;
  - (b) zahteve za označevanje in obveščanje iz poglavja III.
2. Kar zadeva vidike, ki niso zajeti s poglavjema II in III, baterije ne predstavljajo tveganja za zdravje ljudi, varnost, lastnino ali okolje.

Člen 5
Pristojni organ

1. Države članice določijo enega ali več pristojnih organov, odgovornih za izpolnjevanje obveznosti na podlagi poglavja VII ter spremljanje in preverjanje skladnosti proizvajalcev in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, z zahtevami navedenega poglavja.
2. Države članice določijo podrobnosti v zvezi z organizacijo in delovanjem pristojnih organov ali organov, vključno z upravnimi in postopkovnimi pravili, za zagotovitev:
  - (a) registracije proizvajalcev v skladu s členom 46;
  - (b) odobritve proizvajalcev in organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, v skladu s členom 47 ter odobritve in spremljanja v zvezi z zahtevami iz člena 48;
  - (c) nadzora nad izpolnjevanjem obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 47;
  - (d) zbiranja podatkov o baterijah v skladu s členom 61;
  - (e) dajanja informacij na voljo v skladu s členom 62.
3. Države članice v [treh mesecih od datuma začetka veljavnosti te uredbe] Komisiji priglasijo imena in naslove pristojnih organov, določenih v skladu z odstavkom 1. Države članice brez nepotrebnega odlašanja obvestijo Komisijo o kakršnih koli spremembah imen ali naslovov navedenih pristojnih organov.

Poglavje II
Zahteve glede trajnostnosti in varnosti

Člen 6
Omejitve nevarnih snovi

1. Poleg omejitev iz Priloge XVII Uredbe (ES) št. 1907/2006 baterije ne vsebujejo nevarnih snovi, za katere je v Prilogi I določena omejitev, razen če izpolnjujejo pogoje navedene omejitve.
2. V primeru nesprejemljivega tveganja za zdravje ljudi ali okolje, ki nastane zaradi uporabe snovi pri proizvodnji baterij ali snovi, prisotne v baterijah ob njihovem dajanju na trg, ali v poznejših fazah življenjskega cikla, vključno s fazo odpadkov, ki ga je treba obravnavati na ravni Unije, Komisija sprejme delegirani akt v skladu s postopkom iz člena 73, da spremeni omejitve iz Priloge I v skladu s postopkom iz člena 71.
3. Komisija pri sprejemanju akta iz odstavka 2 upošteva socialno-ekonomski vpliv omejitve, vključno z razpoložljivostjo alternativ za nevarno snov.
4. Omejitve, sprejete v skladu z odstavkom 2, se ne uporabljajo za uporabo snovi pri znanstvenih raziskavah in razvoju (baterij), kot so opredeljeni v členu 3(23) Uredbe (ES) št. 1907/2006.
5. Če se omejitev, sprejeta v skladu z odstavkom 2, ne uporablja za v proizvod in proces usmerjene raziskave in razvoj, kot so opredeljene v členu 3(22) Uredbe (ES) št. 1907/2006, se ta izjema skupaj z največjo količino snovi, ki je izvzeta, navede v Prilogi I.

Člen 7

Ogljični odtis baterij za električna vozila in polnilnih industrijskih baterij

1. Baterijam za električna vozila in polnilnim industrijskim baterijam z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, se priloži tehnična dokumentacija, ki za vsak model baterije in serijo na proizvodni obrat vključuje izjavo o ogljičnem odtisu, izpolnjeno v skladu z delegiranim aktom iz drugega pododstavka, ter vsebuje vsaj naslednje informacije:
  - (a) upravne informacije o proizvajalcu;
  - (b) informacije o bateriji, na katero se nanaša izjava;
  - (c) informacije o geografski lokaciji obrata za proizvodnjo baterije;
  - (d) skupni ogljični odtis baterije, izračunan v kg ekvivalenta ogljikovega dioksida;
  - (e) ogljični odtis baterije, razčlenjen po fazah življenjskega cikla, kot so opisane v točki 4 Priloge II;
  - (f) izjavo o preverjanju, ki ga opravi neodvisna tretja oseba;
  - (g) spletno povezavo za dostop do javne različice študije, ki podpira rezultate izjave o ogljičnem odtisu.

Zahteva glede izjave o ogljičnem odtisu iz prvega pododstavka se uporablja od 1. julija 2024 za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije.

Komisija najpozneje do 1. julija 2023 sprejme:

- (a) delegirani akt v skladu s členom 73 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo metodologije za izračun skupnega ogljičnega odtisa baterije iz točke (d) v skladu z bistvenimi elementi iz Priloge II;
- (b) izvedbeni akt za določitev formata izjave o ogljičnem odtisu iz prvega pododstavka. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 73 za spremembo zahtev za obveščanje iz prvega pododstavka.

2. Baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, so označene z vidno, čitljivo in neizbrisno oznako, ki kaže razred učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom, ki mu zadevna baterija ustreza.

Poleg informacij iz odstavka 1 tehnična dokumentacija dokazuje, da ogljični odtis, naveden na izjavi, in povezana razvrstitev v razred učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom temeljita na izračunu, opravljenem v skladu z metodologijo, določeno v delegiranem aktu, ki ga je Komisija sprejela v skladu s četrtem pododstavkom.

Zahteve glede razreda učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz prvega pododstavka se uporabljajo od 1. januarja 2026 za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije.

Komisija najpozneje do 31. decembra 2024 sprejme:

- (a) delegirani akt v skladu s členom 73 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo razredov učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz prvega pododstavka. Komisija pri pripravi tega delegiranega akta upošteva ustrezne bistvene elemente iz Priloge II;

- (b) izvedbeni akt za določitev formatov za označevanje iz prvega pododstavka in formata za izjavo o razredu učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz drugega pododstavka. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
3. Baterijam za električna vozila in polnilnim industrijskim baterijam z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, se za vsak model baterije in serijo na proizvodni obrat priloži tehnična dokumentacija, ki dokazuje, da je vrednost ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu, navedena v izjavi, manjša od zgornje mejne vrednosti, določene z delegiranim aktom, ki ga je Komisija sprejela v skladu s tretjim pododstavkom.

Zahteva za zgornjo mejno vrednost ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu iz prvega pododstavka se uporablja od 1. julija 2027 za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije.

Komisija najpozneje do 1. julija 2026 sprejme delegirani akt v skladu s členom 73 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu iz prvega pododstavka. Komisija pri pripravi tega delegiranega akta upošteva ustrezne bistvene elemente iz Priloge II.

Po potrebi se zaradi uvedbe zgornje mejne vrednosti ogljičnega odtisa v življenjskem ciklu razredi učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom za baterije iz odstavka 2 preoblikujejo.

Člen 8

Vsebnost recikliranih materialov v industrijskih baterijah, baterijah za električna vozila in avtomobilskih baterijah

1. Od 1. januarja 2027 se industrijskim baterijam, baterijam za električna vozila in avtomobilskim baterijam z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, priloži tehnična dokumentacija z informacijami o količini kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov, v aktivnih materialih vsakega modela baterije in serije na proizvodni obrat.
- Komisija do 31. decembra 2025 sprejme izvedbeni akt za določitev metodologije za izračun in preverjanje količine kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov, v aktivnih materialih baterij iz prvega pododstavka ter obliko tehnične dokumentacije. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
2. Od 1. januarja 2030 se industrijskim baterijam, baterijam za električna vozila in avtomobilskim baterijam z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, priloži tehnična dokumentacija, ki za vsak model baterije in serijo na proizvodni obrat dokazuje, da navedene baterije v aktivnih materialih vsebujejo naslednji minimalni delež kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov:
- (a) 12 % kobalta;
  - (b) 85 % svinca;
  - (c) 4 % litija;
  - (d) 4 % niklja.

3. Od 1. januarja 2035 se industrijskim baterijam, baterijam za električna vozila in avtomobilskim baterijam z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, ki v aktivnih materialih vsebujejo kobalt, svinec, litij ali nikelj, priloži tehnična dokumentacija, ki za vsak model baterije in serijo na proizvodni obrat dokazuje, da navedene baterije v aktivnih materialih vsebujejo naslednji minimalni delež kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov:
  - (a) 20 % kobalta;
  - (b) 85 % svinca;
  - (c) 10 % litija;
  - (d) 12 % niklja.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo, da do 31. decembra 2027 sprejme delegirani akt v skladu s členom 73 za spremembo ciljnih deležev iz odstavkov 2 in 3, kadar je to utemeljeno in ustrezno zaradi razpoložljivosti ali pomanjkanja kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov.

Člen 9

Zahteve glede delovanja in trajnosti za prenosne baterije za splošno rabo

1. Od 1. januarja 2027 prenosne baterije za splošno rabo dosegajo vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge III, opredeljene z delegiranim aktom, ki ga Komisija sprejme v skladu z odstavkom 2.
2. Komisija do 31. decembra 2025 sprejme delegirani akt v skladu s členom 73 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo minimalnih vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge III, ki jih dosegajo prenosne baterije za splošno rabo.

Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 73 za spremembo parametrov elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz Priloge III glede na tehnični in znanstveni napredek.

Komisija pri pripravi delegiranega akta iz prvega pododstavka upošteva potrebo po zmanjšanju vpliva, ki ga imajo prenosne baterije za splošno rabo v svojem življenjskem ciklu na okolje, ter ustrezne mednarodne standarde in sisteme označevanja. Komisija zagotovi še, da določbe iz navedenega delegiranega akta nimajo znatnega negativnega vpliva na delovanje navedenih baterij ali naprav, v katere so navedene baterije vgrajene, cenovno dostopnost in stroške končnih uporabnikov ter konkurenčnost industrije. Izdelovalcem zadevnih baterij in naprav se ne naloži pretirano upravno breme.

3. Komisija do 31. decembra 2030 oceni izvedljivost ukrepov za postopno odpravljanje uporabe nepolnilnih prenosnih baterij za splošno rabo za čim večje zmanjšanje njihovega vpliva na okolje na podlagi metodologije ocene življenjskega cikla. V ta namen Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo ter prouči možnost sprejetja ustreznih ukrepov, vključno s sprejetjem zakonodajnih predlogov.

Člen 10

Zahteve glede delovanja in trajnosti za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila

1. Od [12 mesecev od začetka veljavnosti Uredbe] se polnilnim industrijskim baterijam in baterijam za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, priloži tehnična dokumentacija, ki vsebuje vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV.

Tehnična dokumentacija iz prvega pododstavka vsebuje tudi pojasnilo tehničnih specifikacij, standardov in pogojev, uporabljenih za merjenje, izračun ali oceno vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti. Navedeno pojasnilo vključuje vsaj elemente iz dela B Priloge IV.

2. Od 1. januarja 2026 polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, dosegajo minimalne vrednosti iz delegiranega akta, ki ga Komisija sprejme v skladu z odstavkom 3 za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV.
3. Komisija do 31. decembra 2024 sprejme delegirani akt v skladu s členom 73 za dopolnitev te uredbe z opredelitvijo minimalnih vrednosti za parametre elektrokemijskega delovanja in trajnosti iz dela A Priloge IV, ki jih dosegajo polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh.

Komisija pri pripravi delegiranega akta iz prvega pododstavka upošteva potrebo po zmanjšanju vpliva, ki ga imajo polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, v svojem življenjskem ciklu na okolje, ter zagotovi, da zahteve iz delegiranega akta nimajo znatnega negativnega vpliva na delovanje navedenih baterij ali naprav, v katere so navedene baterije vgrajene, njihovo cenovno dostopnost in konkurenčnost industrije. Izdelovalcem zadevnih baterij in naprav se ne naloži pretirano upravno breme.

Člen 11

Odstranljivost in zamenljivost prenosnih baterij

1. Končni uporabnik ali neodvisni subjekti brez težav odstranijo in zamenjajo prenosne baterije, vgrajene v naprave, v življenjski dobi naprave, če je ta daljša od življenjske dobe baterije, najpozneje pa ob koncu življenjske dobe naprave.

Baterija je brez težav zamenljiva, kadar jo je mogoče po odstranitvi iz naprave nadomestiti s podobno baterijo, ne da bi to vplivalo na delovanje ali zmogljivost navedene naprave.

2. Obveznosti iz odstavka 1 se ne uporabljajo, kadar:
  - (a) je iz razlogov v zvezi z varnostjo, delovanjem, zdravjem ali celovitostjo podatkov potrebna neprekinjena oskrba z električno energijo ter neprekinjena povezava med napravo in prenosno baterijo; ali
  - (b) baterija lahko deluje le, ko je vgrajena v strukturo naprave.
3. Komisija sprejme smernice za olajšanje harmonizirane uporabe odstopanj iz odstavka 2.

Člen 12

Varnost stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije

1. Stacionarnim baterijskim sistemom za shranjevanje energije se priloži tehnična dokumentacija, ki dokazuje, da so varni med običajnim delovanjem in uporabo, vključno z dokazili o uspešnem preizkušanju parametrov varnosti, določenih v Prilogi V, pri katerem bi bilo treba uporabiti najsodobnejše metodologije preizkušanja.
2. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 73 za spremembo parametrov varnosti iz Priloge V glede na tehnični in znanstveni napredek.

Poglavje III

Zahteve za označevanje in obveščanje

Člen 13

Označevanje baterij

1. Od 1. januarja 2027 so baterije označene z oznako, ki vsebuje informacije iz dela A Priloge VI.
2. Od 1. januarja 2027 so prenosne in avtomobilske baterije označene z oznako, ki vsebuje informacije o njihovi zmogljivosti, prenosne baterije pa z oznako, ki vsebuje informacije o njihovem minimalnem povprečnem trajanju pri specifični uporabi.
3. Od 1. julija 2023 so baterije označene z znakom za ločeno zbiranje v skladu z zahtevami iz dela B Priloge VI.

Znak pokriva najmanj 3 % površine največje ploskve baterije in ne presega velikosti 5×5 cm.

V primeru valjastih baterijskih celic znak pokriva najmanj 1,5 % površine telesa baterije in ne presega velikosti 5×5 cm.

Kadar bi bil znak zaradi velikosti baterije manjši od $0,5 \times 0,5$ cm, baterije ni treba označiti, ampak se na embalaži natisne znak v velikosti najmanj 1×1 cm.

4. Od 1. julija 2023 so baterije, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija ali več kot 0,004 % svineca, označene s kemijskim simbolom za zadevno kovino: Cd ali Pb.

Znak, ki označuje vsebnost težke kovine, je natisnjen pod znakom iz dela B Priloge VI in pokriva površino, ki je enaka vsaj eni četrtini velikosti navedenega znaka.

5. Baterije so označene s kodo QR v skladu z delom C Priloge VI, ki omogoča dostop do naslednjih informacij:
  - (a) od 1. januarja 2027 za vse baterije do informacij iz odstavka 1;
  - (b) od 1. januarja 2027 za prenosne in avtomobilske baterije do informacij iz odstavka 2;
  - (c) od 1. januarja 2023 za vse baterije do znaka iz odstavka 3;
  - (d) od 1. januarja 2023 za baterije, ki vsebujejo več kot 0,002 % kadmija ali več kot 0,004 % svineca, do znaka iz odstavka 4;

- (e) po [12 mesecih od začetka veljavnosti te uredbe] za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila do poročila iz člena 39(6);
  - (f) od 1. julija 2024 za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, do izjave o ogljičnem odtisu iz člena 7(1);
  - (g) od 1. januarja 2026 za baterije za električna vozila in polnilne industrijske baterije z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, do razreda učinkovitosti v zvezi z ogljičnim odtisom iz člena 7(2);
  - (h) od 1. januarja 2027 za polnilne industrijske baterije, avtomobilske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, do količine kobalta, svinca, litija ali niklja, pridobljenega iz odpadkov, v aktivnih materialih baterije v skladu s členom 8;
  - (i) od 1. januarja 2023 za vse baterije do izjave iz člena 18;
  - (j) od 1. julija 2023 za vse baterije do informacij iz člena 60(1)(a) do (f).
6. Oznake in koda QR iz odstavkov 1 do 5 so natisnjene ali vgravirane na vidnem mestu baterije, čitljive in neizbrisne. Kadar to zaradi narave in velikosti baterije ni mogoče ali upravičeno, se oznake namestijo na embalažo in na dokumente, ki so priloženi bateriji.
7. Komisija do 31. decembra 2025 sprejme izvedbene akte za določitev harmoniziranih specifikacij za zahteve za označevanje iz odstavkov 1 in 2. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Člen 14

Informacije o stanju in pričakovani življenjski dobi baterij

1. Polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, vključujejo krmilni sistem baterije, ki vsebuje podatke o parametrih za ugotavljanje stanja in pričakovane življenjske dobe baterij iz Priloge VII.
2. Dostop do podatkov v krmilnem sistemu baterije iz odstavka 1 se kadar koli nediskriminatorno zagotovi pravni ali fizični osebi, ki je zakonito kupila baterijo, ali kateri koli tretji osebi, ki deluje v njenem imenu, za:
  - (a) oceno preostale vrednosti baterije in zmožnosti nadaljnje uporabe;
  - (b) olajšanje ponovne uporabe, spremembe namena ali ponovne izdelave baterije;
  - (c) dajanje baterije na voljo neodvisnim agregatorjem ali udeležencem na trgu na podlagi shranjevanja energije.
3. Določbe tega člena se uporabljajo poleg določb iz zakonodaje Unije o homologaciji vozil.

Poglavje IV

Skladnost baterij

Člen 15

Domneva o skladnosti baterij

1. Zaradi skladnosti in preverjanja skladnosti z zahtevami iz členov 9, 10, 12 in 13 ter člena 59(5)(a) te uredbe se meritve in izračuni opravijo z zanesljivo, točno in ponovljivo metodo, ki upošteva splošno priznane najsodobnejše metode ter daje rezultate, ki veljajo za visoko zanesljive, vključno z metodami, določenimi v standardih, katerih referenčne številke so bile v ta namen objavljene v *Uradnem listu Evropske unije*.
2. Za baterije, ki se preizkusijo na podlagi harmoniziranih standardov ali njihovih delov, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladne z zahtevami iz členov 9, 10 in 13 ter člena 59(5)(a), kolikor so navedene zahteve zajete s takimi harmoniziranimi standardi.
3. Za baterije, ki so v skladu s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da so skladne z zahtevami iz člena 12, kolikor so navedene zahteve zajete s takimi harmoniziranimi standardi.

Člen 16

Skupne specifikacije

1. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov za opredelitev skupnih specifikacij za zahteve iz členov 9, 10, 12 in 13 ter člena 59(5)(a) ali preizkuse iz člena 15(2), kadar:
  - (a) navedene zahteve ali preizkusi niso zajeti s harmoniziranimi standardi ali njihovimi deli, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, ali
  - (b) Komisija ugotovi neupravičene zamude pri sprejemanju zahtevanih harmoniziranih standardov ali meni, da zadevni harmonizirani standardi niso zadostni, ali
  - (c) Komisija v skladu s postopkom iz člena 11(5) Uredbe (EU) št. 1025/2012 odloči, da bo z omejitvijo ohranila ali da bo umaknila sklice na harmonizirane standarde ali njihove dele, s katerimi so zajete navedene zahteve ali preizkusi.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

2. Za baterije, ki se preizkusijo na podlagi skupnih specifikacij ali njihovih delov, se domneva, da so v skladu z zahtevami iz členov 9, 10 in 13 ter člena 59(5)(a), kolikor so navedene zahteve zajete s temi skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli in – po potrebi – kolikor so bile minimalne vrednosti, opredeljene za navedene zahteve, dosežene.
3. Za baterije, ki so v skladu s skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli, se domneva, da so v skladu z zahtevami iz člena 12, kolikor so navedene zahteve zajete s temi skupnimi specifikacijami ali njihovimi deli.

Člen 17

Postopki ugotavljanja skladnosti

1. Pred dajanjem baterije na trg ali v uporabo izdelovalec ali njegov pooblaščen zastopnik zagotovi, da se opravi ugotavljanje skladnosti proizvoda z zahtevami iz poglavij II in III te uredbe.
2. Ugotavljanje skladnosti baterij z zahtevami iz členov 6, 9, 10, 11, 12, 13 in 14 se opravi v skladu s postopkom iz dela A Priloge VIII.
3. Ugotavljanje skladnosti baterij z zahtevami iz členov 7, 8 in 39 se opravi v skladu s postopkom iz dela B Priloge VIII.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 73 za spremembo Priloge VIII z vključitvijo dodatnih faz preverjanja v module za ugotavljanje skladnosti ali z nadomestitvijo navedenih modulov z drugimi moduli iz Sklepa št. 768/2008/ES, po potrebi po njihovi prilagoditvi specifičnim zahtevam za baterije.
5. Zapisi in korespondenca v zvezi z ugotavljanjem skladnosti baterij so v uradnem jeziku države članice, v kateri ima sedež priglašeni organ, ki izvaja postopke ugotavljanja skladnosti iz odstavkov 1 in 2, ali v jeziku, ki je za navedeni organ sprejemljiv.

Člen 18

Izjava EU o skladnosti

1. V izjavi EU o skladnosti je navedeno, da je bilo izkazano izpolnjevanje zahtev iz poglavij II in III.
2. Izjava EU o skladnosti ima vzorčno strukturo, navedeno v Prilogi IX, vsebuje elemente, opredeljene v ustreznih modulih iz Priloge VIII, in se stalno posodablja. Prevede se v jezik ali jezike, ki ga/jih zahteva država članica, v kateri je baterija dana na trg ali v uporabo.
3. Kadar se za model baterije uporablja več aktov Unije, ki zahtevajo izjavo EU o skladnosti, se pripravi enotna izjava EU o skladnosti v zvezi z vsemi takimi akti Unije. V tej izjavi so navedeni zadevni akti Unije in sklici na njihove objave.

Člen 19

Splošna načela oznake CE

Za oznako CE veljajo splošna načela iz člena 30 Uredbe (ES) št. 765/2008.

Člen 20

Pravila in pogoji za namestitvev oznake CE

1. Oznaka CE je vidno, čitljivo in neizbrisno nameščena na bateriji. Kadar to zaradi narave baterije ni mogoče ali upravičeno, se oznaka CE namesti na embalažo in na dokumente, ki so priloženi bateriji.
2. Oznaka CE se namesti, preden se baterija da na trg.
3. Oznaki CE sledi identifikacijska številka priglašene organa, ki je opravil ugotavljanje skladnosti. Navedeno identifikacijsko številko namesti priglašeni organ

sam ali pa jo po njegovih navodilih namesti izdelovalec ali njegov pooblaščen zastopnik.

4. Oznaki CE in identifikacijski številki iz odstavka 3 po potrebi sledi morebitna oznaka, ki označuje specifično tveganje, uporabo ali drugo nevarnost, povezano z uporabo, skladiščenjem, obdelavo ali prevozom baterije.
5. Države članice nadgrajujejo obstoječe mehanizme, da zagotovijo pravilno uporabo sistema za označevanje z oznako CE, in sprejmejo ustrezne ukrepe v primeru nepravilne rabe te oznake.

Poglavje V

Priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti

Člen 21

Priglasitev

Države članice Komisiji in drugim državam članicam priglasijo organe za ugotavljanje skladnosti, ki so pooblaščen za opravljanje ugotavljanja skladnosti v skladu s to uredbo.

Člen 22

Priglasitveni organi

1. Države članice določijo priglasitveni organ, ki je pristojen za uvedbo in izvajanje potrebnih postopkov za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti ter za spremljanje priglašeni organov, vključno s skladnostjo s členom 25.
2. Države članice lahko odločijo, da ocenjevanje in spremljanje iz odstavka 1 izvaja nacionalni akreditacijski organ v smislu Uredbe (ES) št. 765/2008 in v skladu z njo.
3. Kadar priglasitveni organ za ocenjevanje, priglasitev ali spremljanje iz odstavka 1 tega člena pooblasti organ, ki ni vladni organ, ali mu drugače zaupa opravljanje teh nalog, je navedeni organ pravna oseba in smiselno izpolnjuje zahteve iz člena 23. Poleg tega ima urejeno zavarovanje odgovornosti, ki izhajajo iz njegovih dejavnosti.
4. Priglasitveni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvaja organ iz odstavka 3.

Člen 23

Zahteve v zvezi s priglasitvenimi organi

1. Priglasitveni organ je ustanovljen, organiziran in se upravlja tako, da varuje objektivnost in nepristranskost svojih dejavnosti ter preprečuje navzkrižja interesov s priglašeni organi in organi za ugotavljanje skladnosti, ki so vložili vlogo za priglasitev v skladu s členom 28.
2. Priglasitveni organ je organiziran tako, da vsako odločitev v zvezi s priglasitvijo organa za ugotavljanje skladnosti sprejmejo usposobljene osebe, ki niso tiste, ki so izvedle ocenjevanje organov za ugotavljanje skladnosti, ki so vložili vlogo za priglasitev v skladu s členom 28.
3. Priglasitveni organ ne ponuja ali izvaja nobenih dejavnosti, ki jih izvajajo organi za ugotavljanje skladnosti, ali storitev svetovanja na komercialni ali konkurenčni podlagi.

4. Priglasitveni organ varuje zaupnost pridobljenih informacij. Vendar si informacije o priglašeni organih izmenjuje s Komisijo, priglasitvenimi organi drugih držav članic in drugimi ustreznimi nacionalnimi organi.
5. Priglasitveni organ ima na voljo zadostno število usposobljenega osebja za pravilno izvajanje svojih nalog.

Člen 24

Obveznosti obveščanja o priglasitvenih organih

Države članice obvestijo Komisijo o svojih postopkih za ocenjevanje in priglasitev organov za ugotavljanje skladnosti in spremljanje priglašeni organov ter o vsaki spremembi v zvezi s tem.

Komisija poskrbi, da so navedene informacije javno dostopne.

Člen 25

Zahteve v zvezi s priglašeni organi

1. Za namene priglasitve organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz odstavkov 2 do 11.
2. Organ za ugotavljanje skladnosti se ustanovi v skladu z nacionalnim pravom države članice in ima pravno osebnost.
3. Organ za ugotavljanje skladnosti je tretji organ, ki je neodvisen od vsakršne poslovne povezave in modela baterije, katerega skladnost ugotavlja, zlasti od izdelovalcev baterij, njihovih trgovskih partnerjev, delničarjev, ki zagotavljajo naložbe v obrate izdelovalcev baterij, ter drugih priglašeni organov in njihovih poslovnih združenj, matičnih ali odvisnih družb.
4. Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, niso niti načrtovalci, izdelovalci, dobavitelji, monterji, kupci, lastniki, uporabniki ali vzdrževalci baterij, katerih skladnost ugotavljajo, niti zastopniki katere od teh oseb. To ne izključuje uporabe baterij, nujnih za delovanje organa za ugotavljanje skladnosti, ali uporabe baterij v zasebne namene.

Organ za ugotavljanje skladnosti, njegovo najvišje vodstvo in osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ne sodelujejo neposredno pri načrtovanju, proizvodnji, trženju, vgradnji, uporabi ali vzdrževanju navedeni baterij niti ne zastopajo oseb, ki sodelujejo pri navedeni dejavnosti. Ne sodelujejo pri nobeni dejavnosti, ki bi lahko vplivala na njihovo neodvisno presojo ali integriteto v zvezi z dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so priglašeni. To zlasti velja za svetovalne storitve.

Organ za ugotavljanje skladnosti zagotovi, da dejavnosti njegovih matičnih ali sestrskih družb, odvisnih družb ali podizvajalcev ne vplivajo na zaupnost, objektivnost ali nepristranskost njegovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti.

5. Organ za ugotavljanje skladnosti in njegovo osebje izvajajo dejavnosti ugotavljanja skladnosti z največjo stopnjo poklicne integritete in potrebno strokovno usposobljenostjo na določenem področju, brez pritiskov in spodbud, zlasti finančnih, ki bi lahko vplivali na njihovo presojo ali rezultate njihovih dejavnosti ugotavljanja skladnosti, predvsem v zvezi z osebami ali skupinami oseb, za katere so rezultati navedeni dejavnosti pomembni.

6. Organ za ugotavljanje skladnosti je sposoben izvajati vse naloge ugotavljanja skladnosti, ki so navedene v prilogi VIII in za katere je bil priglašen, bodisi da navedene naloge izvaja sam bodisi da so izvedene v njegovem imenu in pod njegovo pristojnostjo.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vselej in za vsak postopek ugotavljanja skladnosti ter za vsak model baterije, za katerega je priglašen, na voljo potrebno:

- (a) notranje osebje s strokovnim znanjem ter zadostnimi in ustreznimi izkušnjami za izvajanje dejavnosti ugotavljanja skladnosti;
- (b) opise postopkov, v skladu s katerimi se izvaja ugotavljanje skladnosti, da se zagotovita preglednost in zmožnost ponovitve navedenih postopkov;
- (c) ustrezne politike in postopke za razlikovanje med nalogami, ki jih izvaja kot priglašeni organ, in drugimi dejavnostmi;
- (d) postopke za izvajanje dejavnosti ugotavljanja skladnosti, pri katerih je ustrezno upoštevana velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegova struktura, stopnja kompleksnosti zadevne tehnologije baterij ter masovna ali serijska narava proizvodnega postopka.

Organ za ugotavljanje skladnosti ima vselej dostop do vse opreme ali zmogljivosti za preizkušanje, potrebnih za vsak postopek ugotavljanja skladnosti in vsak model baterij, za katerega je bil priglašen.

7. Osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti:

- (a) je dobro tehnično in strokovno usposobljeno, kar zajema vse dejavnosti ugotavljanja skladnosti, za katere je organ za ugotavljanje skladnosti priglašen;
- (b) ima zadovoljivo znanje o zahtevah glede ugotavljanja skladnosti, ki ga izvaja, in ustrezna pooblastila za izvedbo tega ugotavljanja skladnosti;
- (c) ustrezno pozna in razume zahteve iz poglavij II in III, veljavne harmonizirane standarde iz člena 15, skupne specifikacije iz člena 16 ter ustrezne določbe harmonizacijske zakonodaje Unije in nacionalne zakonodaje;
- (d) je usposobljeno za pripravo certifikatov, evidenc in poročil, ki izkazujejo, da so bila ugotavljanja skladnosti izvedena.

8. Zagotovljena je nepristranskost organa za ugotavljanje skladnosti, njegovega najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti.

Plačilo najvišjega vodstva in osebja, odgovornega za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, ni odvisno od števila opravljenih ugotavljanj skladnosti ali rezultatov navedenih ugotavljanj skladnosti.

9. Organ za ugotavljanje skladnosti sklene zavarovanje odgovornosti, razen če odgovornost prevzame država v skladu z nacionalnim pravom države članice, v kateri se dejavnosti izvajajo, ali če je navedena država članica sama neposredno odgovorna za ugotavljanje skladnosti.

10. Osebje organa za ugotavljanje skladnosti je zavezano varovanju poklicne skrivnosti v zvezi z vsemi informacijami, pridobljenimi med izvajanjem nalog ugotavljanja skladnosti v skladu s Prilogo VIII, razen pred pristojnimi organi države članice, v kateri izvaja svoje dejavnosti. Lastninske pravice so zaščitene.

11. Organi za ugotavljanje skladnosti sodelujejo pri ustreznih dejavnostih standardizacije in dejavnostih koordinacijske skupine priglašanih organov, ustanovljene na podlagi

člena 37, ali zagotovijo, da je njihovo osebje, odgovorno za izvajanje nalog ugotavljanja skladnosti, obveščeno o teh dejavnostih, ter kot splošne smernice uporabljajo upravne odločbe in dokumente, ki so rezultat dela navedene skupine.

Člen 26

Domneva o skladnosti priglašениh organov

Kadar organ za ugotavljanje skladnosti dokaže skladnost z merili, določenimi v ustreznih harmoniziranih standardih ali njihovih delih, katerih sklici so bili objavljeni v *Uradnem listu Evropske unije*, se domneva, da izpolnjuje zahteve iz člena 25, kolikor veljavni harmonizirani standardi zajemajo navedene zahteve.

Člen 27

Odvisne družbe in podizvajalci priglašениh organov

1. Kadar priglašeni organ za določene naloge, povezane z ugotavljanjem skladnosti, sklene pogodbo s podizvajalcem ali jih prenese na odvisno družbo, zagotovi, da podizvajalec ali odvisna družba izpolnjuje zahteve iz člena 25, ter o tem ustrezno obvesti priglasitveni organ.
2. Priglašeni organ je v celoti odgovoren za naloge, ki jih izvajajo podizvajalci ali odvisne družbe, ne glede na njihov sedež.
3. Dejavnosti se lahko prenesejo na podizvajalca ali odvisno družbo samo, če stranka s tem soglaša. Na podizvajalca ali odvisno družbo se ne sme prenesti določanje notranjih postopkov, splošnih politik, kodeksov ravnanja ali drugih notranjih pravil ali nadzor nad njimi, dodeljevanje posameznih nalog osebju in sprejemanje odločitev o certificiranju.
4. Priglašeni organ omogoča priglasitvenemu organu dostop do zadevnih dokumentov v zvezi z ocenjevanjem kvalifikacij podizvajalca ali odvisne družbe ter nalogami, ki jih izvaja v skladu s Prilogo VIII.

Člen 28

Vloga za priglasitev

1. Organ za ugotavljanje skladnosti predloži vlogo za priglasitev priglasitvenemu organu države članice, v kateri ima sedež.
2. Vlogi za priglasitev se priložita opis dejavnosti ugotavljanja skladnosti, modulov ugotavljanja skladnosti iz Priloge VIII in modela baterij, za katerega organ za ugotavljanje skladnosti uveljavlja pristojnost, ter certifikat o akreditaciji, ki ga izda nacionalni akreditacijski organ, ki potrjuje, da organ za ugotavljanje skladnosti izpolnjuje zahteve iz člena 25.
3. Kadar zadevni organ za ugotavljanje skladnosti ne more predložiti certifikata o akreditaciji iz odstavka 2, priglasitvenemu organu predloži vsa dokazila, potrebna za preverjanje, priznavanje in redno spremljanje njegove skladnosti z zahtevami iz člena 25, vključno z ustrežno dokumentacijo, ki dokazuje neodvisnost organa za ugotavljanje skladnosti v smislu odstavka 3 navedenega člena.

Člen 29
Priglasitveni postopek

1. Priglasitveni organ lahko priglasí samo tiste organe za ugotavljanje skladnosti, ki izpolnjujejo zahteve iz člena 25.
2. Priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam pošlje uradno obvestilo o vsakem organu za ugotavljanje skladnosti iz odstavka 1 prek elektronskega orodja za priglasitev, ki ga je razvila in ga upravlja Komisija.
3. Priglasitev vključuje vse podrobnosti o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, modulu ali modulih za ugotavljanje skladnosti in zadevnih baterijah ter ustrezno potrdilo o usposobljenosti.
4. Kadar priglasitev ne temelji na certifikatu o akreditaciji iz člena 28(2), priglasitveni organ Komisiji in drugim državam članicam predloži dokumentarna dokazila, ki potrjujejo usposobljenost organa za ugotavljanje skladnosti in vzpostavljene ureditve, ki zagotavljajo, da bo organ pod rednim nadzorom in da bo stalno izpolnjeval zahteve iz člena 25.
5. Zadevni organ za ugotavljanje skladnosti lahko izvaja dejavnosti priglašene organa le, če Komisija ali druge države članice ne vložijo ugovora v dveh tednih od priglasitve, pri kateri je uporabljen certifikat o akreditaciji iz člena 28(2), ali v dveh mesecih od priglasitve, pri kateri so uporabljena dokumentarna dokazila iz člena 28(3).
6. Priglasitveni organ obvesti Komisijo in druge države članice o vseh naknadnih zadevnih spremembah priglasitve iz odstavka 2.

Člen 30
Identifikacijske številke in sezname priglašeni organov

1. Komisija priglašnemu organu dodeli identifikacijsko številko.
Dodeli mu samo eno tako številko, tudi kadar je organ priglašen na podlagi več aktov Unije.
2. Komisija javno objavi seznam priglašeni organov, vključno z identifikacijskimi številkami, ki so jim bile dodeljene, in dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, za katere so bili priglašeni.

Komisija zagotovi, da se seznam stalno posodablja.

Člen 31
Spremembe priglasitev

1. Kadar priglasitveni organ ugotovi ali je obveščen, da priglašeni organ ne izpolnjuje več zahtev iz člena 25 ali da ne izpolnjuje svojih obveznosti, priglasitveni organ omeji, začasno prekliče ali prekliče priglasitev, kot je primerno glede na resnost neizpolnjevanja navedeni zahtev ali nespoštovanja navedeni obveznosti. O tem takoj ustrezno obvesti Komisijo in druge države članice.
2. V primeru omejitve, začasnega preklica ali preklica priglasitve ali če je priglašeni organ prenehal opravljati dejavnost, priglasitveni organ sprejme ustrezne ukrepe za zagotovitev, da dokumente navedene organa obravnava drug priglašeni organ ali da so na voljo pristojnim priglasitvenim organom in organom za nadzor trga na njihovo zahtevo.

Člen 32

Izpodbijanje usposobljenosti priglašениh organov

1. Komisija razišče vse primere, v katerih dvomi oziroma je bila opozorjena na dvom v usposobljenost priglašeneга organa ali v to, da še naprej izpolnjuje zahteve in obveznosti, ki veljajo zanj.
2. Priglasitveni organ Komisiji na zahtevo predloži vse informacije v zvezi s podlago za priglasitev ali vzdrževanjem usposobljenosti zadevnega priglašeneга organa.
3. Komisija zagotovi, da se vse občutljive informacije, pridobljene v okviru njenih preiskav, obravnavajo zaupno.
4. Kadar Komisija ugotovi, da priglašeni organ ne izpolnjuje ali ne izpolnjuje več zahtev za priglasitev, sprejme izvedbeni akt, s katerim od priglasitvenega organa zahteva, da sprejme potrebne korektivne ukrepe, vključno s preklicem priglasitve, če je to potrebno. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s svetovalnim postopkom iz člena 74(2).

Člen 33

Operativne obveznosti priglašениh organov

1. Priglašeni organ izvaja ugotavljanje skladnosti v skladu s postopki ugotavljanja skladnosti iz Priloge VIII.
2. Priglašeni organ opravlja svoje dejavnosti sorazmerno, pri čemer se izogiba nepotrebni obremenitvi za gospodarske subjekte ter upošteva velikost podjetja, sektor, v katerem deluje, njegovo strukturo, stopnjo kompleksnosti baterije, v zvezi s katero se ugotavlja skladnost, ter masovno ali serijsko naravo proizvodnega procesa.
Pri tem vseeno upošteva stopnjo strogosti in zaščite, ki sta potrebni za skladnost baterije s to direktivo.
3. Kadar priglašeni organ ugotovi, da izdelovalec ne izpolnjuje zahtev iz poglavja II in III, harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16 ali drugih tehničnih specifikacij, od njega zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe za drugo in končno odločitev o certificiranju, razen če pomanjkljivosti ni mogoče odpraviti in certifikata ni mogoče izdati.
4. Kadar priglašeni organ med spremljanjem skladnosti po izdaji certifikata ali odločitvi o odobritvi ugotovi, da baterija ni več skladna, od izdelovalca zahteva, da sprejme ustrezne korektivne ukrepe, in po potrebi začasno prekliče ali prekliče certifikat o skladnosti ali odločitev o odobritvi.
5. Kadar se korektivni ukrepi ne sprejmejo ali nimajo potrebnega učinka, priglašeni organ omeji, začasno prekliče ali prekliče vse certifikate o skladnosti ali odločitve o odobritvi, kakor je ustrezno.

Člen 34

Pritožba zoper odločitev priglašениh organov

Države članice zagotovijo, da je na voljo pritožbeni postopek zoper odločitev priglašениh organov.

Člen 35
Obveznosti obveščanja za priglašene organe

1. Priglašeni organ priglasitveni organ obvesti o:
  - (a) vsaki zavrnitvi, omejitvi, začasnem preklicu ali preklicu certifikata o skladnosti ali odločitve o odobritvi;
  - (b) vseh okoliščinah, ki vplivajo na obseg priglasitve ali pogoje zanjo;
  - (c) vsaki zahtevi po informacijah v zvezi s svojimi dejavnostmi ugotavljanja skladnosti, ki jo je prejel od organov za nadzor trga;
  - (d) na zahtevo o dejavnostih ugotavljanja skladnosti, izvedenih v okviru njegove priglasitve, in o katerih koli drugih izvedenih dejavnostih, vključno s čezmejnimi dejavnostmi in sklepanjem pogodb s podizvajalci.
2. Priglašeni organ drugim priglašnim organom, ki izvajajo podobne dejavnosti ugotavljanja skladnosti v zvezi z istimi baterijami, zagotovi ustrezne informacije o vprašanih v zvezi z negativnimi rezultati ugotavljanja skladnosti, na zahtevo pa tudi pozitivnimi rezultati ugotavljanja skladnosti.

Člen 36
Izmenjava izkušenj

Komisija organizira izmenjavo izkušenj med nacionalnimi organi držav članic, ki so pristojni za politiko priglasitev.

Člen 37
Usklajevanje priglašanih organov

Komisija zagotovi vzpostavitev sektorske skupine ali skupin priglašanih organov za ustrezno in pravilno usklajevanje priglašanih organov in sodelovanje med njimi.

Priglašeni organ pri delu navedene skupine ali skupin sodeluje neposredno ali prek pooblaščenih predstavnikov.

Poglavje VI

Obveznosti gospodarskih subjektov, razen obveznosti iz poglavja VII

Člen 38
Obveznosti izdelovalcev

1. Izdelovalci pri dajanju baterije na trg ali v uporabo, vključno za lastne namene, zagotovijo, da je baterija:
  - (a) načrtovana in proizvedena v skladu z zahtevami iz členov 6 do 12 in člena 14 ter
  - (b) označena v skladu z zahtevami iz člena 13.
2. Izdelovalci pripravijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VIII za baterijo in izvedejo ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti, kot je primerno in kot je navedeno v členu 17(2) in (3), ali zagotovijo, da se ta postopek izvede, preden dajo baterijo na trg ali v uporabo.

3. Kadar se z ustreznim postopkom za ugotavljanje skladnosti iz člena 17(2) in (3) dokaže, da baterija izpolnjuje veljavne zahteve, izdelovalci pripravijo izjavo EU o skladnosti v skladu s členom 18 in namestijo oznako CE v skladu s členoma 19 in 20.
4. Izdelovalci zagotovijo, da se izjava EU o skladnosti za vsako baterijo, ki je dana na trg ali v uporabo, pripravi v skladu s členom 18 v jeziku, ki je potrošnikom in drugim končnim uporabnikom zlahka razumljiv.

Kadar se dostavi več baterij hkrati, se lahko seriji ali pošiljki priloži samo en izvod izjave EU o skladnosti.

5. Izdelovalci hranijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VIII in izjavo EU o skladnosti še 10 let, potem ko je baterija dana na trg ali v uporabo, in v tem času zagotovijo dostop do te dokumentacije organom za nadzor trga ter nacionalnim organom.
6. Izdelovalci zagotovijo, da se pri serijski proizvodnji baterij izvajajo postopki za ohranjanje skladnosti s to uredbo. Zaradi sprememb v proizvodnji ali načrtovanju ali značilnosti baterije in sprememb harmoniziranih standardov iz člena 15, skupnih specifikacij iz člena 16 ali drugih tehničnih specifikacij, na podlagi katerih se pripravi izjava o skladnosti baterije ali z uporabo katerih se preveri njena skladnost, se opravi ponoven pregled ugotavljanja skladnosti v skladu z ustreznim postopkom za ugotavljanje skladnosti iz člena 17(2) in (3).
7. Izdelovalci zagotovijo, da je baterija označena v skladu z zahtevami iz člena 13(1) do (8).
8. Izdelovalci na embalaži baterije navedejo svoje ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko ter poštni in spletni naslov, na katerem so dosegljivi. V poštnem naslovu se navede enotna kontaktna točka, na kateri je izdelovalec dosegljiv. Te informacije so v jeziku, ki je končnim uporabnikom in organom za nadzor trga zlahka razumljiv, ter so jasne, razumljive in čitljive.
9. Izdelovalci zagotovijo, da so k vsaki bateriji, ki jo dajo na trg ali v uporabo, priložena navodila in varnostne informacije v skladu s členi 6 do 12 in členom 14.
10. Izdelovalci zagotovijo dostop do podatkov o parametrih v krmilnem sistemu baterije iz člena 14(1) ter člena 59(1) in (2) v skladu z zahtevami iz navedenih členov.
11. Izdelovalci, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, ki so jo dali na trg ali v uporabo, ni skladna z zahtevami iz poglavij II in III, nemudoma sprejmejo potreben korektivni ukrep, da zagotovijo skladnost baterije, jo umaknejo s trga ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar baterija predstavlja tveganje, izdelovalci o tem takoj obvestijo nacionalni organ države članice, v kateri so omogočili dostopnost baterije na trgu, in mu predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in sprejetem korektivnem ukrepu.
12. Izdelovalci na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu predložijo vse potrebne informacije in tehnično dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije z zahtevami iz poglavij II in III, in sicer v jeziku, ki je navedenim organom zlahka razumljiv. Navedene informacije in tehnična dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Na zahtevo nacionalnega organa izdelovalci z njim sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzroča baterija, ki jo dajo na trg ali v uporabo.

Člen 39

Obveznost določitve politike potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi za gospodarske subjekte,

ki dajejo na trg polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh

1. Od [12 mesecev po začetku veljavnosti Uredbe] gospodarski subjekt, ki daje na trg polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, izpolnjuje obveznosti glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, določene v odstavkih 2 do 5 tega člena, in hrani dokumentacijo, s katero dokaže zadevno skladnost z navedenimi obveznostmi, vključno z rezultati preverjanja, ki ga opravijo tretje osebe, v tem primeru priglašeni organi.
2. Gospodarski subjekt iz odstavka 1:
  - (a) sprejme politiko podjetja za oskrbovalno verigo s surovinami iz točke 1 Priloge X ter jo jasno sporoči dobaviteljem in javnosti;
  - (b) v svojo politiko oskrbovalne verige vključi standarde, ki so skladni s standardi, določenimi v vzorčni politiki oskrbovalne verige iz Priloge II k smernicam OECD o potrebni skrbnosti;
  - (c) strukturira svoje sisteme notranjega upravljanja tako, da podpre potrebno skrbnost v oskrbovalni verigi z dodelitvijo odgovornosti višjemu vodstvu za nadzor postopka potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi in vodenje evidenc teh sistemov najmanj pet let;
  - (d) vzpostavi in uporablja sistem nadzora nad oskrbovalno verigo in njene preglednosti, vključno z nadzorno verigo ali sistemi sledljivosti ali opredelitvijo akterjev v zgornjem delu oskrbovalne verige.

Tak sistem je oprt na dokumentacijo, ki vsebuje naslednje informacije:

    - (i) opis surovine, vključno z njenim trgovskim imenom in vrsto,
    - (ii) ime in naslov dobavitelja, ki surovino, vsebovano v baterijah, dobavi gospodarskemu subjektu, ki daje na trg baterije z vsebovano zadevno surovino,
    - (iii) državo porekla surovine in tržne transakcije, od faze črpanja surovine do neposrednega dobavitelja in gospodarskega subjekta,
    - (iv) količine surovine, vsebovane v baterijah, ki je dana na trg, izražene v odstotkih ali teži.

Zahteve iz sedanje točke (d) se lahko izpolnijo z udeležbo v shemah, ki jih vodi industrija;
  - (e) vključi svojo politiko oskrbovalne verige v pogodbe in sporazume z dobavitelji, vključno z ukrepi za obvladovanje tveganja;
  - (f) vzpostavi pritožbeni mehanizem, ki deluje kot sistem zgodnjega opozarjanja na tveganje, ali tak mehanizem zagotovi prek sodelovanja z drugimi gospodarskimi subjekti ali organizacijami oziroma z olajšanjem posvetovanja z zunanjim strokovnjakom ali organom, kot je varuh človekovih pravic.
3. Gospodarski subjekt iz odstavka 1:
  - (a) opredeli in oceni negativne učinke, povezane s kategorijami tveganja iz točke 2 Priloge X, v svoji oskrbovalni verigi na podlagi informacij, ki se predložijo v skladu z odstavkom 2, in glede na standarde svoje politike oskrbovalne verige;

- (b) izvaja strategijo odzivanja na ugotovljena tveganja, ki je oblikovana tako, da preprečuje ali blaži negativne učinke s:
- (i) poročanjem o rezultatih ocene tveganja v oskrbovalni verigi višjemu vodstvu, ki je imenovano v ta namen,
  - (ii) sprejetjem ukrepov za obvladovanje tveganja v skladu s Prilogo II k smernicam OECD o potrebni skrbnosti glede na njihovo zmožnost vplivanja in po potrebi za izvajanje pritiska na dobavitelje, ki lahko najučinkoviteje preprečijo ali ublažijo ugotovljeno tveganje,
  - (iii) izvajanjem načrta za obvladovanje tveganj, spremljanjem in sledenjem učinkovitosti prizadevanj za ublažitev tveganja, poročanjem višjemu vodstvu, ki je imenovano v ta namen, ter razmislekom o opustitvi ali prekinitvi odnosa z dobaviteljem po neuspešnih poskusih ublažitve na podlagi ustreznih pogodbenih dogovorov v skladu z drugim pododstavkom odstavka 2 zgoraj;
  - (iv) izvedbo dodatnih ocen dejstev in tveganj za tveganja, ki zahtevajo ublažitev, ali po spremembi razmer.

Če si gospodarski subjekt iz odstavka 1 prizadeva za ublažitev tveganja, medtem ko nadaljuje trgovino ali jo začasno opusti, se posvetuje z dobavitelji in zadevnimi zainteresiranimi stranmi, vključno z lokalnimi in centralnimi državnimi organi, mednarodnimi organizacijami ali organizacijami civilne družbe in prizadetimi tretjimi osebami, ter se z njimi dogovori o strategiji za izmerljivo ublažitev tveganja v načrtu obvladovanja tveganja.

Gospodarski subjekt iz odstavka 1 opredeli in oceni verjetnost negativnih učinkov v svoji dobavni verigi glede na kategorije tveganja iz točke 2 Priloge X, in sicer na podlagi razpoložljivih poročil o rezultatih preverjanj v zvezi z dobavitelji v navedeni verigi, ki jih opravijo tretje osebe, v tem primeru priglašeni organi, in po potrebi na podlagi ocen svojih praks potrebne skrbnosti. Navedena poročila o rezultatih preverjanj so skladna s prvim pododstavkom odstavka 4. Če poročil o rezultatih preverjanj, ki jih opravijo tretje osebe, v zvezi z dobavitelji ni, gospodarski subjekt iz odstavka 1 opredeli in oceni tveganja v svoji oskrbovalni verigi v sklopu lastnega sistema za obvladovanje tveganj. V takih primerih gospodarski subjekt iz odstavka 1 izvajajo preverjanja potrebne skrbnosti lastnih oskrbovalnih verig, ki jih opravijo tretje osebe, in sicer prek priglašenega organa v skladu s prvim pododstavkom odstavka 4.

Gospodarski subjekt iz odstavka 1 poroča o svojih ugotovitvah na podlagi ocene tveganja iz tretjega pododstavka svojemu višjemu vodstvu, ki je imenovano za ta namen, poleg tega se izvede strategija odziva za preprečevanje ali blažitev negativnih učinkov.

4. Gospodarski subjekt iz odstavka 1 ima svoje politike potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, ki jih preveri priglašeni organ (v nadaljnjem besedilu: preverjanje, ki ga opravijo tretje osebe).

Preverjanje, ki ga opravijo tretje osebe, v tem primeru priglašeni organ:

- (a) vključuje v svoje področje vse dejavnosti, postopke in sisteme, ki jih uporabljajo gospodarski subjekt, da bi izpolnili zahteve glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi v skladu z odstavki 2, 3 in 5;

- (b) je namenjeno ugotavljanju skladnosti praks potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, ki jih izvajajo gospodarski subjekti, ki dajejo baterije na trg, z odstavki 2, 3 in 5;
  - (c) zagotavlja priporočila za gospodarske subjekte, ki dajejo baterije na trg, o tem, kako izboljšati lastne prakse potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi;
  - (d) upošteva revizijska načela neodvisnosti, pristojnosti in odgovornosti, kot so določena v smernicah OECD o potrebni skrbnosti.
5. Gospodarski subjekt iz odstavka 1 organom držav članic za nadzor trga na zahtevo da na voljo poročila o rezultatih katerega koli preverjanja, ki ga opravijo tretje osebe v skladu z odstavkom 4, ali dokaze o skladnosti s shemo potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, ki jo je Komisija priznala v skladu s členom 72.
6. Gospodarski subjekt iz odstavka 1 svojim neposrednim kupcem iz spodnjega dela oskrbovalne verige da na voljo vse informacije, ki jih je pridobil in shranil v skladu s svojimi politikami potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, pri čemer ustrezno upošteva poslovno zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo.
- Gospodarski subjekt iz odstavka 1 letno in čim širše, tudi na spletu, javno poroča o svojih politikah potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Poročilo vključuje ukrepe, ki jih je navedeni gospodarski subjekt sprejel zaradi izpolnjevanja zahtev iz odstavkov 2 in 3, vključno z ugotovljenimi znatnimi negativnimi učinki glede na kategorije tveganja iz točke 2 Priloge X in načini njihovega odpravljanja, ter zbirno poročilo o rezultatih preverjanj, ki jih opravijo tretje osebe v skladu z odstavkom 4, vključno z nazivom priglašene organa, pri čemer se ustrezno upoštevajo poslovna zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo.
- Kadar lahko gospodarski subjekt iz odstavka 1 utemeljeno ugotovi, da so surovine iz točke 1 Priloge X, vsebovane v bateriji, pridobljene samo iz recikliranih virov, javno objavi svoje ustrezno podrobne sklepe, pri čemer ustrezno upošteva poslovno zaupnost in druga vprašanja v zvezi s konkurenčnostjo.
7. Komisija pripravi smernice v zvezi z uporabo zahtev glede potrebne skrbnosti, opredeljenih v odstavkih 2 in 3 tega člena, ob upoštevanju socialnih in okoljskih tveganj iz točke 2 Priloge X ter zlasti v skladu z mednarodnimi instrumenti iz točke 3 Priloge X.
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov v skladu s členom 73, da bi:
- (a) spremenila seznam surovin in kategorij tveganja iz Priloge X ob upoštevanju znanstvenega in tehnološkega napredka na področju proizvodnje in kemijskih tehnologij baterij ter sprememb Uredbe (EU) 2017/821;
  - (b) spremenila obveznosti gospodarskega subjekta iz odstavka 1, ki so opredeljene v odstavkih 2 do 4, ob upoštevanju sprememb Uredbe (EU) 2017/821 in priporočil glede potrebne skrbnosti, navedenih v Prilogi I k smernicam OECD o potrebni skrbnosti.

Člen 40

Obveznosti pooblaščenih zastopnikov

1. Če izdelovalec baterije nima sedeža v državi članici, je mogoče baterijo dati na trg Unije le, če izdelovalec imenuje enega samega pooblaščenega zastopnika.

2. Imenovanje pomeni pooblastilo za pooblaščenega zastopnika, veljavno je samo, če ga pooblaščen zastopnik sprejme v pisni obliki, in učinkuje vsaj za vse baterije istega modela.
3. Obveznosti iz člena 38(1) in obveznost priprave tehnične dokumentacije niso del pooblastil pooblaščenega zastopnika.
4. Pooblaščen zastopnik opravlja naloge, določene v pooblastilu, ki ga prejme od izdelovalca. Pooblaščen zastopnik pristojnemu organu na zahtevo predloži kopijo pooblastila. Pooblastilo pooblaščenemu zastopniku omogoča, da opravlja vsaj naslednje naloge:
  - (a) preveri, ali sta bili izjava EU o skladnosti in tehnična dokumentacija pripravljeni, kjer je potrebno, pa tudi, ali je izdelovalec opravil ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti;
  - (b) hrani izjavo EU o skladnosti in posodobljeno tehnično dokumentacijo ter omogoči organom za nadzor trga dostop do nje še 10 let po tem, ko je bila baterija dana na trg;
  - (c) na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa zagotovi navedenemu organu vse informacije in dokumentacijo, potrebne za dokazovanje skladnosti baterije;
  - (d) na zahtevo nacionalnih organov sodeluje pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganja, ki jih povzročajo baterije, v okviru pooblastil pooblaščenega zastopnika;
  - (e) izpolni obveznosti izdelovalca iz poglavja V;
  - (f) odpove pooblastilo, če izdelovalec ravna v nasprotju s svojimi obveznostmi iz te uredbe.

Člen 41

Obveznosti uvoznikov

1. Uvozniki dajo na trg ali v uporabo samo baterijo, ki izpolnjuje zahteve iz poglavij II in III.
2. Preden uvozniki dajo baterijo na trg ali v uporabo, preverijo, ali je izdelovalec izvedel ustrezen postopek ugotavljanja skladnosti iz člena 17. Preverijo tudi, ali je izdelovalec pripravil tehnično dokumentacijo iz Priloge VIII, ali ima baterija nameščeno oznako CE iz člena 19 in oznako QR iz člena 13(5), ali so ji priloženi zahtevani dokumenti in ali je izdelovalec izpolnil obveznosti iz člena 38(7), (8) in (9).

Kadar uvoznik meni ali utemeljeno domneva, da baterija ni skladna z zahtevami iz poglavij II in III, baterije ne da na trg ali v uporabo, dokler se ne zagotovi njena skladnost z zahtevami. Poleg tega, kadar baterija predstavlja tveganje, uvoznik o tem obvesti izdelovalca in organe za nadzor trga.
3. Uvozniki na bateriji navedejo ime, registrirano trgovsko ime ali registrirano blagovno znamko in naslov, na katerem so dosegljivi, ali, kadar to ni mogoče, podatke navedejo na embalaži ali v dokumentu, priloženem bateriji. Kontaktni podatki morajo biti v jeziku, ki je potrošnikom, drugim končnim uporabnikom in organom za nadzor trga zlahka razumljiv.

4. Uvozniki zagotovijo, da izdelovalec izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 38(7), (9) in (10).
5. Uvozniki zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za baterijo, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njene skladnosti z zahtevami iz poglavij II in III.
6. Uvozniki, kadar se glede na tveganja, ki jih predstavlja baterija, šteje, da je zaradi zaščite zdravja ljudi in varnosti potrošnikov to ustrezno, pregledujejo vzorce baterij, ki se tržijo, raziskujejo in po potrebi vodijo knjigo pritožb ter register neustreznih baterij in njihovega odpoklica ter o tovrstnem spremljanju obveščajo distributerje.
7. Uvozniki, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, ki so jo dali na trg ali v uporabo, ni skladna z zahtevami iz poglavij II in III, nemudoma sprejmejo potreben korektivni ukrep, da zagotovijo skladnost baterije, jo umaknejo s trga ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar baterija predstavlja tveganje, uvozniki o tem takoj obvestijo nacionalni organ države članice, v kateri so omogočili dostopnost baterije na trgu, in mu predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in sprejetem korektivnem ukrepu.
8. Uvozniki hranijo tehnično dokumentacijo iz Priloge VIII in kopijo izjave EU o skladnosti še 10 let, potem ko je baterija dana na trg ali v uporabo, ter v tem času zagotovijo dostop do te dokumentacije nacionalnim organom in organom za nadzor trga.
9. Uvozniki na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu predložijo vse potrebne informacije in tehnično dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije z zahtevami iz poglavij II in III, in sicer v jeziku, ki je navedenemu organu zlahka razumljiv. Navedene informacije in tehnična dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Na zahtevo nacionalnega organa uvozniki z njim sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzročajo baterije, ki jih dajo na trg ali v uporabo.

Člen 42

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji pri omogočanju dostopnosti baterije na trgu skrbno upoštevajo zahteve iz te uredbe.
2. Preden omogočijo dostopnost baterije na trgu, distributerji preverijo, ali:
  - (a) so izdelovalec, pooblaščen zastopnik izdelovalca, uvoznik ali drugi distributerji registrirani na ozemlju države članice v skladu s členom 46;
  - (b) je na bateriji nameščena oznaka CE;
  - (c) so bateriji priloženi zahtevani dokumenti v jeziku, ki je zlahka razumljiv potrošnikom in drugim končnim uporabnikom v državi članici, v kateri bo omogočena dostopnost baterije na trgu, ter navodila in varnostne informacije, in
  - (d) izdelovalec in uvoznik izpolnujeta zahteve iz člena 38(7), (9) in (10) oziroma člena 41(3) in (4).
3. Kadar distributer meni ali utemeljeno domneva, da baterija ni skladna z zahtevami iz poglavij II in III, ne omogoči njene dostopnosti na trgu, dokler se ne zagotovi njena skladnost z zahtevami. Poleg tega, kadar baterija predstavlja tveganje, distributer o tem obvesti izdelovalca ali uvoznika in ustrezne organe za nadzor trga.

4. Distributerji zagotovijo, da v času, ko so odgovorni za baterijo, pogoji skladiščenja ali prevoza ne ogrožajo njene skladnosti z zahtevami iz poglavij II in III.
5. Distributerji, ki menijo ali utemeljeno domnevajo, da baterija, katere dostopnost na trgu so omogočili, ni skladna z zahtevami iz poglavij II in III, sprejmejo potreben korektivni ukrep, da zagotovijo skladnost baterije, jo umaknejo s trga ali odpokličejo, če je to primerno. Kadar baterija predstavlja tveganje, distributerji o tem takoj obvestijo nacionalni organ držav članic, v katerih so omogočili dostopnost baterije na trgu, in mu predložijo podrobne informacije, zlasti o neskladnosti in sprejetem korektivnem ukrepu.
6. Distributerji na podlagi utemeljene zahteve nacionalnega organa navedenemu organu predložijo vse potrebne informacije in tehnično dokumentacijo za dokazovanje skladnosti baterije z zahtevami iz poglavij II in III, in sicer v jeziku, ki je navedenemu organu zlahka razumljiv. Navedene informacije in tehnična dokumentacija se predložijo v papirni ali elektronski obliki. Na zahtevo nacionalnih organov distributerji z njimi sodelujejo pri vseh sprejetih ukrepih za odpravo tveganj, ki jih povzročajo baterije, katerih dostopnost na trgu so omogočili.

Člen 43

Obveznosti ponudnikov storitev odpremnih skladišč

Ponudniki storitev odpremnih skladišč zagotovijo, da pogoji skladiščenja, pakiranja, naslavljanja ali odpreme v zvezi z baterijami, s katerimi ravnajo, ne ogrožajo skladnosti baterij z zahtevami iz poglavij II in III.

Člen 44

Primer, ko se obveznosti izdelovalcev uporabljajo za uvoznike in distributerje

Uvoznik ali distributer se za namene te uredbe obravnava kot uvoznik ali distributer, za katerega veljajo obveznosti izdelovalca v skladu s členom 40, kadar:

- (a) se baterija daje na trg ali v uporabo pod lastnim imenom ali blagovno znamko uvoznika ali distributerja;
- (b) uvoznik ali distributer baterijo, ki je že dana na trg ali v uporabo, spremeni na način, ki lahko vpliva na skladnost z zahtevami iz te uredbe;
- (c) navedeni uvoznik ali distributer spremeni namen baterije, ki je že dana na trg ali v uporabo.

Člen 45

Identifikacija gospodarskih subjektov

Gospodarski subjekti na zahtevo organa za nadzor trga ali nacionalnega organa še 10 let, potem ko je bila baterija dana na trg, zagotavljajo informacije o:

- (a) istovetnosti vsakega gospodarskega subjekta, ki jim je dobavil baterijo;
- (b) istovetnosti vsakega gospodarskega subjekta, ki so mu dobavili baterijo, vključno s količino in natančnimi modeli.

Poglavje VII

Ravnanje z izrabljenimi baterijami

Člen 46

Register proizvajalcev

1. Države članice vzpostavijo register proizvajalcev, ki se uporablja za spremljanje skladnosti proizvajalcev z zahtevami iz tega poglavja. Register upravlja pristojni organ.
2. Proizvajalci so se obvezni registrirati. V ta namen pošljejo zahtevek pristojnemu organu države članice, v kateri prvič omogočijo dostopnost baterije na trgu. Kadar proizvajalec v skladu s členom 47(2) imenuje organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev, navedena organizacija, če ni določeno drugače, smiselno izpolnjuje obveznosti iz tega člena.

Proizvajalec v svojem zahtevku za registracijo posreduje pristojnemu organu naslednje podatke:

- (a) ime in naslov proizvajalca, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko in številko telefaksa, če ga uporablja, ter spletni naslov in elektronski naslov;
- (b) nacionalno identifikacijsko oznako proizvajalca, vključno z njegovo številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko ter evropsko ali nacionalno davčno številko;
- (c) v primeru odobritve v skladu s členom 47(2) organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, poleg zahtevanih podatkov iz točk (a) in (b), predloži:
  - (i) ime in kontaktne podatke, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, telefonsko številko in številko telefaksa, ter spletni naslov in elektronski naslov proizvajalca, ki ga zastopa,
  - (ii) pooblastilo proizvajalca, ki ga zastopa,
  - (iii) kadar pooblaščen zastopnik zastopa več proizvajalcev, ločena imena in kontaktne podatke vsakega od proizvajalcev, ki jih zastopa;
- (d) vrsto baterij, katerih dostopnost proizvajalec namerava prvič omogočiti na trgu na ozemlju države članice, tj. prenosne baterije, industrijske baterije, baterije za električna vozila ali avtomobilske baterije;
- (e) znamko, pod katero proizvajalec namerava dobavljati baterije v državi članici;
- (f) podatek o tem, kako proizvajalec izpolnjuje svoje obveznosti iz člena 47 in zahteve iz člena 48 oziroma 49:
  - (i) zahteve iz te točke (f) v zvezi s prenosnimi baterijami so izpolnjene ob predložitvi:
    - izjave, da proizvajalec izvaja ukrepe, da bi izpolnil obveznosti na podlagi odgovornosti proizvajalca iz člena 47, ukrepe za izpolnjevanje obveznosti ločenega zbiranja iz člena 48(1) v zvezi s količino baterij, ki jo proizvajalec dobavi, in sistem za zagotovitev zanesljivosti podatkov, posredovanih pristojnim organom,

- kadar je primerno, imena in kontaktnih podatkov, vključno s pošto številko in krajem, ulico in hišno številko, državo, telefonsko številko in številko telefaksa, spletnim naslovom in elektronskim naslovom, ter nacionalne identifikacijske oznake organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, ki ji proizvajalec zaupa izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 47(2), vključno s številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, ter njeno evropsko ali nacionalno davčno številko, in pooblastilo proizvajalca, ki ga zastopa;
- (ii) zahteve iz te točke (f) v zvezi z avtomobilskimi in industrijskimi baterijami ter baterijami za električna vozila so izpolnjene s predložitvijo:
- izjave, v kateri so navedeni podatki o ukrepih, ki jih izvaja proizvajalec, da bi izpolnil obveznosti na podlagi odgovornosti proizvajalca iz člena 47, ukrepov za izpolnjevanje obveznosti zbiranja iz člena 49(1) v zvezi s količino baterij, ki jo proizvajalec dobavi, in sistemu za zagotovitev zanesljivosti podatkov, predloženih pristojnim organom,
  - kadar je primerno, nacionalne identifikacijske oznake organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, ki ji proizvajalec zaupa izpolnjevanje svojih obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca v skladu s členom 47(2) in (4), vključno s številko vpisa v poslovni register ali enakovredno uradno matično številko organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, ter njeno evropsko ali nacionalno davčno številko, in pooblastilo proizvajalca, ki ga zastopa,
  - kadar organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, zastopa več proizvajalcev, ločeno navede, kako vsak od proizvajalcev, ki jih zastopa, izpolnjuje obveznosti iz člena 47;
- (g) izjavo proizvajalca ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, imenovane v skladu s členom 47(2), v kateri je navedeno, da so predloženi podatki resnični.
3. Pristojni organ:
- (a) prek sistema za elektronsko obdelavo podatkov prejme zahteve za registracijo proizvajalcev iz odstavka 2, katerih podrobnosti se dajo na voljo na spletnem mestu pristojnih organov;
  - (b) odobri registracijo in dodeli matično številko v največ šestih tednih od trenutka, ko se predložijo vsi podatki iz odstavka 2;
  - (c) lahko določi več načinov v zvezi z zahtevami in postopkom registracije brez dodatnih vsebinskih zahtev poleg tistih, ki so že navedene v odstavku 2;
  - (d) lahko proizvajalcem zaračuna sorazmerne pristojbine na podlagi stroškov za obravnavo zahtevkov iz odstavka 2.
4. Proizvajalec ali, kadar je primerno, organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, imenovana v skladu s členom 47(2), v imenu proizvajalca, ki ga zastopa, brez nepotrebnega odlašanja obvesti pristojni organ o vseh spremembah

podatkov, vsebovanih v registraciji, in trajnem prenehanju omogočanja dostopnosti baterij iz registracije na trgu na ozemlju države članice v skladu z odstavkom 1(d).

Člen 47

Razširjena odgovornost proizvajalca

1. Proizvajalci baterij imajo razširjeno odgovornost v zvezi z baterijami, katerih dostopnost prvič omogočajo na trgu na ozemlju države članice, da bi zagotovili izpolnitev obveznosti ravnanja z odpadki iz tega poglavja. Ta odgovornost vključuje naslednje obveznosti:
  - (a) organizacijo ločenega zbiranja odpadnih baterij v skladu s členoma 48 in 49 ter naknaden prevoz, pripravo na spremembo namena in ponovno izdelavo, obdelavo in recikliranje odpadnih baterij, vključno s potrebnimi varnostnimi ukrepi, v skladu s členom 56;
  - (b) poročanje o obveznostih v zvezi z baterijami, katerih dostopnost je prvič omogočena na trgu na ozemlju države članice v skladu s členom 61;
  - (c) spodbujanje ločenega zbiranja baterij, vključno s kritjem stroškov izvajanja raziskav za odkrivanje baterij, ki jih končni uporabniki neprimerno zavržejo, v skladu s členom 48(1);
  - (d) zagotavljanje informacij, vključno z informacijami o ravnanju z izrabljenimi baterijami v skladu s členom 60;
  - (e) financiranje dejavnosti iz točk (a) do (d).
2. Proizvajalci lahko organizaciji, pristojni za odgovornost proizvajalcev in pooblašeni v skladu z odstavkom 6, zaupajo, da v njihovem imenu izvaja obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca.
3. Proizvajalci in organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu z odstavkom 2 in ki delujejo v imenu proizvajalcev:
  - (a) imajo potrebna organizacijska in finančna sredstva za izpolnjevanje obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca iz odstavka 1;
  - (b) imajo vzpostavljene ustrezne mehanizme samonadzora, ki jih dopolnjujejo redni neodvisni pregledi za oceno:
    - (i) njihovega finančnega poslovanja, vključno z izpolnjevanjem zahtev iz odstavka 1(e) in točke (a) tega odstavka,
    - (ii) kakovosti podatkov, zbranih in sporočenih v skladu z odstavkom 1(b) tega člena ter zahtevami iz Uredbe (ES) št. 1013/2006.
4. V primeru skupnega izvajanja razširjene odgovornosti proizvajalca organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, zagotovijo, da se finančni prispevki, ki jim jih plačajo proizvajalci:
  - (a) prilagodijo najmanj vrsti baterije in kemijski tehnologiji baterije ter, če je primerno, da se pri tem upoštevatata možnost ponovnega polnjenja in raven reciklirane vsebine pri proizvodnji baterij;
  - (b) prilagodijo, da se upoštevajo morebitni prihodki organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, ki nastanejo pri ponovni uporabi baterij in odpadnih baterij ter prodaji sekundarnih surovin iz navedenih baterij;

- (c) zagotovijo enako obravnavo proizvajalcev ne glede na izvor ali velikost proizvodov, brez nalaganja nesorazmernega upravnega bremena proizvajalcem majhnih količin baterij, vključno z malimi in srednjimi podjetji.
5. Kadar v skladu s členom 48(2), členom 49(3), členom 53(1), členom 56(1) ter členom 61(1), (2) in (3) dejavnosti za izpolnitev obveznosti iz odstavka 1(a) do (d) izvaja tretja oseba, ki ni proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, stroški, ki jih morajo kriti proizvajalci, ne presežejo stroškov, potrebnih za stroškovno učinkovito izvajanje navedenih dejavnosti. Take stroške pregledno opredelijo proizvajalci in zadevne tretje osebe ter jih prilagodijo, da bi se upoštevali vsi prihodki, ki nastanejo pri ponovni uporabi in prodaji sekundarnih surovin iz baterij in odpadnih baterij.
6. Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, zaprosijo pristojni organ za odobritev. Odobritev se izda samo, kadar se dokaže, da ukrepi, ki jih izvaja organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, zadostujejo za izpolnitev obveznosti iz tega člena v zvezi s količinami baterij, katerih dostopnost na trgu na ozemlju države članice prvič omogočijo proizvajalci, v imenu katerih organizacija deluje. Pristojni organ v rednih časovnih presledkih preverja, ali so pogoji za odobritev iz odstavkov 1, 3, 4 in 5 še vedno izpolnjeni. Pristojni organi določijo podrobnosti glede postopka odobritve in načinov preverjanja skladnosti, vključno s podatki, ki morajo proizvajalci v zvezi s tem posredovati.
- Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, brez nepotrebnega odlašanja obvestijo pristojni organ o vseh spremembah podatkov iz zahtevka za odobritev, vseh spremembah v zvezi s pogoji odobritve in trajnem prenehanju dejavnosti.
- Kadar je na ozemlju države članice več organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, pooblaščenih, da v imenu proizvajalcev izpolnjujejo obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca, navedene obveznosti izvajajo usklajeno, da zagotovijo pokritost dejavnosti iz odstavka 1(a) na celotnem ozemlju države članice. Nadzor nad tem, ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, izpolnjujejo svojo obveznost usklajevanja v skladu s prejšnjim stavkom, države članice zaupajo pristojnemu organu ali za ta namen imenujejo neodvisno tretjo osebo.
7. Da bi proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu z odstavkom 2 in ki delujejo v imenu proizvajalcev, dokazale skladnost z odstavkom 3(a), zagotovijo jamstvo, na primer v obliki zavarovanja recikliranja ali blokiranega bančnega računa, ali udeležbo zadevnega proizvajalca v organizaciji, pristojni za odgovornost proizvajalcev.
8. Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, zagotovijo zaupnost podatkov, s katerimi razpolagajo, tj. notranjih informacij ali informacij, ki jih je mogoče neposredno pripisati posameznemu proizvajalcu ali njihovim pooblaščenim zastopnikom.
9. Organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, do konca vsakega leta na svojih spletnih mestih objavijo naslednje informacije ob upoštevanju poslovne in industrijske zaupnosti:
- (a) lastništvo organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev;
  - (b) seznam proizvajalcev, ki so organizaciji, pristojni za odgovornost proizvajalcev, zaupali izvajanje svojih obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca v njihovem imenu;

- (c) obseg ločenega zbiranja odpadnih baterij, stopnjo recikliranja in doseženo učinkovitost recikliranja, na podlagi količine baterij, katerih dostopnost na trgu v državi članici so prvič omogočili njihovi člani proizvajalci;
  - (d) finančne prispevke, ki jih plačajo člani proizvajalci na baterijo ali na težo baterij, pri čemer se navedejo tudi kategorije prilagoditev pristojbine, uporabljene v skladu z odstavkom 4(a).
10. Pristojni organi preverijo, ali proizvajalci, vključno s tistimi, ki dobavljajo baterije na podlagi pogodb pri prodaji na daljavo, in organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu z odstavkom 2 in ki delujejo v imenu proizvajalcev, izpolnjujejo obveznosti iz tega člena.
  11. Države članice vzpostavijo mehanizem za zagotavljanje rednega dialoga med zadevnimi zainteresiranimi stranmi, vključenimi v izpolnjevanje obveznosti na podlagi razširjene odgovornosti proizvajalca v zvezi z baterijami, vključno s proizvajalci in distributerji, zasebnimi ali javnimi izvajalci ravnanja z odpadki, lokalnimi oblastmi, organizacijami civilne družbe in, kadar je ustrezno, akterji socialnega gospodarstva, mrežami za ponovno uporabo in popravila ter izvajalci dejavnosti priprave za ponovno uporabo.
  12. Kadar je to potrebno za preprečitev izkrivljanja notranjega trga, se na Komisijo prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenega akta o določitvi meril za uporabo člena 4(a). Navedeni izvedbeni akt ne more vključevati natančne opredelitve višine prispevkov. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
  13. Člen 8 in člen 8a Direktive 2008/98/ES se ne uporabljata za baterije.

Člen 48

Zbiranje odpadnih prenosnih baterij

1. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, zagotovijo zbiranje vseh odpadnih prenosnih baterij, ne glede na njihovo naravo, znamko ali poreklo, na ozemlju države članice, kjer prvič omogočajo dostopnost baterij na trgu. V ta namen:
  - (a) vzpostavijo zbirna mesta za odpadne prenosne baterije;
  - (b) subjektom iz odstavka 2(a) nudijo brezplačen prevzem odpadnih prenosnih baterij in zagotovijo prevzem odpadnih prenosnih baterij pri vseh tistih subjektih, ki to ponudbo izkoristijo (priključeno zbirno mesto);
  - (c) zagotovijo potrebne praktične ureditve za zbiranje in prevoz in med drugim priklučenim zbirnim mestom priskrbijo ustrezne posode za zbiranje in prevoz, ki izpolnjujejo zahteve iz Direktive 2008/98/ES;
  - (d) zagotovijo, da se brezplačno zbiranje odpadnih prenosnih baterij, ki se zberejo na priklučenih zbirnih mestih, izvaja sorazmerno dovolj pogosto glede na območje pokritosti in glede na količino ter nevarno naravo odpadnih prenosnih baterij, ki se običajno zbirajo na navedenih priklučenih zbirnih mestih;
  - (e) zagotovijo, da izvajalec ravnanja z odpadki odpadne prenosne baterije, ki se prevzamejo na priklučenih zbirnih mestih, naknadno obdela in reciklira v objektu z dovoljenjem v skladu s členom 56.

2. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, zagotovijo, da mreža priključenih zbirnih mest:
  - (a) vsebuje zbirna mesta, ki jih zagotovijo sami v sodelovanju z:
    - (i) distributerji v skladu s členom 50,
    - (ii) objekti za obdelavo in recikliranje odpadne električne in elektronske opreme ter izrabljenih vozil v skladu s členom 52,
    - (iii) javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnaajo z odpadki v njihovem imenu v skladu s členom 53,
    - (iv) mesti za prostovoljno zbiranje v skladu s členom 54;
  - (b) pokriva celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila prebivalcev, pričakovane količine odpadnih prenosnih baterij, dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, pri čemer ni omejena na območja, kjer sta zbiranje odpadnih prenosnih baterij in naknadno ravnanje z njimi dobičkonosna.
3. Končni uporabniki, ki odpadne prenosne baterije zavržejo na zbirnih mestih iz odstavka 2, to storijo brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije.
4. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, dosegajo in trajno ohranijo najmanj naslednje cilje zbiranja odpadnih prenosnih baterij, izračunane v odstotkih prenosnih baterij, razen baterij iz lahkih vozil, katerih dostopnost proizvajalec ali skupaj vsi proizvajalci, ki jih zastopa organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, prvič omogoči na trgu v državi članici:
  - (a) 45 % do 31. decembra 2023;
  - (b) 65 % do 31. decembra 2025;
  - (c) 70 % do 31. decembra 2030.

Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, izračunajo stopnjo zbiranja iz tega odstavka v skladu s Prilogo XI.

5. Za zbirna mesta, vzpostavljena v skladu z odstavkom 1 in odstavkom 2(a), ne veljajo zahteve za registracijo ali dovoljenje iz Direktive 2008/98/ES.
6. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2), zaprosijo za odobritev pristojni organ, ki preveri skladnost vzpostavljenih ureditev, s čimer se zagotovi izpolnjevanje zahtev iz tega člena. Če odobritev zahteva organizacija, odgovorna za pristojnost proizvajalcev, se v zahtevku za odobritev jasno navedejo aktivni člani proizvajalci, ki jih navedena organizacija zastopa.
7. Organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, zagotovi zaupnost podatkov, s katerimi razpolaga, tj. notranjih informacij ali informacij, ki jih je mogoče neposredno pripisati posameznim proizvajalcem. Pristojni organ lahko v svoji odobritvi določi pogoje, ki jih je treba za ta namen izpolniti.
8. Odobritev iz odstavka 6 se lahko izda samo, kadar se s predložitvijo dokazil dokaže, da so zahteve iz odstavkov 1, 2 in 3 tega člena izpolnjene in da so vzpostavljene vse ureditve, s katerimi se omogočita izpolnjevanje in trajna ohranitev najmanj tistih

ciljev zbiranja, ki so navedeni v odstavku 4. Odobritev, ki jo zahteva organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, se pridobi kot del odobritve iz člena 47(6).

9. Pristojni organ opredeli podrobnosti postopka za izdajo odobritve iz odstavka 6, da zagotovi skladnost z zahtevami iz odstavkov 1 do 4 in člena 56. To vključuje zahtevo iz poročila neodvisnih strokovnjakov po predhodnem preverjanju ureditev zbiranja na podlagi tega člena, ki se opravi tako, da se zagotovi skladnost z zahtevami iz tega člena. Vključeni so tudi časovni okviri za preverjanje posameznih ukrepov in sklep, ki ga sprejme pristojni organ najpozneje v šestih tednih po predložitvi celotne dokumentacije zahtevka.
10. Pristojni organ redno in najmanj vsaka tri leta pregleda, ali so pogoji za odobritev na podlagi odstavka 6 še vedno izpolnjeni. Odobritev se lahko prekliče, če cilj zbiranja iz odstavka 4 ni izpolnjen ali če proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, bistveno krši svoje obveznosti iz odstavkov 1 do 3.
11. Proizvajalec ali organizacija, pristojna za odgovornost proizvajalcev, kadar je imenovana v skladu s členom 47(2) in ki deluje v imenu proizvajalca, nemudoma obvesti pristojni organ o vseh spremembah pogojev v zvezi z zahtevkom za odobritev iz odstavka 7, vseh spremembah v zvezi s pogoji odobritve iz odstavka 8 in trajnem prenehanju dejavnosti.
12. Države članice vsakih pet let vsaj na ravni NUTS 2 izvedejo raziskavo o sestavi zbranih mešanih komunalnih odpadkov in odpadne električne in elektronske opreme, da bi se ugotovil delež odpadnih prenosnih baterij, ki ga vsebujejo. Prva raziskava se izvede do 31. decembra 2023. Pristojni organi lahko ob izdaji ali pregledu odobritve iz odstavkov 6 in 10 na podlagi pridobljenih informacij od proizvajalcev prenosnih baterij ali organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, zahtevajo, da sprejmejo korektivni ukrep za povečanje svoje mreže priključenih zbirnih mest in izvajajo kampanje obveščanja v skladu s členom 60(1) v obsegu, ki je sorazmeren deležu odpadnih prenosnih baterij v tokovih mešanih komunalnih odpadkov ter odpadne električne in elektronske opreme, ki so bili ugotovljeni v okviru raziskave.

Člen 49

Zbiranje odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila

1. Proizvajalci avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2), brezplačno vzamejo nazaj vse odpadne avtomobilске in industrijske baterije ter baterije za električna vozila zadevne vrste, katere dostopnost so prvič omogočili na trgu na ozemlju navedene države članice, ki jih prevzamejo od končnega uporabnika in brez zahteve po nakupu nove baterije ali zahteve, da je bila baterija kupljena pri njih. V ta namen se strinjajo, da bodo odpadne avtomobilске in industrijske baterije ter baterije za električna vozila vzeli nazaj in jih prevzeli od končnih uporabnikov ali na zbirnih mestih v sodelovanju z:
  - (a) distributerji avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila v skladu s členom 50(1);
  - (b) objekti za obdelavo in recikliranje odpadne električne in elektronske opreme in izrabljenih vozil iz člena 52 v zvezi z odpadnimi avtomobilskimi in industrijskimi baterijami ter baterijami za električna vozila, ki izhajajo iz njihovih dejavnosti;

- (c) javnimi organi ali tretjimi osebami, ki ravnajo z odpadki v njihovem imenu v skladu s členom 53.

Kadar je treba industrijske baterije predhodno razstaviti v prostorih zasebnih, nekomercialnih uporabnikov, obveznost proizvajalca, da navedene baterije vzame nazaj, vključuje tudi kritje stroškov razstavljanja in prevzema odpadnih baterij v prostorih navedenih uporabnikov.

2. Ureditve glede takega prevzema, ki so vzpostavljene v skladu z odstavkom 1, zajemajo celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila prebivalcev in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, pri čemer ni omejitve na območja, kjer je zbiranje odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila in naknadno ravnanje z njimi najbolj dobičkonosno.
3. Proizvajalci odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2):
  - (a) zagotovijo zbirnim mestom iz odstavka 1 ustrezno infrastrukturo za ločeno zbiranje odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, ki izpolnjujejo veljavne varnostne zahteve, ter pokrijejo potrebne stroške, ki jih imajo navedena zbirna mesta v zvezi z dejavnostmi, v okviru katerih se baterije vzamejo nazaj. Posode za zbiranje in začasno shranjevanje takih baterij na zbirnem mestu so ustrezne glede na količino in nevarno naravo odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, ki se bodo verjetno zbirale na navedenih zbirnih mestih;
  - (b) zbiranje odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila na zbirnih mestih iz odstavka 1 izvajajo sorazmerno dovolj pogosto glede na zmogljivost shranjevanja infrastrukture za ločeno zbiranje ter količino in nevarno naravo odpadnih baterij, ki se običajno zbirajo na navedenih zbirnih mestih;
  - (c) zagotovijo dostavo odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, ki so jih prevzeli od končnih uporabnikov ali na zbirnih mestih iz odstavka 1, v objekte za obdelavo in recikliranje v skladu s členom 56.
4. Subjekti iz odstavka 3(a), (b) in (c) lahko zbrane odpadne avtomobilske in industrijske baterije ter baterije za električna vozila predajo pooblaščenim izvajalcem ravnanja z odpadki v obdelavo in recikliranje v skladu s členom 56. V takih primerih se šteje, da so obveznosti proizvajalcev iz odstavka 3(c) izpolnjene.

Člen 50

Obveznosti distributerjev

1. Distributerji vzamejo nazaj odpadne baterije, ki jih prevzamejo od končnega uporabnika, brezplačno in brez zahteve po nakupu nove baterije ne glede na njeno kemijsko sestavo ali poreklo. Prevzem prenosnih baterij zagotovijo na svojem prodajnem mestu ali v njegovi neposredni bližini. Prevzem odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila zagotovijo na svojem prodajnem mestu ali v njegovi bližini. Ta obveznost je omejena glede na vrste odpadnih baterij, ki jih distributer ponuja ali jih je ponujal, v zvezi s prenosnimi

baterijami pa tudi glede na količino, ki jo neprofesionalni končni uporabniki običajno zavržejo.

2. Obveznost prevzema baterij iz odstavka 1 se ne uporablja za odpadne proizvode, ki vsebujejo baterije. Uporablja se poleg obveznosti ločenega zbiranja za odpadne naprave in izrabljena vozila, ki so določene v direktivah 2000/53/ES in 2012/19/EU.
3. Distributerji predajo odpadne baterije, ki so jih vzeli nazaj, proizvajalcem ali organizacijam, pristojnim za odgovornost proizvajalcev, ki so odgovorne za zbiranje navedenih baterij v skladu s členom 48 oziroma 49, ali izvajalcu ravnanja z odpadki v obdelavo in recikliranje v skladu s členom 56.
4. Obveznost iz tega člena se smiselno uporablja za dobavitelje baterij na podlagi pogodb s končnimi uporabniki pri prodaji na daljavo. Navedeni izvajalci zagotovijo zadostno število zbirnih mest, ki pokrivajo celotno ozemlje države članice ob upoštevanju števila prebivalcev in gostote prebivalstva, pričakovane količine odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila ter njihove dostopnosti in bližine končnim uporabnikom, s čimer jim omogočajo, da lahko baterije vrnejo.

Člen 51

Obveznosti končnih uporabnikov

1. Končni uporabniki zavržejo odpadne baterije ločeno od drugih tokov odpadkov, vključno z mešanimi komunalnimi odpadki.
2. Končni uporabniki zavržejo odpadne baterije na označenih mestih za ločeno zbiranje, vzpostavljenih v skladu s posebnimi dogovori, sklenjenimi s proizvajalcem ali organizacijo, pristojno za odgovornost proizvajalcev, v skladu s členoma 48 in 49.
3. Končni uporabniki v skladu z odstavkom 1 odstranijo in zavržejo odpadne prenosne baterije, ki so vgrajene v naprave in jih končni uporabnik lahko odstrani brez profesionalnega orodja.
4. Odpadne baterije, ki so vgrajene v vozila ali naprave in jih končni uporabnik ne more odstraniti, končni uporabnik zavrže v skladu z direktivama 2000/53/ES in 2012/19/EU, kadar je to ustrezno.

Člen 52

Obveznosti objektov za obdelavo

Upravljalci objektov za obdelavo odpadkov, za katere veljata direktivi 2000/53/ES in 2012/19/EU, predajo odpadne baterije iz obdelave izrabljenih vozil ter odpadne električne in elektronske opreme, proizvajalcem ustreznih baterij ali organizacijam, pristojnim za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) te uredbe in ki delujejo v imenu proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki v obdelavo in recikliranje v skladu z zahtevami iz člena 56 te uredbe. Upravljalci objektov za obdelavo odpadkov vodijo evidence o navedenih transakcijah.

Člen 53

Sodelovanje javnih organov za ravnanje z odpadki

1. Odpadne baterije zasebnih, nekomercialnih uporabnikov se lahko zavržejo na mestih za ločeno zbiranje, ki jih vzpostavijo javni organi za ravnanje z odpadki.

2. Javni organi za ravnanje z odpadki predajo odpadne baterije proizvajalcem ali organizacijam, pristojnim za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki v obdelavo in recikliranje v skladu z zahtevami iz člena 56 ali baterije obdelajo in reciklirajo sami v skladu s členom 56.

Člen 54

Sodelovanje mest za prostovoljno zbiranje

Mesta za prostovoljno zbiranje odpadnih prenosnih baterij predajo odpadne prenosne baterije proizvajalcem prenosnih baterij ali tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, vključno z organizacijami, pristojnimi za odgovornost proizvajalcev, ali izvajalcem ravnanja z odpadki v obdelavo in recikliranje v skladu z zahtevami iz člena 56.

Člen 55

Stopnje zbiranja za odpadne prenosne baterije

1. Države članice dosegajo naslednje minimalne cilje zbiranja odpadnih prenosnih baterij, razen baterij iz lahkih vozil:
  - (a) 45 % do 31. decembra 2023;
  - (b) 65 % do 31. decembra 2025;
  - (c) 70 % do 31. decembra 2030.
2. Države članice izračunajo stopnje zbiranja iz odstavka 1 v skladu z metodologijo iz Priloge XI.
3. Komisija do 31. decembra 2030 pregleda cilj iz odstavka 1(c) in člena 48(4) ter v okviru navedenega pregleda glede na razvoj tržnega deleža prouči možnost opredelitve cilja zbiranja za baterije iz lahkih vozil kot ločenega cilja. Pri tem pregledu se lahko prouči tudi možnost uvedbe metodologije za izračun stopnje ločenega zbiranja, ki bi upoštevala količino razpoložljivih odpadnih baterij za zbiranje. Komisija zato predloži Evropskemu parlamentu in Svetu poročilo o rezultatih pregleda, ki mu po potrebi priloži zakonodajni predlog.
4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 73 v zvezi s spremembo metodologije za izračun stopnje zbiranja za prenosne baterije iz Priloge XI.

Člen 56

Obdelava in recikliranje

1. Zbrane odpadne baterije se ne odlagajo na odlagališčih in se ne sežigajo.
2. Objekti z dovoljenjem brez poseganja v Direktivo 2010/75/EU zagotovijo, da so vsi postopki obdelave in recikliranja odpadnih baterij skladni najmanj z delom A Priloge XII in najboljšimi razpoložljivimi tehnologijami, opredeljenimi v členu 3(10) Direktive 2010/75/EU.
3. Razen v skladu s členom 51(3), ki določa, da se baterije zbirajo, ko so še vedno vgrajene v odpadnih napravah, se baterije iz zbranih odpadnih naprav odstranijo tudi v skladu z zahtevami iz Direktive 2012/19/EU.

4. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 73 v zvezi s spremembo zahtev za obdelavo in recikliranje odpadnih baterij, določenih v delu A Priloge XII, ob upoštevanju tehnološkega in znanstvenega napredka ter novih tehnologij v vzponu na področju ravnanja z odpadki.

Člen 57

Cilji učinkovitosti recikliranja in snovne predelave

1. Vse zbrane odpadne baterije vstopijo v postopek recikliranja.
2. Izvajalci, ki reciklirajo, zagotovijo, da vsak postopek recikliranja dosega minimalne učinkovitosti recikliranja in stopnje snovne predelave, ki so določene v delu B oziroma C Priloge XII.
3. Učinkovitosti recikliranja in snovna predelava iz delov B in C Priloge XII se izračunajo v skladu s pravili, določenimi v izvedbenem aktu, sprejetem na podlagi odstavka 4.
4. Komisija do 31. decembra 2023 sprejme izvedbeni akt o določitvi podrobnih pravil za izračun in preverjanje učinkovitosti recikliranja in snovne predelave. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
5. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranih aktov v skladu s členom 73 v zvezi s spremembo minimalnih stopenj snovne predelave za odpadne baterije, določenih v delih B in C Priloge XII, ob upoštevanju tehnološkega in znanstvenega napredka ter novih tehnologij v vzponu na področju ravnanja z odpadki.

Člen 58

Pošiljke odpadnih baterij

1. Obdelava in recikliranje se lahko izvajata zunaj zadevne države članice ali zunaj Unije, če je pošiljka odpadnih baterij skladna z Uredbo (ES) št. 1013/2006 in Uredbo (ES) št. 1418/2007.
2. Šteje se, da odpadne baterije, ki se izvozijo iz Unije v skladu z odstavkom 1, izpolnjujejo obveznosti, učinkovitosti in cilje iz členov 56 in 57 samo, če izvajalec, ki reciklira, ali drug imetnik odpadkov, ki izvažata odpadne baterije v obdelavo in recikliranje, lahko dokaže, da se je obdelava izvedla pod pogoji, ki so enakovredni zahtevam iz te uredbe.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje delegiranega akta v skladu s členom 73 o določitvi podrobnih pravil, ki dopolnjujejo pravila iz odstavka 2 tega člena, z določitvijo meril za ocenjevanje enakovrednih pogojev.

Člen 59

Zahteve za spremembo namena in ponovno izdelavo industrijskih baterij in baterij za električna vozila

1. Neodvisnim izvajalcem se pod enakimi pogoji omogoči dostop do krmilnega sistema baterije za polnilne industrijske baterije in baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije ter zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, da bi lahko ocenili in ugotovili stanje in preostalo življenjsko dobo baterije v skladu s parametri iz Priloge VII.

2. Neodvisnim izvajalcem postopka spremembe namena ali ponovne izdelave se pod enakimi pogoji omogoči dostop do informacij, potrebnih za ravnanje s polnilnimi industrijskimi baterijami in baterijami za električna vozila ali z napravami in vozili, v katerih so take baterije vgrajene, in sestavnimi deli takih baterij, naprav ali vozil, vključno z varnostnimi vidiki.
3. Izvajalci postopka spremembe namena ali ponovne izdelave zagotovijo, da se pregled, preizkušanje delovanja, pakiranje in odpošiljanje baterij in njihovih sestavnih delov izvajajo v skladu z ustreznimi navodili za nadzor kakovosti in varnostnimi navodili.
4. Izvajalci postopka spremembe namena ali ponovne izdelave zagotovijo, da je baterija s spremenjenim namenom ali ponovno izdelana baterija, ko se daje na trg, skladna s to uredbo, ustreznimi zahtevami za proizvode, okoljskimi zahtevami in zahtevami za javno zdravje, navedenimi v drugi zakonodaji, ter tehničnimi zahtevami v zvezi z njenim opredeljenim namenom uporabe.

Obveznosti iz člena 7(1), (2) in (3), člena 8(1), (2) in (3), člena 10(1) in (2) ter člena 39(1) za baterijo s spremenjenim namenom ali ponovno izdelano baterijo ne veljajo, kadar gospodarski subjekt, ki daje tako baterijo na trg, lahko dokaže, da je bila baterija pred spremembo namena ali ponovno izdelavo dana na trg pred datumi začetka veljavnosti navedenih obveznosti v skladu z navedenimi členi.
5. Za dokumentiranje, da odpadna baterija, katere namen se spremeni ali ki se ponovno izdelava, ni več odpadek, imetnik baterije na zahtevo pristojnega organa dokaže:
  - (a) da je bila opravljena ocena ali preizkušanje stanja baterije v državi članici, v obliki kopije zapisov, ki potrjujejo, da je baterija po spremembi namena ali ponovni izdelavi zmožna določenega delovanja, potrebnega za njeno uporabo;
  - (b) da je nadaljnja uporaba baterije, katere namen se spremeni ali ki se ponovno izdelava, dokumentirana z računom ali prodajno pogodbo ali prenosu lastništva baterije;
  - (c) da je zagotovljena ustrezna zaščita pred poškodbami med prevozom, natovarjanjem in raztovarjanjem, predvsem z dovolj embalažnega materiala in ustreznim nalaganjem tovora.
6. Informacije iz odstavka 4 in odstavka 5(a) se dajo na voljo končnim uporabnikom in tretjim osebam, ki delujejo v njihovem imenu, pod enakimi pogoji kot del tehnične dokumentacije, priložene bateriji s spremenjenim namenom ali ponovno izdelani bateriji ob dajanju na trg ali v uporabo.
7. Zagotavljanje informacij v skladu z odstavki 1, 2, 5 in 6 ne posega v varovanje zaupnosti poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.
8. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi podrobnih tehničnih zahtev, ki morajo biti izpolnjene, da baterije prenehajo biti odpadki, ter zahtev glede podatkov in metodologije za oceno stanja baterij. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Člen 60

Informacije o ravnanju z izrabljenimi baterijami

1. Proizvajalci ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, dajo končnim uporabnikom in distributerjem na voljo naslednje informacije o preprečevanju nastajanja odpadnih baterij in ravnanju z njimi v zvezi z vrstami baterij, ki jih proizvajalci dobavljajo na ozemlju države članice:
  - (a) prispevek končnih uporabnikov k preprečevanju nastajanja odpadkov, vključno z informacijami o dobri praksi pri uporabi baterij, usmerjenimi v podaljšanje faze njihove uporabe, in možnostih priprave za ponovno uporabo;
  - (b) vlogo končnih uporabnikov pri prispevanju k ločenemu zbiranju odpadnih baterij v skladu z lastnimi obveznostmi na podlagi člena 51, da se omogočita obdelava in recikliranje baterij;
  - (c) sisteme za ločeno zbiranje, pripravo za ponovno uporabo in recikliranje, ki so na voljo za odpadne baterije;
  - (d) potrebna varnostna navodila za ravnanje z odpadnimi baterijami, vključno v zvezi s tveganji, povezanimi z baterijami, ki vsebujejo litij, ter ravnanjem s takimi baterijami;
  - (e) pomen oznak in simbolov, natisnjenih na baterijah ali njihovi embalaži;
  - (f) učinek snovi, vsebovanih v baterijah, na okolje in zdravje ljudi, vključno z učinkom zaradi neustreznega odlaganja odpadnih baterij, kot so smetenje ali odlaganje v obliki nesortiranih komunalnih odpadkov.

Te informacije morajo biti na voljo

- (a) v rednih časovnih presledkih za vsak model najmanj od trenutka, ko se dostopnost zadevnega modela baterije prvič omogoči na trgu v državi članici na viden način na prodajnem mestu in prek spletnih tržnic;
  - (b) v jeziku, ki je potrošnikom in drugim končnim uporabnikom zlahka razumljiv in kot ga določi zadevna država članica.
2. Proizvajalci dajo distributerjem in izvajalcem iz členov 50, 52 in 53 ter drugim izvajalcem ravnanja z odpadki, ki izvajajo dejavnosti na področju popravil, ponovne izdelave, priprave na ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, na voljo informacije v zvezi z varnostnimi in zaščitnimi ukrepi, med drugim tudi o varnosti pri delu, ki se uporabljajo pri shranjevanju in zbiranju odpadnih baterij.
3. Od trenutka, ko se model baterije dobavi na ozemlju države članice, proizvajalci dajo izvajalcem ravnanja z odpadki, ki izvajajo dejavnosti popravil, ponovne izdelave, priprave na ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, na zahtevo in v elektronski obliki ter v obsegu, ki ga navedeni izvajalci potrebujejo za izvajanje navedenih dejavnosti, na voljo naslednje specifične informacije v zvezi z modelom baterije glede ustreznega in okolju primernega ravnanja z odpadnimi baterijami:
  - (a) informacije o postopkih za zagotavljanje ustreznega razstavljanja vozil in naprav, ki omogoča odstranitev vgrajenih baterij;
  - (b) informacije o varnostnih in zaščitnih ukrepih, med drugim tudi o varnosti pri delu, ki se uporabljajo pri postopkih shranjevanja, prevoza, obdelave in recikliranja odpadnih baterij.

V navedenih informacijah so opredeljeni sestavni deli in materiali ter mesto vseh nevarnih snovi v bateriji, v obsegu, ki ga izvajalci, ki izvajajo dejavnosti popravil, ponovne izdelave, priprave na ponovno uporabo, obdelave in recikliranja, potrebujejo za izpolnjevanje zahtev iz te uredbe.

Navedene informacije so na voljo v jeziku, ki je za izvajalce iz prvega pododstavka zlahka razumljiv in ki ga opredeli zadevna država članica.

4. Distributerji, ki dobavljajo baterije za končne uporabnike, zagotovijo na viden način na svojih prodajnih mestih in prek svojih spletnih tržnic informacije iz odstavkov 1 in 2 ter informacije o tem, kako lahko končni uporabniki brezplačno vrnejo odpadne baterije na ustrezna zbirna mesta v maloprodajnih trgovinah ali zbirna mesta, ki so vzpostavljena v imenu tržnice. Navedena obveznost je omejena glede na vrste baterij, ki jih distributer ali prodajalec na drobno ima ali je imel v svoji ponudbi novih baterij.
5. Stroški, ki jih krije proizvajalec na podlagi člena 47(1)(e), se končnemu uporabniku pokažejo ločeno na prodajnem mestu nove baterije. Navedeni stroški ne presegajo najnatančnejše ocene dejansko nastalih stroškov.
6. Kadar se informacije dajo javno na voljo končnim uporabnikom na podlagi tega člena, se ohrani zaupnost poslovno občutljivih informacij v skladu z ustreznim pravom Unije in nacionalnim pravom.

Člen 61

Poročanje pristojnim organom

1. Proizvajalci prenosnih baterij ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto naslednje informacije na podlagi kemijske tehnologije baterije, pri čemer določijo količine baterij za lahka vozila:
  - (a) količino prenosnih baterij, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu na ozemlju države članice, razen vseh prenosnih baterij, ki so zapustile ozemlje navedene države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
  - (b) količino odpadnih prenosnih baterij, zbranih v skladu s členom 48, izračunano na podlagi metodologije iz Priloge XI;
  - (c) cilje zbiranja, ki jih doseže proizvajalec ali organizacija, ki je pristojna za odgovornost proizvajalcev in deluje v imenu svojih članov;
  - (d) količino zbranih odpadnih prenosnih baterij, dostavljenih v objekte z dovoljenjem za obdelavo in recikliranje.

Kadar izvajalci ravnanja z odpadki, razen proizvajalcev ali organizacij, pristojnih za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, prevzamejo odpadne prenosne baterije od distributerjev ali na drugih zbirnih mestih za odpadne prenosne baterije, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto količino zbranih odpadnih prenosnih baterij na podlagi njihove kemijske tehnologije, pri čemer opredelijo količine baterij za lahka vozila.

Izvajalci iz prvega in drugega pododstavka sporočijo te podatke v štirih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu s členom 62(6) opredeljena oblika za poročanje Komisiji.

Pristojni organi opredelijo obliko in postopke na podlagi tega, kateri podatki se jim sporočajo.

2. Proizvajalci avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila ali organizacije, pristojne za odgovornost proizvajalcev, kadar so imenovane v skladu s členom 47(2) in ki delujejo v imenu proizvajalcev, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto naslednje informacije na podlagi kemijske tehnologije in vrste baterij:
  - (a) količino avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu na ozemlju države članice, razen vseh baterij, ki so zapustile ozemlje navedene države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
  - (b) količino odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, zbranih in dostavljenih v objekte z dovoljenjem za obdelavo in recikliranje.
3. Kadar izvajalci ravnanja z odpadki prevzamejo odpadne baterije od distributerjev ali na drugih zbirnih mestih za odpadne avtomobilске in industrijske baterije ter baterije za električna vozila ali od končnih uporabnikov, sporočijo pristojnemu organu za vsako koledarsko leto naslednje informacije na podlagi kemijske tehnologije in vrste baterij:
  - (a) količino zbranih odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila;
  - (b) količino odpadnih avtomobilskih in industrijskih baterij ter baterij za električna vozila, dostavljenih v objekte z dovoljenjem za obdelavo in recikliranje.

Izvajalci iz tega odstavka sporočijo navedene podatke v štirih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu s členom 62(5) opredeljena oblika za poročanje Komisiji.

Pristojni organi vzpostavijo elektronske sisteme, prek katerih se jim sporočajo podatki, in opredelijo oblike, ki jih je treba uporabljati. Elektronski sistemi za sporočanje informacij, ki jih vzpostavijo pristojni organi, so združljivi in interoperabilni z zahtevami sistema za izmenjavo informacij, vzpostavljenega v skladu s členom 64.

4. Podatki iz odstavka 1(a) in (b) vključujejo baterije, vgrajene v vozila in naprave, ter odpadne baterije, ki so iz njih odstranjene, v skladu s členom 52.
5. Izvajalci ravnanja z odpadki, ki izvajajo obdelavo, ter izvajalci, ki reciklirajo, sporočijo pristojnim organom za vsako koledarsko leto naslednje informacije:
  - (a) količino odpadnih baterij, prejetih za obdelavo in recikliranje;
  - (b) količino odpadnih baterij, ki vstopijo v postopek recikliranja;
  - (c) informacije o učinkovitostih recikliranja in stopnjah snovne predelave odpadnih baterij.

V poročanje o učinkovitosti recikliranja in stopnjah snovne predelave se vključijo vse posamezne faze recikliranja in vse ustrezne izstopne frakcije. Kadar se postopek recikliranja izvaja v več objektih, je prvi izvajalec, ki reciklira, odgovoren za zbiranje in sporočanje teh informacij pristojnim organom.

Izvajalci, ki reciklirajo, sporočijo te podatke v štirih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu s členom 62(6) opredeljena oblika za poročanje Komisiji.

6. Kadar imetniki odpadkov, razen tistih, ki so navedeni v odstavku 4, izvažajo baterije za obdelavo in recikliranje, sporočijo podatke o količini ločeno zbranih odpadnih baterij, izvoženih za obdelavo in recikliranje, ter podatke iz odstavka 4(b) in (c) pristojnim organom v štirih mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki.

Člen 62 *Poročanje Komisiji*

1. Države članice za vsako koledarsko leto dajo javno na voljo v združeni obliki naslednje podatke o prenosnih, avtomobilskih in industrijskih baterijah ter baterijah za električna vozila na podlagi vrste baterij in njihove kemijske tehnologije, pri čemer v zvezi s prenosnimi baterijami ločeno opredelijo baterije za lahka vozila:
  - (a) količino baterij, katerih dostopnost se prvič omogoči na trgu države članice, razen baterij, ki so zapustile ozemlje navedene države članice v navedenem letu, preden so bile prodane končnim uporabnikom;
  - (b) količino odpadnih baterij, zbranih v skladu s členoma 48 in 49, izračunano na podlagi metodologije iz Priloge XI;
  - (c) vrednosti doseženih učinkovitosti recikliranja, določenih v delu B Priloge XII, ter vrednosti dosežene stopnje snovne predelave iz dela C Priloge XII.

Države članice dajo te podatke na voljo v 18 mesecih po izteku leta poročanja, na katero se nanašajo zbrani podatki. Informacije dajo na voljo elektronsko v obliki, ki jo Komisija opredeli v skladu z odstavkom 6, pri čemer se uporabijo lahko dostopne podatkovne storitve, ki so interoperabilne s sistemom, vzpostavljenim na podlagi člena 64. Podatki so strojno berljivi, možno jih je razvrstiti in po njih iskati ob upoštevanju odprtih standardov, da jih lahko uporabljajo tretje osebe. Države članice Komisijo obvestijo, ko so podatki iz prvega pododstavka dani na voljo.

Prvo obdobje poročanja se nanaša na prvo polno koledarsko leto po sprejetju izvedbenega akta, v katerem je v skladu z odstavkom 6 opredeljena oblika za poročanje.

Poleg obveznosti na podlagi direktiv 2000/53/ES in 2012/19/EU podatki iz odstavka 1(a) in (b) vključujejo baterije, vgrajene v vozila in naprave, ter odpadne baterije, ki so iz njih odstranjene, v skladu s členom 52.

2. V poročanje o učinkovitosti recikliranja in stopnjah snovne predelave iz odstavka 1 se vključijo vse posamezne faze recikliranja in vse ustrezne izstopne frakcije.
3. Podatkom, ki jih države članice dajo na voljo v skladu s tem členom, se priloži poročilo o preverjanju kakovosti. Navedene informacije predložijo v obliki, ki jo Komisija opredeli v skladu z odstavkom 6.

4. Komisija zbere in pregleda informacije, ki so dane na voljo, v skladu s tem členom. Komisija objavi poročilo o oceni organizacije zbiranja podatkov, virov podatkov in uporabljene metodologije v državah članicah ter popolnosti, zanesljivosti, pravočasnosti in doslednosti navedenih podatkov. Ocena lahko vključuje specifična priporočila za izboljšave. Poročilo se pripravi po tem, ko so države članice prvič sporočile podatke, in nato vsaka štiri leta.
5. Za namene odstavkov 1 in 4 Komisija do 31. decembra 2023 sprejme izvedbene akte o določitvi oblike za sporočanje podatkov in informacij Komisiji ter metod za preverjanje in pogojev delovanja. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Člen 63
Uporaba poglavja VII

Poglavje VII se uporablja od 1. julija 2023.

Poglavje VIII
Elektronska izmenjava informacij

Člen 64
Sistem za elektronsko izmenjavo

1. Komisija do 1. januarja 2026 vzpostavi sistem za elektronsko izmenjavo informacij o baterijah (v nadaljnjem besedilu: sistem).
2. Sistem vsebuje informacije in podatke o polnilnih industrijskih baterijah in baterijah za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije in zmogljivostjo, večjo od 2 kWh, kot so navedeni v Prilogi XIII. Navedene informacije in podatke je možno razvrstiti in po njih iskati ob upoštevanju odprtih standardov, da jih lahko uporabljajo tretje osebe.
3. Gospodarski subjekti, ki dajejo polnilne industrijske baterije ali baterije za električna vozila z notranjim sistemom shranjevanja energije na trg, dajo na voljo informacije iz odstavka 2 elektronsko v strojno berljivi obliki, pri čemer uporabijo interoperabilne in lahko dostopne podatkovne storitve v obliki, opredeljeni v skladu z odstavkom 5.
4. Komisija po pregledu v skladu s členom 62(5) prek sistema objavi informacije iz člena 62(1) in oceno iz člena 62(5).
5. Komisija do 31. decembra 2024 sprejme izvedbene akte o določitvi:
  - (a) zgradbe sistema;
  - (b) oblike, v kateri se dajo na voljo podatki in informacije iz odstavka 2;
  - (c) pravil za dostop, izmenjavo, upravljanje, raziskovanje, objavo in ponovno uporabo informacij in podatkov v sistemu.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Člen 65
Potni list za baterijo

1. Najpozneje 1. januarja 2026 ima vsaka industrijska baterija in baterija za električna vozila, ki je dana na trg ali v uporabo in katere zmogljivost je višja od 2 kWh, elektronski zapis (v nadaljnjem besedilu: potni list za baterijo).
2. Potni list za baterijo je edinstven za vsako posamezno baterijo iz odstavka 1 in se opredeli na podlagi edinstvene identifikacijske oznake, ki mu jo dodeli gospodarski subjekt, ki daje baterijo na trg, in ki se na baterijo natisne ali vgravira.
3. Potni list za baterijo je povezan z informacijami o osnovnih značilnostih vsake vrste in modela baterije, shranjenimi v virih podatkov sistema, vzpostavljenega v skladu s členom 64. Gospodarski subjekt, ki daje industrijsko baterijo ali baterijo za električna vozila na trg, zagotovi, da so podatki v potnem listu za baterijo točni, popolni in posodobljeni.
4. Potni list za baterijo je na voljo na spletu, prek elektronskih sistemov, ki so interoperabilni s sistemom, vzpostavljenim v skladu s členom 64.
5. Potni list za baterijo omogoča dostop do informacij o vrednostih parametrov delovanja in trajnosti iz člena 10(1), ko se baterija da na trg in ko se spremeni njen status.
6. Kadar sprememba statusa nastane zaradi popravil ali spremembe namena, se odgovornost za izvedbo zapisa v potni list za baterijo prenese na gospodarski subjekt, za katerega se šteje, da daje industrijsko baterijo ali baterijo za električna vozila na trg ali v uporabo.
7. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi pravil za dostop, izmenjavo, upravljanje, raziskovanje, objavo in ponovno uporabo informacij in podatkov, dostopnih prek potnega lista za baterijo.

Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Poglavje IX
Nadzor trga Unije, nadzor baterij, ki vstopajo na trg Unije, in
zaščitni postopki Unije

Člen 66

Nacionalni postopek ravnanja z baterijami, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar organi za nadzor trga ene države članice utemeljeno domnevajo, da baterija, ki jo zajema ta uredba, predstavlja tveganje za zdravje ali varnost ljudi, premoženje ali okolje, ocenijo, ali zadevna baterija izpolnjuje vse ustrezne zahteve iz te uredbe.

Kadar organi za nadzor trga med vrednotenjem iz prvega pododstavka ugotovijo, da baterija ne izpolnjuje zahtev iz te uredbe, od zadevnega gospodarskega subjekta nemudoma zahtevajo, da sprejme vse ustrezne korektivne ukrepe za zagotovitev, da baterija izpolnjuje navedene zahteve, ali pa jo umakne s trga ali odpokliče v razumnem roku, ki ga določijo glede na naravo tveganja iz prvega pododstavka.

Organi za nadzor trga o tem ustrezno obvestijo zadevni priglašeni organ.
2. Kadar organi za nadzor trga menijo, da neskladnost ni omejena na njihovo nacionalno ozemlje, Komisijo in druge države članice obvestijo o rezultatih vrednotenja in ukrepih, ki jih zahtevajo od gospodarskega subjekta.

3. Gospodarski subjekt zagotovi, da se sprejmejo vsi ustrezni korektivni ukrepi v zvezi z zadevnimi baterijami, katerih dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji.
4. Kadar zadevni gospodarski subjekt v roku iz drugega pododstavka odstavka 1 ne sprejme zadostnih korektivnih ukrepov, organi za nadzor trga sprejmejo vse ustrezne začasne ukrepe za prepoved ali omejitev dostopnosti baterij na svojem nacionalnem trgu ali pa jih umaknejo ali odpokličejo s trga.
Organi za nadzor trga nemudoma obvestijo Komisijo in druge države članice o navedenih ukrepih.
5. Informacije iz drugega pododstavka odstavka 4 vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za identifikacijo neskladne baterije, njenega porekla, vrste domnevne neskladnosti in z njo povezanega tveganja, vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov ter stališča zadevnega gospodarskega subjekta. Organi za nadzor trga zlasti navedejo, ali je neskladnost nastala, ker:
  - (a) baterija ne izpolnjuje zahtev iz poglavij II in III te uredbe;
  - (b) so harmonizirani standardi iz člena 15 pomanjkljivi;
  - (c) so skupne specifikacije iz člena 16 pomanjkljive.
6. Države članice, razen države članice, ki je začela postopek po tem členu, nemudoma obvestijo Komisijo in ostale države članice o vseh sprejetih ukrepih in vseh dodatnih informacijah, ki so jim na voljo v zvezi z neskladnostjo zadevne baterije, ter v primeru nestrinjanja s sprejetim nacionalnim ukrepom predložijo svoje ugovore.
7. Kadar država članica ali Komisija v treh mesecih po prejemu informacij iz drugega pododstavka odstavka 4 ne predloži ugovorov glede začasnega ukrepa, ki ga je sprejela država članica, se šteje, da je navedeni ukrep upravičen.
8. Države članice zagotovijo takojšnje izvajanje ustreznih omejevalnih ukrepov v zvezi z zadevno baterijo, na primer umik baterije s trga.

Člen 67

Zaščitni postopek Unije

1. Kadar so po zaključku postopka iz člena 66(3) in (4) vloženi ugovori zoper ukrep države članice ali kadar Komisija meni, da je nacionalni ukrep v nasprotju z zakonodajo Unije, Komisija nemudoma začne posvetovanja z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni nacionalni ukrep. Komisija na podlagi rezultatov navedenega ocenjevanja z izvedbenim aktom odloči, ali so nacionalni ukrepi upravičeni ali ne.
Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
2. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice ter jo nemudoma predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.
Če se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, vse države članice sprejmejo potrebne ukrepe, da zagotovijo umik neskladne baterije s svojega trga, in o tem obvestijo Komisijo.
Če se šteje, da je nacionalni ukrep neupravičen, ga zadevna država članica umakne.
3. Kadar se nacionalni ukrep šteje kot upravičen, baterija pa ni skladna zaradi pomanjkljivih harmoniziranih standardov iz člena 15 te uredbe, Komisija uporabi postopek iz člena 11 Uredbe (EU) št. 1025/2012.

Člen 68

Skladne baterije, ki predstavljajo tveganje

1. Kadar država članica po izvedbi ocenjevanja iz člena 67(1) ugotovi, da baterija kljub skladnosti z zahtevami iz poglavij II in III, predstavlja tveganje za zdravje ali varnost ljudi, premoženje ali okolje, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da sprejme vse ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovi, da zadevna baterija ob dajanju na trg ne predstavlja več navedenega tveganja, ali pa baterijo umakne s trga ali jo odpokliče v razumnem roku glede na naravo tveganja.
2. Gospodarski subjekt zagotovi, da se sprejme korektivni ukrep v zvezi z vsemi zadevnimi baterijami, katerih dostopnost na trgu je omogočil po vsej Uniji.
3. Država članica o tem nemudoma obvesti Komisijo in druge države članice. Navedene informacije vključujejo vse razpoložljive podrobnosti, zlasti podatke, potrebne za opredelitev zadevne baterije, porekla in dobavne verige baterije, vrste tveganja, ter vrsto in trajanje sprejetih nacionalnih ukrepov.
4. Komisija se nemudoma posvetuje z državami članicami in zadevnim gospodarskim subjektom oziroma subjekti ter oceni sprejete nacionalne ukrepe. Komisija na podlagi rezultatov tega ocenjevanja sprejme izvedbeni akt v obliki sklepa, s katerim določi, ali je nacionalni ukrep upravičen ali ne, ter po potrebi naroči ustrezne ukrepe.
5. Navedeni izvedbeni akt se sprejme v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
6. V izredno nujnih ustrezno utemeljenih primerih v zvezi z varovanjem zdravja ljudi in njihovo varnostjo oziroma varovanjem premoženja ali varstvom okolja sprejme Komisija v skladu s postopkom iz člena 74(3) izvedbeni akt, ki se začne uporabljati takoj.
7. Komisija svojo odločitev naslovi na vse države članice ter jo nemudoma predloži državam članicam in zadevnemu gospodarskemu subjektu oziroma subjektom.

Člen 69

Druge neskladnosti

1. Brez poseganja v člen 66, kadar država članica ugotovi, da baterija, ki ne spada na področje uporabe člena 68, ni skladna s to uredbo ali da gospodarski subjekt krši obveznosti, navedene v tej uredbi, od zadevnega gospodarskega subjekta zahteva, da odpravi zadevno neskladnost. Takšne neskladnosti vključujejo:
  - (a) oznaka CE je bila nameščena tako, da je kršen člen 30 Uredbe (ES) št. 765/2008 ali člen 20 te uredbe;
  - (b) oznaka CE ni bila nameščena;
  - (c) identifikacijska številka priglšenega organa, ki je bil udeležen v fazi kontrole proizvodnje, je bila nameščena tako, da je kršen člen 20, ali ni bila nameščena;
  - (d) izjava EU o skladnosti ni bila pripravljena ali ni bila pripravljena pravilno;
  - (e) izjava EU o skladnosti ni dostopna prek kode QR na bateriji;
  - (f) tehnična dokumentacija ni na voljo, ni popolna ali vsebuje napake;
  - (g) informacije iz člena 38(7), (9) in (10) ali člena 41(3) in (4) niso navedene, so napačne ali nepopolne ali, v primeru navodil za uporabo, niso prevedene v jezik, sprejet v državah članicah, v katerih se baterija daje na trg ali se omogoča njena dostopnost;

- (h) druge upravne zahteve iz člena 38 ali 40 niso izpolnjene;
  - (i) zahteve glede varnega delovanja in uporabe stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije iz člena 12 niso izpolnjene;
  - (j) zahteve glede trajnostnosti in varnosti iz členov 6 do 12 poglavja II ter zahteve za označevanje in obveščanje iz členov 13 in 14 poglavja III niso izpolnjene;
  - (k) zahteve v zvezi s politiko potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi iz člena 39 niso izpolnjene.
2. Kadar subjekt ne odpravi neskladnosti iz točke (k) odstavka 1, se izda obvestilo o popravni ukrepih.
  3. Kadar se neskladnost iz odstavka 1 nadaljuje, zadevna država članica izvede vse ustrezne ukrepe za omejitev ali prepoved dostopnosti baterije na trgu ali pa zagotovi njen odpoklic ali umik s trga. V primeru neskladnosti iz točke (k) odstavka 1 se ta odstavek uporablja v skrajni sili, če je neskladnost resna in se po izdaji obvestila o popravni ukrepih iz odstavka 2 ne odpravi.

Poglavje X

Zelena javna naročila, postopek za spremembo omejitev nevarnih snovi in priznavanje shem potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi pri Komisiji

Člen 70

Zelena javna naročila

1. Javni naročniki, opredeljeni v členu 2(1) Direktive 2014/24/EU ali členu 3(1) Direktive 2014/25/EU, ali naročniki, opredeljeni v členu 4(1) Direktive 2014/25/EU, pri naročanju baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, v primerih, ki jih zajemata navedeni direktivi, upoštevajo vpliv na okolje, ki jih imajo baterije v svojem življenjskem ciklu, da zagotovijo, da so taki vplivi naročenih baterij čim manjši.
2. Obveznost iz odstavka 1 se uporablja za vsa naročila, ki jih javni naročniki ali naročniki oddajo za nakup baterij ali proizvodov, ki vsebujejo baterije, v skladu z njimi pa morajo ti javni naročniki ali naročniki vključiti tehnične specifikacije in merila za oddajo javnega naročila na podlagi členov 7 do 10, s čimer zagotovijo, da se proizvod izbere izmed proizvodov, ki imajo v življenjskem ciklu precej manjše vplive na okolje.
3. Komisija do 31. decembra 2026 sprejme delegirane akte v skladu s členom 73, ki dopolnjujejo to uredbo z opredelitvijo minimalnih obveznih meril ali ciljev za zelena javna naročila na podlagi zahtev iz členov 7 do 10.

Člen 71

Postopek za spremembo omejitev nevarnih snovi

1. Če Komisija meni, da uporaba snovi pri proizvodnji baterij ali prisotnost snovi v baterijah ob njihovem dajanju na trg ali v poznejših fazah življenjskega cikla, vključno s fazo odpadkov, predstavlja tveganje za zdravje ljudi ali okolje, ki ni pod primernim nadzorom in ga je treba obravnavati na ravni Unije, od Evropske agencije za kemikalije (v nadaljnjem besedilu: Agencija) zahteva, da pripravi dokumentacijo, ki je skladna z zahtevami iz točke (3) dela II Priloge XV k Uredbi (ES) št. 1907/2006

(v nadaljnjem besedilu: dokumentacija za omejitve). Dokumentacija za omejitve vsebuje socialno-ekonomsko oceno, vključno z analizo alternativ.

2. Agencija nemudoma objavi, da Komisija namerava začeti tak postopek omejitve v življenjskem ciklu snovi, in o tem obvesti zadevne zainteresirane strani.
3. Agencija v 12 mesecih po prejemu zahteve Komisije iz odstavka 1 in če dokumentacija za omejitve, ki jo Agencija pripravi v skladu z navedenim odstavkom, pokaže, da je potreben ukrep na ravni Unije, predlaga omejitve, da bi se začel postopek omejitve iz odstavkov 4 do 14.
4. Agencija nemudoma objavi dokumentacijo za omejitve na svojem spletnem mestu skupaj z omejitvami, predlaganimi v skladu z odstavkom 3, pri čemer se jasno navede datum objave. Agencija vse zainteresirane strani pozove, da v štirih mesecih po datumu objave posamezno ali skupno predložijo pripombe na dokumentacijo za omejitve.
5. V 12 mesecih po datumu objave iz odstavka 4 Odbor za oceno tveganja, vzpostavljen v skladu s členom 76(1)(c) Uredbe (ES) št. 1907/2006, na podlagi proučitve ustreznih delov dokumentacije za omejitve oblikuje mnenje o tem, ali so predlagane omejitve primerne za zmanjševanje tveganja za zdravje ljudi in/ali okolje. Pri tem mnenju upošteva dokumentacijo za omejitve, ki jo na zahtevo Komisije pripravi Agencija, in stališča zainteresiranih strani iz odstavka 4.
6. V 15 mesecih po datumu objave iz odstavka 4 Odbor za socialno-ekonomsko analizo, vzpostavljen v skladu s členom 76(1)(d) Uredbe (ES) št. 1907/2006, na podlagi proučitve ustreznih delov dokumentacije in socialno-ekonomskega vpliva sprejme mnenje o predlaganih omejitvah. Pred tem pripravi osnutek mnenja o predlaganih omejitvah in njihovem socialno-ekonomskem vplivu, pri čemer upošteva analize ali informacije v skladu z odstavkom 4, če so bile predložene.
7. Agencija nemudoma objavi osnutek mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo na svojem spletnem mestu in zainteresirane strani pozove, da svoje pripombe na osnutek mnenja predložijo najpozneje 60 dni po objavi navedenega osnutka mnenja.
8. Odbor za socialno-ekonomsko analizo nemudoma sprejme svoje mnenje, pri čemer ustrezno upošteva dodatne pripombe, prejete v predpisanem roku iz odstavka 7. V tem mnenju se upoštevajo pripombe zainteresiranih strani, predložene v skladu z odstavkom 4 in 7.
9. Če mnenje Odbora za oceno tveganja bistveno odstopa od predlaganih omejitev, Agencija rok za sprejetje mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo podaljša za največ 90 dni.
10. Agencija Komisiji nemudoma predloži mnenji Odbora za oceno tveganja in Odbora za socialno-ekonomsko analizo o predlaganih omejitvah v skladu z zahtevo Komisije iz odstavka 1. Kadar mnenji Odbora za oceno tveganja in Odbora za socialno-ekonomsko analizo znatno odstopata od omejitev, predlaganih v skladu z odstavkom 3, Agencija predloži Komisijo pojasnilo, v katerem podrobno obrazloži razloge za take razlike. Če eden ali oba odbora ne sprejmeta mnenja do roka iz odstavkov 5 in 6, Agencija o tem obvesti Komisijo in pri tem navede razloge.
11. Agencija nemudoma objavi mnenji obeh odborov na svojem spletnem mestu.
12. Agencija Komisiji na zahtevo zagotovi vse dokumente in dokazila, ki so ji bila predložena ali ki jih je upoštevala.

13. Če Komisija ugotovi, da so pogoji iz člena 6(2) izpolnjeni, sprejme delegirani akt v skladu s členom 6(2). Ta delegirani akt se sprejme brez nepotrebne odlašanja po sprejetju mnenja Odbora za socialno-ekonomsko analizo iz odstavka 8 ali po roku, določenem v odstavkih 6 in 9, kakor je primerno, če navedeni odbor mnenja ne sprejme.
14. Kadar Odbor za oceno tveganja in Odbor za socialno-ekonomsko analizo predložita mnenji v skladu z odstavkoma 5 in 6, pri tem uporabita poročevalce, kot je določeno v členu 87 Uredbe (ES) št. 1907/2006. Agencija plača zadevne poročevalce ali soporočevalce ali njihovega delodajalca v skladu s plačilno lestvico, ki se vključi v finančne ureditve, povezane z omejitvami, ki jih določi upravni odbor, vzpostavljen v skladu s členom 76(1)(a) Uredbe (ES) št. 1907/2006. Kadar zadevne osebe ne izpolnjujejo svojih dolžnosti, ima izvršni direktor Agencije pravico, da pogodbo prekine ali začasno prekine ali pa zadrži plačilo.

Člen 72

Sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi

1. Vlade, sektorska združenja in druge skupine zainteresiranih organizacij, ki imajo vzpostavljene sheme potrebne skrbnosti in jih nadzorujejo (v nadaljnjem besedilu: lastniki shem), lahko Komisijo zaprosijo, da prizna sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi zahtev za obveščanje, ki jih prošnja Komisiji vsebuje. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
2. Kadar Komisija na podlagi dokazov in informacij, predloženih v skladu s prvim pododstavkom, ugotovi, da shema potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi iz odstavka 1 navedenim gospodarskim subjektom omogoča, da izpolnijo zahteve iz člena 39 te uredbe, sprejme izvedbeni akt, s katerim prizna enakovrednost navedene sheme z zahtevami iz te uredbe. Pred sprejetjem takih izvedbenih aktov se po potrebi posvetuje s sekretariatom OECD. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).

Pri odločanju o priznavanju sheme potrebne skrbnosti Komisija upošteva različne prakse v sektorju, ki jih zajema navedena shema, ter pristop na podlagi tveganja in metodo, ki ju navedena shema uporablja za opredelitev tveganj.
3. Na Komisijo se prenese pooblastilo za sprejetje izvedbenih aktov o določitvi meril in metodologije, na podlagi katerih v skladu z odstavkom 2 določi, ali sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi zagotavljajo, da gospodarski subjekti izpolnjujejo zahteve iz člena 39 te uredbe. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3). Komisija po potrebi tudi redno preverja, ali priznane sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi še naprej izpolnjujejo merila, na podlagi katerih je bila v skladu z odstavkom 2 sprejeta odločitev, da se jim prizna enakovrednost.
4. Lastnik sheme potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, za katero je bila priznana enakovrednost v skladu z odstavkom 2, Komisijo nemudoma obvesti o kakršnih koli spremembah ali posodobitvah navedene sheme.
5. Če so na voljo dokazi večkratnih ali hujših primerov, da gospodarski subjekti, ki izvajajo shemo, priznana v skladu z odstavkom 2, niso izpolnjevali zahtev iz člena 39 te uredbe, Komisija ob posvetovanju z lastnikom priznane sheme prouči, ali ti primeri kažejo na pomanjkljivosti v shemi.

6. Kadar Komisija ugotovi neizpolnjevanje zahtev iz člena 39 te uredbe ali pomanjkljivosti v priznani shemi potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi, lahko da lastniku sheme na voljo ustrezno časovno obdobje za izvedbo popravnih ukrepov.
7. Kadar lastnik sheme ne izvede potrebnih popravnih ukrepov ali to zavrne in kadar Komisija ugotovi, da neizpolnjevanje ali pomanjkljivosti iz odstavka 6 ogrožajo zmožnost gospodarskega subjekta iz člena 39(1), ki izvaja shemo, da ravna v skladu z zahtevami iz člena 39 te uredbe, ali kadar so večkratni ali hujši primeri neizpolnjevanja s strani gospodarskih subjektov, ki izvajajo shemo, posledica pomanjkljivosti sheme, Komisija sprejme izvedbeni akt, s katerim prekliče priznanje enakovrednosti sheme. Navedeni izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 74(3).
8. Komisija vzpostavi in posodablja register priznanih shem potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi. Navedeni register se da na voljo javnosti na spletu.

Poglavje XI

Prenesena pooblastila in postopek v odboru

Člen 73

Izvajanje pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov se prenese na Komisijo pod pogoji iz tega člena.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 6(2), člena 7(1), (2) in (3), člena 9(2), člena 10(3), člena 12(2), člena 17(4), člena 27(3), člena 39(8), člena 55(4), člena 56(4), člena 57(6), člena 58(3) in člena 70(2) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od [datum začetka veljavnosti te uredbe]. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolgo obdobje, razen če Evropski parlament ali Svet ne nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 6(2), člena 7(1), (2) in (3), člena 9(2), člena 10(3), člena 12(2), člena 17(4), člena 27(3), člena 39(8), člena 55(4), člena 56(4), člena 57(6), člena 58(3) in člena 70(2) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne veljati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v njem. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo države članice, v skladu z načeli iz Medinstitucionalnega sporazuma o boljši pripravi zakonodaje z dne 13. aprila 2016.
5. Ko Komisija sprejme delegirani akt, o tem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet v skladu s členom 6(2), členom 7(1), (2) in (3), členom 9(2), členom 10(3), členom 12(2), členom 17(4), členom 27(3), členom 39(8), členom 55(4), členom 56(4), členom 57(6), členom 58(3) in členom 70(2), začne veljati le, če niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotujeta delegiranemu aktu v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če sta pred iztekom tega roka tako Evropski parlament in Svet Komisijo

obvestila, da mu ne bosta nasprotovala. Na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta se to obdobje podaljša za dva meseca.

Člen 74 *Postopek v odboru*

1. Komisiji pomaga odbor, ustanovljen s členom 39 Direktive 2008/98/ES. Navedeni odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicih na ta odstavek se uporablja člen 4 Uredbe (EU) št. 182/2011.
3. Pri sklicih na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.
Kadar odbor ne poda mnenja, Komisija ne sprejme osnutka izvedbenega akta in se uporabi tretji pododstavek člena 5(4) Uredbe (EU) št. 182/2011.
4. Pri sklicih na ta odstavek se uporablja člen 8 Uredbe (EU) št. 182/2011 v povezavi s členom 5 navedene uredbe.

Poglavje XII **Spremembe**

Člen 75 *Spremembe Uredbe (EU) 2019/1020*

Uredba (EU) 2019/1020 se spremeni:

- (1) v členu 4(5) se besedilo „(EU) 2016/425(35) in (EU) 2016/426(36)“ nadomesti z besedilom:

„(EU) 2016/425(*), (EU) 2016/426(**) in [(EU) 2020/...(***)]

---

* Uredba (EU) 2016/425 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o osebni varovalni opremi in razveljavitvi Direktive Sveta 89/686/EGS (UL L 81, 31.3.2016, str. 51).

** Uredba (EU) 2016/426 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. marca 2016 o napravah, v katerih zgoreva plinasto gorivo, in razveljavitvi Direktive 2009/142/ES (UL L 81, 31.3.2016, str. 99).

*** [Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (Urad za publikacije: vstaviti podatke o objavi v UL)].“;

- (2) v Prilogi I se na seznam harmonizacijske zakonodaje doda naslednja točka 71:

„71. Uredba Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in odpadnih baterijah, spremembi Uredbe (EU) 2019/1020 in razveljavitvi Direktive 2006/66/ES (Urad za publikacije: vstaviti podatke o objavi v UL).“.

Poglavje XIII **Končne določbe**

Člen 76 *Kazni*

Države članice določijo pravila o kaznih, ki se uporabljajo za kršitve te uredbe, in sprejmejo vse potrebne ukrepe za zagotovitev, da se te kazni izvajajo. Te kazni so učinkovite, sorazmerne in odvračilne. Države članice o teh pravilih uradno obvestijo Komisijo brez

odlašanja in jo brez odlašanja uradno obvestijo o vsakršni naknadni spremembi, ki nanje vpliva.

Člen 77
Pregled

1. Komisija do 31. decembra 2030 pripravi poročilo o uporabi te uredbe ter njenem vplivu na okolje in delovanje notranjega trga.
2. Ob upoštevanju tehnološkega napredka in praktičnih izkušenj, pridobljenih v državah članicah, Komisija v svoje poročilo vključi oceno naslednjih vidikov te uredbe:
  - (a) zahtev glede trajnostnosti in varnosti iz poglavja II;
  - (b) zahtev za označevanje in obveščanje iz poglavja III;
  - (c) zahtev glede potrebne skrbnosti v oskrbovalni verigi iz členov 39 in 72;
  - (d) ukrepov v zvezi z ravnanjem z izrabljenimi baterijami iz poglavja VII.

Po potrebi se poročilu priloži zakonodajni predlog spremembe ustreznih določb te uredbe.

Člen 78
Razveljavitev in prehodne določbe

Direktiva 2006/66/ES se razveljavi z učinkom od 1. julija 2023, vendar:

- (a) se člen 10(3), člen 12(4) in člen 12(5) Direktive uporabljajo še naprej do 31. decembra 2023, razen v delu, ki se nanaša na pošiljanje podatkov Komisiji in se uporablja še naprej do 31. decembra 2025;
- (b) člen 21(2) se uporablja še naprej do 31. decembra 2026.

Sklici na razveljavljeno direktivo se razumejo kot sklici na to uredbo.

Člen 79
Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Uporablja se od 1. januarja 2022.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

OCENA FINANČNIH POSLEDIC ZAKONODAJNEGA PREDLOGA

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

- 1.1 Naslov predloga/pobude
- 1.2 Zadevna področja v strukturi ABM/ABB
- 1.3 Vrsta predloga/pobude
- 1.4 Cilji
- 1.5 Utemeljitev predloga/pobude
- 1.6 Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic
- 1.7 Načrtovani načini upravljanja

2. UKREPI UPRAVLJANJA

- 2.1 Pravila o spremljanju in poročanju
- 2.2 Upravljavski in kontrolni sistem
- 2.3 Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

- 3.1 Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice
- 3.2 Ocenjene posledice za odhodke
  - 3.2.1 *Povzetek ocenjenih posledic za odhodke*
  - 3.2.2 *Ocenjene posledice za odobritve za poslovanje*
  - 3.2.3 *Ocenjene posledice za odobritve za upravne zadeve*
  - 3.2.4 *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*
  - 3.2.5 *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*
- 3.3 Ocenjene posledice za prihodke

1. OKVIR PREDLOGA/POBUDE

1.1. Naslov predloga/pobude

Predlog uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o baterijah in akumulatorjih ter odpadnih baterijah in akumulatorjih in razveljavitvi Direktive 2006/66/EU Evropskega parlamenta in Sveta.

1.2. Zadevna področja

Področje: 09 Okolje

Dejavnost: 09 02 02 Program za okolje in podnebne ukrepe (LIFE) – Krožno gospodarstvo in kakovost življenja

09 10 01 Evropska agencija za kemikalije – Dejavnosti na področju zakonodaje o uvozu in izvozu nevarnih kemikalij ter v zvezi s krožnim gospodarstvom

03.020101 Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev

1.3. Predlog se nanaša na

nov ukrep

nov ukrep na podlagi pilotnega projekta/pripravljalnega ukrepa¹

podaljšanje obstoječega ukrepa

združitev ali preusmeritev enega ali več ukrepov v drug/nov ukrep

1.4. Cilji

1.4.1. Splošni cilji

Krepitev trajnostnosti baterij v celotnem življenjskem ciklu z zagotavljanjem minimalnih zahtev glede trajnostnosti za baterije, ki se dajejo na notranji trg EU.

Povečanje odpornosti oskrbovalne verige EU za baterije z zapiranjem snovne zanke.

Zmanjšanje vplivov na okolje in družbenih vplivov v vseh fazah življenjskega cikla baterij.

1.4.2. Specifični cilji

Krepitev trajnostnosti

- Spodbujanje proizvodnje in dajanje visokokakovostnih in delujočih baterij na trg EU.
- Razvoj in uporaba potenciala primarnih in sekundarnih surovin za baterije v EU z zagotavljanjem njihove učinkovite in trajnostne proizvodnje.
- Zagotavljanje delujočih trgov za sekundarne surovine in povezanih industrijskih postopkov.
- Spodbujanje inovacij in razvoja ter uporabe tehnološkega strokovnega znanja EU.

Povečanje odpornosti in zapiranje snovnih zank.

¹ Po členu 58(2)(a) oz. (b) finančne uredbe.

- Zmanjšanje odvisnosti EU od uvoza materialov strateškega pomena.
- Zagotavljanje ustreznega zbiranja in recikliranja vseh odpadnih baterij.

Zmanjšanje vplivov na okolje in družbenih vplivov.

- Prispevanje k odgovornemu pridobivanju.
- Učinkovita uporaba surovin in recikliranega materiala.
- Zmanjšanje emisij toplogrednih plinov v celotnem življenjskem ciklu baterij.
- Zmanjšanje tveganj za zdravje ljudi in kakovost okolja ter izboljšanje socialnih razmer v lokalnih skupnostih.

1.4.3. Pričakovani rezultati in posledice

Navedite, kakšne učinke naj bi imel(-a) predlog/pobuda za upravičence/ciljne skupine.

Predlagana uredba bo zagotovila boljšo uskladitev s sedanjimi pristopi EU na področju trajnostnega ravnanja z materiali in odpadki, ki se osredotočajo na optimizacijo proizvodov in proizvodnih postopkov. Cilj uredbe je razviti okvir EU, ki zajema celoten življenjski cikel baterij in vsebuje harmonizirana in bolj ambiciozna pravila za baterije, sestavne dele, odpadne in reciklirane baterije zaradi vzpostavitve skupnega sklopa pravil, ki bo zagotavljal nemoteno delovanje notranjega trga EU za baterije ter primarne in sekundarne materiale, potrebne za njihovo proizvodnjo, ter obenem spodbujal višje ravni trajnosti na trgu EU.

1.4.4. Kazalniki smotrnosti

Navedite, s katerimi kazalniki se bodo spremljali napredek in dosežki.

Kazalniki napredka in doseganja ciljev so:

- povečanje kakovosti baterij, danih na trg;
- boljše učinkovitosti recikliranja in boljša snovna predelava za nikelj, kobalt, litij in baker;
- višje stopnje recikliranih materialov v baterijah;
- več zbranih in recikliranih baterij;
- preštevanje industrijskih baterij in baterij za električna vozila, sledenje navedenim baterijam in poročanje o njih;
- vse zbrane baterije se reciklirajo: zmogljivost postopkov recikliranja z zmanjšanimi tveganji za zdravje in varnost pri delu;
- boljši in lažji dostop končnih uporabnikov do informacij o baterijah, ki jih kupijo, v zvezi z materialom, vsebovanim v njih, njihovo pričakovano trajnostjo in doseganjem okoljskih in družbenih standardov pri njihovi proizvodnji;
- izračun ogljičnega odtisa vseh industrijskih baterij in baterij za električna vozila;
- informacije izdelovalcev industrijskih baterij in baterij za električna vozila o izpolnjevanju meril družbene odgovornosti pri pridobivanju materialov;
- opredelitev jasnega in predvidljivega pravnega okvira EU, ki izdelovalcem baterij zagotavlja podporo pri inovacijah in konkurenčnosti na rastočem trgu.

1.5. Utemeljitev predloga/pobude

1.5.1. *Potrebe, ki jih je treba zadovoljiti kratkoročno ali dolgoročno, vključno s podrobno časovnico za uvajanje ustreznih ukrepov za izvajanje pobude*

Z izvedbenimi/delegiranimi akti bi bilo treba v treh do osmih letih sprejeti podrobne zahteve.

Na podlagi tega predloga uredbe se bodo oblikovali ukrepi v smislu pooblastil, delegiranih ali izvedbenih sklepov in ocen učinka.

Ti bodo zajemali preverjanje skladnosti z zahtevami glede trajnostnosti, sistem za preverjanje skladnosti, zahteve glede trajnostnosti ter obveščanje in označevanje. Podroben seznam teh predvidenih ukrepov je predstavljen v nadaljevanju:

- spremljanje dela odborov CEN/CENELEC za standardizacijo;
- priprava skupnih specifikacij o delovanju in trajnosti prenosnih baterij za splošno rabo;
- priprava skupnih specifikacij o delovanju in trajnosti polnilnih baterij (industrijskih/za električna vozila);
- priprava skupnih specifikacij o varnosti stacionarnih baterijskih sistemov za shranjevanje energije;
- oblikovanje harmoniziranih pravil o izračunu za ločeno zbiranje prenosnih baterij;
- oblikovanje harmoniziranih pravil o izračunu za izjavo o ogljičnem odtisu (vključno z revizijo pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za baterije), za izračun razredov učinkovitosti baterij v zvezi z intenzivnostjo ogljika, za izračun učinkovitosti recikliranja (da se vključita litij in svinec) ter snovne predelave;
- smernice o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij;
- vzpostavitev odprtega podatkovnega prostora za posredovanje informacij o baterijah;
- razvoj meril za zelena javna naročila v zvezi z baterijami;
- delegirani akt o ogljičnem odtisu: obvezni pragi;
- sprememba seznama odpadkov;
- ocena/obvladovanje tveganja zaradi snovi, ki se uporabljajo v baterijah;
- sprememba obveznosti poročanja.

1.5.2. *Dodana vrednost ukrepanja Unije (ki je lahko posledica različnih dejavnikov, npr. boljšega usklajevanja, pravne varnosti, večje učinkovitosti ali dopolnjevanja). Za namene te točke je „dodana vrednost ukrepanja Unije“ vrednost, ki izhaja iz ukrepanja Unije in predstavlja dodatno vrednost poleg tiste, ki bi jo sicer ustvarile države članice same.*

Razlogi za ukrepanje na evropski ravni (predhodno):

Potrebna je zakonodaja na ravni EU, ki bo zagotovila, da za izdelovalce, uvoznike in gospodarske subjekte v širšem smislu veljajo skupne zahteve pri dajanju baterije na trg Unije in da se dajo na voljo informacije.

Poleg tega se je pri oceni direktive o baterijah pokazalo, da je treba zakonodajni okvir posodobiti zaradi nadaljnjega spodbujanja krožnega gospodarstva in nizkoogljičnih politik ter prilagajanja tehnološkim in gospodarskim dosežkom na trgu baterij.

Vrednostna veriga baterij je kapitalsko intenzivna in zato potrebuje ekonomije obsega. Da bi se to doseglo, so potrebne usklajene zahteve, ki so usmerjene v celoten življenjski cikel in dobro delovanje notranjega trga EU.

1.5.3. *Spoznanja iz podobnih izkušenj v preteklosti*

1.5.4. *Skladnost z večletnim finančnim okvirom in možne sinergije z drugimi ustreznimi instrumenti*

Evropska komisija predlaga obsežen načrt okrevanja na podlagi okrepljenega dolgoročnega proračuna za naslednji večletni finančni okvir in nov instrument za okrevanje Next Generation EU.

Podlaga za strategijo EU za okrevanje bo evropski zeleni dogovor. Cilj tega sta med drugim čistejši prevoz in logistika, vključno z električno mobilnostjo, ki sta glavno gonilo eksponentne rasti povpraševanja po baterijah. Sedanji trendi kažejo, da se bo v družbi po krizi zaradi COVID-19 pomen električne mobilnosti povečal in ohranil.

Evropska komisija izraža svojo podporo in zavezo raziskavam na področju baterij s financiranjem številnih projektov v okviru programa Obzorje 2020 (več kot 100 projektov) in finančnim prispevkom k njihovem izvajanju (ki znaša približno 500 milijonov EUR). Projekt zajema celotno vrednostno verigo raznovrstnih baterij in je usmerjen v reševanje sedanjih in prihodnjih izzivov: razvoj in izboljšanje materialov (in njihovega vpliva na okolje), recikliranje baterij (kar bo spodbudilo učinkovitost snovne predelave v Evropi), novi sistemi baterij in celo alternative konvencionalnim baterijam. Rezultati teh projektov bodo podprli in spodbudili inovacije v industriji baterij v Evropi. Pričakujejo se novi in izboljšani sistemi materialov in baterij, izboljšane značilnosti v smislu zmogljivosti shranjevanja, življenjske dobe, varnosti, trajnostnosti in stroškovne učinkovitosti. Ti vidiki so vključeni v to uredbo in so v zvezi z njo primerni.

Ti vidiki bodo bistveni za zagotovitev trajnostne konkurenčnosti Evrope na tem področju ter spodbujanje njenega gospodarstva, rasti in blaginje.

Pričakuje se, da bo EU v naslednjem večletnem finančnem okviru še naprej spodbujala raziskave na tem in sorodnih področjih.

V novi uredbi bo jasno določeno, da se bodo omejitveni ukrepi za snovi v baterijah v prihodnosti sprejemali po oceni, ki jo bo opravila ECHA, in ne v okviru posameznih dejavnosti, ki so del delovnega programa GD za okolje. Ker ima ECHA na splošno potrebne izkušnje za to nalogo, so te ocene dodatno delovno področje te agencije.

1.5.5. *Ocena različnih razpoložljivih možnosti financiranja, vključno z možnostmi za prerazporeditev*

Strokovno znanje agencije ECHA (ocene tveganja za snovi) in JRC (razvoj metodologij in postopkov) je najustreznejše za zagotovitev hitrega izvajanja predlaganega pristopa.

Ocena glede potreb po zaposlenih in sredstvih, ki smo jo prejeli od agencije ECHA v zvezi s seznamom odpadkov, kaže, da mora agencija ECHA okrepiti znanje za izvajanje te naloge. Zato je GD ENV proučil alternativne možnosti. JRC je predložil oceno, na podlagi katere bi bilo potrebnih manj sredstev (0,9 milijona EUR v primerjavi z 2,2 milijona EUR za agencijo ECHA). Zato predlagamo, da to dodamo na seznam nalog JRC.

V zvezi z razvojem odprtega podatkovnega prostora za baterije ocenjene potrebe po zaposlenih in sredstvih, ki smo jih prejeli od agencije ECHA, kažejo, da so pri izkoriščanju obstoječih struktur in procesov v agenciji ECHA vključene politične ambicije. ECHA ocenjuje, da bi bilo poleg skoraj 10 milijonov EUR za stroške zaposlenih potrebnih še približno 10 milijonov EUR za razvoj podatkovnega prostora. Službe Komisije so se obrnile tudi na izvajalske agencije, ki pa s pravnega vidika ne morejo prevzeti naloge izvajanja podatkovnega prostora od Komisije.

Komisija zato predlaga, da se opravi študija izvedljivosti, s katero bi se podrobno ocenile različne možnosti, ki so na voljo za različne naloge, vključno s tem, kdo ima najboljše možnosti za razvoj sistema. Razvoj odprtega podatkovnega prostora upravlja GD GROW v sodelovanju z GD CONNECT in na podlagi njune pobude za evropski podatkovni prostor.

Druga možnost je razviti interni podatkovni prostor. GD ENV in GD GROW sta v stiku z GD TAXUD (ki je prevzel podobno delo v zvezi z DDV) in GD CONNECT, da bi se raziskale možne sinergije. Zaposleni, ki izvajajo te naloge v GD TAXUD, delajo v treh različnih enotah. Enota za IT v GD GROW je količinsko opredelila prvo oceno razvojnih prizadevanj in proračuna, potrebnega za izvajanje rešitve v zvezi z odprtimi podatki za potni list za baterijo. Odprt podatkovni prostor temelji na centralizirani zgradbi zbirke podatkov, ocenjeni na približno 10,5 milijona EUR. To zajema infrastrukturo IT in potrebe po zaposlenih za razvoj IT. Ti stroški so predvideni v proračunski vrstici Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev GD GROW. O natančnih oblikah dela, ki ga bodo izvajale različne službe, se bo treba dogovoriti med izvajanjem študije izvedljivosti.

1.6. Trajanje predloga/pobude in finančnih posledic

Časovno omejeno

- trajanje predloga/pobude od [D. MMMM] LLLL do [D. MMMM] LLLL,
- finančne posledice med letoma LLLL in LLLL.

Časovno neomejeno

- izvajanje z obdobjem uvajanja med letoma 2023 in 2028,
- ki mu sledi izvajanje v celoti.

1.7. Načrtovani načini upravljanja

Neposredno upravljanje – Komisija:

- prek izvajalskih agencij.

Deljeno upravljanje z državami članicami.

Posredno upravljanje, tako da se naloge izvrševanja proračuna poverijo:

- mednarodnim organizacijam in njihovim agencijam (navedite),

- EIB in Evropskemu investicijskemu skladu,
- organom iz členov 70 in 71 finančne uredbe,
- subjektom javnega prava,
- subjektom zasebnega prava, ki opravljajo javne storitve, kolikor ti subjekti zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- subjektom zasebnega prava države članice, ki so pooblaščenim za izvajanje javno-zasebnih partnerstev in ki zagotavljajo ustrezna finančna jamstva,
- osebam, pooblaščenim za izvajanje določenih ukrepov SZVP na podlagi naslova V PEU in opredeljenim v zadevnem temeljnem aktu.

2. UKREPI UPRAVLJANJA

2.1. Pravila o spremljanju in poročanju

Navedite pogostost in pogoje.

Za subvencije tradicionalnim agencijam se uporabljajo se standardna pravila spremljanja in poročanja.

2.2. Upravljavski in kontrolni sistemi

2.2.1. Utemeljitev načinov upravljanja, mehanizmov financiranja, načinov plačevanja in predlagane strategije kontrol

Za subvencije tradicionalnim agencijam se uporabljajo se standardna pravila spremljanja in poročanja.

2.2.2. Podatki o ugotovljenih tveganjih in vzpostavljenih sistemih notranjih kontrol za njihovo zmanjševanje

Ni relevantno.

2.2.3. Ocena in utemeljitev stroškovne učinkovitosti kontrol (razmerje „stroški kontrol ÷ vrednost z njimi povezanih upravljanih sredstev“) ter ocena pričakovane stopnje tveganja napake (ob plačilu in ob zaključku)

Ni relevantno.

2.3. **Ukrepi za preprečevanje goljufij in nepravilnosti**

Navedite obstoječe ali načrtovane preprečevalne in zaščitne ukrepe, npr. iz strategije za boj proti goljufijam.

Za subvencije tradicionalnim agencijam se uporabljajo standardni načini.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA/POBUDE

3.1. Zadevni razdelki večletnega finančnega okvira in odhodkovne proračunske vrstice

- Obstoječe proračunske vrstice – po vrstnem redu razdelkov večletnega finančnega okvira in proračunskih vrstic.

Razdelek večletnega finančnega okvira	Proračunska vrstica	Vrsta odhodkov	Prispevek			
	številka	dif./nedif ¹ .	držav Efte ²	držav kandidat ³	tretjih držav	po členu 21(2)(b) finančne uredbe
3	09.10.01 Evropska agencija za kemikalije	dif.	NE	NE	NE	NE
3	09.02.02 Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	dif.	NE	NE	NE	NE
1	03.020101 Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	dif.	NE	NE	NE	NE
7	20.01.02.01 Prejemki in nadomestila	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 01 Pogodbeno osebje	nedif.	NE	NE	NE	NE
7	20 02 01 03 Državni javni uslužbenci, začasno dodeljeni instituciji	nedif.	NE	NE	NE	NE

- Zahtevane nove proračunske vrstice

Ni relevantno.

¹ Dif. = diferencirana sredstva / nedif. = nediferencirana sredstva.

² Efta: Evropsko združenje za prosto trgovino.

³ Države kandidatke in po potrebi potencialne kandidatke z Zahodnega Balkana.

3.2. Ocenjene posledice za odhodke

3.2.1. Povzetek ocenjenih posledic za odhodke

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Razdelek večletnega finančnega okvira	3	Naravni viri in okolje
--	---	------------------------

Evropska agencija za kemikalije	09.10.01		Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Leto 2028	Leto 2029	Skupaj
Naslov 1: Odhodki za zaposlene	obveznosti	(1)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
	plačila	(2)	0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
Naslov 2: Infrastruktura	obveznosti	(1a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
	plačila	(2a)	0,086	0,088	0,089	0,074	0,075	0,076	0,078	0,566
Naslov 3: Odhodki iz poslovanja	obveznosti	(3a)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
	plačila	(3b)	0,158	0,158	0,158	0,025	0,025	0,025	0,025	0,575
Odobritve za Evropsko agencijo za kemikalije SKUPAJ	obveznosti	= 1 + 1a + 3a	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498
	plačila	= 2 + 2a + 3b	0,602	0,611	0,620	0,405	0,412	0,420	0,428	3,498

Potrebno povečanje prispevka EU agenciji ECHA bo izravnano z ustreznim zmanjšanjem sredstev programa LIFE.

Upravljanje snovi v baterijah: v agenciji ECHA sta potrebna skupno dva nova začasna uslužbenca (v razredu AD 5–7) z ekvivalentom polnega delovnega časa (povprečni stroški v višini 144 000 EUR/leto v sedmih letih in še pozneje), da bi se zagotovila zadostna sredstva za urejanje na področju potrebnih snovi za baterije brez konkuriranja prednostnim nalogam iz uredbe REACH. To v povprečju zajema eno dodatno omejitev (ali drug ukrep za obvladovanje tveganja) na leto. Poleg tega bo za povečanje baze znanja ter olajšanje z informacijami podprte določitve prednostnih nalog in priprave delovnega načrta potreben en pogodbeni uslužbenec z ekvivalentom polnega delovnega časa (v funkcionalni skupini III, povprečni stroški v višini 69 000 EUR/leto v dveh letih). Ta delovni načrt bo temeljil na študiji za razvoj sedanjega znanja agencije ECHA o tem, kako industrija baterij upravlja svoje nevarne kemikalije, da bi se opredelile ustrezne snovi za regulativno upravljanje tveganja v prihodnje. Študija bo po ocenah znašala 400 000 EUR (v dveh letih) za oddajo dela raziskovalnih potreb zunanjim izvajalcem. Ta študija bo prispevala k delu Komisije pri posodabljanju vnosov baterij na seznam odpadkov.

Potreben je tudi znesek v višini 22 000 EUR za kritje stroškov poročevalcev (strokovnjakov iz držav članic, ki upravljajo dokumentacijo v postopkih odločanja na Odboru za oceno tveganja in Odboru za socialno-ekonomsko analizo) za vsako omejitev in 43 000 EUR za kritje sorazmernega dela skupnega stroška organizacije srečanj Odbora za oceno tveganja in Odbora za socialno-ekonomsko analizo (potni stroški, stroški nastanitve in stroški dnevnic: stroški, izračunani na podlagi povprečnega časa/prizadevanj, potrebnih za dokumentacijo za omejitve na obeh odborih).

Zgoraj navedena sredstva so bila ocenjena z modelom za izračun, ki upošteva ustrezne izkušnje, pridobljene pri nalogah, ki jih agencija ECHA izvaja v okviru drugih regulativnih okvirov (npr. na podlagi uredbe REACH, CLP in BPR), in pri izvajanju obstoječih nacionalnih pristopov, kadar je to primerno. Določena so sredstva, ki jih bo ECHA potrebovala v obdobju 2021–2029 za izvajanje predvidenih nalog.

Načrtovana poraba iz razdelkov 1 in 3 se zaradi finančnih posledic te pobude ne bo povečala. Potrebna sredstva se bodo odštela od proračuna LIFE in instrumenta GD GROW v skladu z razdelitvijo nalog v upravnem sporazumu: približno 4 milijone EUR stroškov za GD ENV in 1,6 milijona EUR stroškov za GD GROW. Instrument GD GROW poleg tega krije stroške odprtega podatkovnega prostora, oba instrumenta pa stroške nekaterih študij in potreb služb Komisije po nakupu podatkov za ustrezno pripravo nekaterih izvedbenih in delegiranih aktov.

Razdelek večletnega finančnega okvira	1	XXX
--	----------	-----

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	2021–2027 SKUPAJ
GD: GROW									
03.020101 Delovanje in razvoj notranjega trga blaga in storitev	Odobritve za prevzem obveznosti	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723
	Odobritve plačil	1,026	1,774	2,075	2,083	2,150	0,928	0,688	10,723

Znesek, naveden v proračunski vrstici 03.020101, bo potreben za financiranje dela upravnih ureditev med GD ENV/GD GROW in JRC ter za naročilo študij in podatkov za potrebe GD GROW. Pričakuje se, da bo strošek za upravne ureditve za GD GROW znašal približno 2,669 milijona EUR. Naročila v letu 2023 znašajo 50 000 EUR za GD GROW, in sicer za zahtevo za strokovno mnenje o delu odborov CEN/CENELEC za standardizacijo.

Vključuje tudi znesek, odobren za notranjo podporo za študijo izvedljivosti v zvezi z odprtim podatkovnim prostorom. Po tej začetni razvojni fazi bodo morda potrebna dodatna sredstva.

Pričakuje se, da bodo stroški v okviru razvoja IT za elektronsko izmenjavo informacij za baterije nastali v GD GROW.

Razdelek večletnega finančnega okvira	3	Naravni viri in okolje
--	----------	------------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

		Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	2021–2027 SKUPAJ
GD: ENV									
09.02.02 Krožno gospodarstvo in kakovost življenja	Odobritve za prevzem obveznosti	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256
	Odobritve plačil	1,053	0,982	1,835	1,286	0,948	0,622	0,530	7,256

Znesek, naveden v proračunski vrstici 09.02.02, vključuje nadomestilo za povečanje sredstev za agencijo ECHA iz proračuna programa LIFE. Ta znesek bo potreben za povečanje subvencije za agencijo ECHA ter financiranje upravnih ureditev med GD ENV/GD GROW in JRC ter za naročilo študij in podatkov za GD ENV.

JRC bo imel ključno vlogo pri podpiranju Komisije pri opravljanju nekaterega potrebnega tehničnega dela. JRC je zagotovil svojo najboljšo oceno potrebnih sredstev na podlagi svojega sedanjega znanja in seznama nalog, ki sta ga predložila GD ENV in GD GROW. Te ocene bi se lahko torej natančno uskladile, na primer med pogajanjem o upravnih ureditvah. Področje uporabe v zadnji različici predloga uredbe je bilo zlasti razširjeno v zvezi s skupnimi specifikacijami o prenosnih baterijah za splošno rabo, zato bo treba sredstva ustrezno pregledati. Pričakuje se, da bodo stroški za upravne ureditve za GD ENV znašali približno 3,935 milijona EUR. JRC lahko zagotovi podporo Komisiji pri več nalogah:

- pripravi skupnih specifikacij o delovanju in trajnosti baterij za splošno rabo ter polnilnih industrijskih baterij/baterij za električna vozila;
- opredelitvi harmoniziranih pravil o izračunu za izjavo o ogljičnem odtisu za polnilne industrijske baterije/baterije za električna vozila;
- opredelitvi harmoniziranih pravil o reciklirani vsebini baterij, učinkovitostih recikliranja in snovni predelavi;
- analizi meril za zelena javna naročila (vključno s posvetovanjem z zainteresiranimi stranmi s področja javnih naročil in pravnimi preverjanji predlaganih pravil o javnih naročilih);
- podpiranju smernic o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij.

Dejavnosti, ki so predmet naročila, vključujejo nakup podatkov za baterije v letu 2021 za spremembo pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za baterije, sklepanje pogodb s podizvajalci za razvoj spletnega orodja za pravila o okoljskem odtisu kategorij izdelkov v letu 2022, zahtevo za strokovno mnenje o delu odborov CEN/CENELEC za standardizacijo v letu 2023 in študijo trga o razpoložljivosti sekundarnih materialov v letu 2027. Ti stroški znašajo 300 000 EUR v letu 2021, 80 000 EUR v letu 2022 in 100 000 EUR v letu 2027.

Razdelek večletnega finančnega okvira	7	Evropska javna uprava
--	----------	-----------------------

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

	Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	2021–2027 SKUPAJ
GD: ENV, GROW in Eurostat								
• Človeški viri	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
• Drugi upravni odhodki								
GD ENV, GD GROW in Eurostat SKUPAJ	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075

Odobritve iz RAZDELKA 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	(obveznosti skupaj = plačila skupaj)	0,475	0,515	0,515	0,555	0,555	0,230	0,230	3,075
--	---	-------	-------	-------	-------	-------	-------	-------	--------------

Potrebe po odobritvah za človeške vire in druge upravne odhodke se krijejo z odobritvami GD, ki so že dodeljene za upravljanje ukrepa in/ali so bile prerazporejene znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

<i>Leto</i> <i>2021</i>	<i>Leto</i> <i>2022</i>	<i>Leto</i> <i>2023</i>	<i>Leto</i> <i>2024</i>	<i>Leto</i> <i>2025</i>	<i>Leto</i> <i>2026</i>	<i>Leto</i> <i>2027</i>	<i>Leto</i> <i>2028</i>	<i>Leto</i> <i>2029</i>	<i>2021–2029</i> <i>SKUPAJ</i>
----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	----------------------------	-----------------------------------

Odobritve iz RAZDELKOV od 1 do 7 večletnega finančnega okvira SKUPAJ	obveznosti	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953
	plačila	2,554	3,271	4,476	3,924	3,653	1,780	1,447	0,420	0,428	21,953

3.2.2. Ocenjene posledice za odobritve agencije ECHA

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za poslovanje.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za poslovanje, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

odobritve za prevzem obveznosti v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Cilji in realizacije ↓			Leto N		Leto N+1		Leto N+2		Leto N+3		Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)						REALIZACIJE		
	SKUPAJ																		
	vrsta ¹	povprečni stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število	stroški	število realizacij skupaj
SPECIFIČNI CILJ št. 1 ² ...																			
- realizacija																			
- realizacija																			
- realizacija																			
Seštevek za specifični cilj št. 1																			
SPECIFIČNI CILJ št. 2 ...																			
- realizacija																			
Seštevek za specifični cilj št. 2																			
STROŠKI SKUPAJ																			

¹ Realizacije so dobavljeni proizvodi in opravljene storitve (npr. število financiranih izmenjav študentov, število kilometrov novozgrajenih cest ...).

² Kakor je opisan v točki 1.4.2 „Specifični cilji ...“.

SL

SL

3.2.3. Ocenjene posledice za človeške vire

3.2.3.1. Povzetek

- Za predlog/pobudo niso potrebne odobritve za upravne zadeve.
- Za predlog/pobudo so potrebne odobritve za upravne zadeve, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
- potrebe po zaposlenih v agenciji ECHA (v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno))

	Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Leto 2028	Leto 2029	SKUPAJ
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------

–

Začasni uslužbenci (razredi AD)			0,289	0,294	0,300	0,306	0,312	0,319	0,325	2,145
Začasni uslužbenci (razredi AST)										
Pogodbeni uslužbenci			0,069	0,070	0,072					0,211
Napoteni nacionalni strokovnjaki										

–

SKUPAJ			0,358	0,365	0,372	0,306	0,312	0,319	0,325	2,357
---------------	--	--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

–

potrebe po zaposlenih v agenciji ECHA (ekvivalent polnega delovnega časa)

	Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027	Leto 2028	Leto 2029
--	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------	--------------

Začasni uslužbenci (razredi AD)	0	0	2	2	2	2	2	2	2
Začasni uslužbenci (razredi AST)									
Pogodbeni uslužbenci	0	0	1	1	1				
Napoteni nacionalni strokovnjaki									

SKUPAJ	0	0	3	3	3	2	2	2	2
---------------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------	----------

3.2.3.2. Ocenjene potrebe po človeških virih za GD ENV, GD GROW in Eurostat

- Za predlog/pobudo niso potrebni človeški viri.
- Za predlog/pobudo so potrebni človeški viri, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:

ocena, izražena v celih številkah (ali na največ eno decimalno mesto natančno)

	Leto 2021	Leto 2022	Leto 2023	Leto 2024	Leto 2025	Leto 2026	Leto 2027
• Delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom (uradniki in začasni uslužbenci)							
20 01 01 01 (sedež in predstavništva Komisije)	1	1	1	1	1	1	1
XX 01 01 02 (delegacije)							
XX 01 05 01 (posredne raziskave)							
10 01 05 01 (neposredne raziskave)							
• Zunanji sodelavci (v ekvivalentu polnega delovnega časa: EPDČ)¹							
20 02 02 01/03 (PU, NNS, ZU iz splošnih sredstev)	4,0	4,5	4,5	5,0	5,0	1,0	1,0
XX 01 02 02 (PU, LU, NNS, ZU in MSD na delegacijah)							
– na sedežu ³							

¹ PU = pogodbeni uslužbenec; LU = lokalni uslužbenec; NNS = napoteni nacionalni strokovnjak; ZU = začasni uslužbenec; MSD = mladi strokovnjak na delegaciji.

³ Zlasti za strukturna sklada, Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja (EKSRP) in Evropski sklad za ribištvo (ESR).

	na delegacijah							
XX 01 05 02 (PU, NNS, ZU za posredne raziskave)								
10 01 05 02 (PU, NNS, ZU za neposredne raziskave)								
Druge proračunske vrstice (navedite)								
SKUPAJ		5,0	5,5	5,5	6,0	6,0	2,0	2,0

Potrebe po človeških virih se krijejo z osebjem GD, ki je že dodeljeno za upravljanje ukrepa in/ali je bilo prerazporejeno znotraj GD, po potrebi skupaj z dodatnimi viri, ki se lahko pristojnemu GD dodelijo v postopku letne dodelitve virov glede na proračunske omejitve.

Opis nalog:

Uradniki in začasni uslužbenci	Delovna mesta AD so potrebna za pogajanje in splošno izvajanje uredbe ter razna pripravljalna dela in pripravo sekundarne zakonodaje v skladu s predlaganimi roki iz direktive o baterijah.
Zunanji sodelavci	<p>Delovni mesti END in CA sta potrebni za izvajanje strokovnih nalog, kot so:</p> <ul style="list-style-type: none"> • spremljanje dela odborov CEN/CENELEC za standardizacijo; • izvajanje stalnih pregledov razpoložljivosti materialov, da bi bili cilji za vsebnost recikliranih materialov v skladu z razvojem trga; • priprava delegiranih aktov o zahtevah glede delovanja in trajnosti polnilnih in nepolnilnih baterij ter o enakovrednih pogojih za obdelavo zunaj EU (med drugim tudi po pripravljalnem delu JRC); • priprava izvedbenih aktov o obrazcih za registracijo proizvajalcev in parametroh stanja, • priprava izvedbenih aktov o določitvi predlog za poročanje pristojnim organom in Komisiji;

² Dodatna zgornja meja za zunanje sodelavce v okviru odobritev za poslovanje (prej vrstice BA).

	<ul style="list-style-type: none"> • razvoj sistemov za prejemanje sporočenih podatkov in analizo pravilnosti in popolnosti ter sporočanje in vzpostavitev osebja IT za razširjanje podatkov (Eurostat); • vzpostavitev programske opreme in določitev oblik za predložitve, povezane z odprtim podatkovnim prostorom; • revizija pravil o okoljskem odtisu kategorij izdelkov za baterije (med drugim tudi po pripravljalnem delu JRC); • priprava smernic o odstranljivosti in zamenljivosti prenosnih baterij; • možen pregled uredbe za določitev ciljev ločenega zbiranja.
--	--

Opis izračuna stroškov za enote EPDČ mora biti vključen v oddelek 3 Priloge V.

3.2.4. *Skladnost z veljavnim večletnim finančnim okvirom*

- Predlog/pobuda je v skladu z veljavnim večletnim finančnim okvirom.
- Za predlog/pobudo je potrebna sprememba zadevnega razdelka večletnega finančnega okvira.

Dodatne naloge, ki jih mora prevzeti Komisija, pomenijo dodatne potrebe po sredstvih, ki se nanašajo na višino prispevka Unije in delovna mesta v skladu s kadrovskim načrtom za Evropsko agencijo za kemikalije.

- Za predlog/pobudo je potrebna uporaba instrumenta prilagodljivosti ali sprememba večletnega finančnega okvira⁴.

Pojasnite te zahteve ter navedite zadevne razdelke in proračunske vrstice ter ustrezne zneske.

3.2.5. *Udeležba tretjih oseb pri financiranju*

- V predlogu/pobudi ni načrtovano sofinanciranje tretjih oseb.

---

⁴ Glej člena 11 in 17 Uredbe Sveta (EU, Euratom) št. 1311/2013 o večletnem finančnem okviru za obdobje 2014–2020.

3.3. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - za lastna sredstva,
  - za druge prihodke.
  - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁵					Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
		leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3				
Člen									

Za razne namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

3.4. Ocenjene posledice za prihodke

- Predlog/pobuda nima finančnih posledic za prihodke.
- Predlog/pobuda ima finančne posledice, kot je pojasnjeno v nadaljevanju:
  - za lastna sredstva,
  - za druge prihodke.
  - navedite, ali so prihodki dodeljeni za odhodkovne vrstice

v mio. EUR (na tri decimalna mesta natančno)

Prihodkovna proračunska vrstica	Odobritve na voljo za tekoče proračunsko leto	Posledice predloga/pobude ⁶					Vstavite ustrezno število let glede na trajanje posledic (gl. točko 1.6)		
		leto N	leto N+1	leto N+2	leto N+3				
Člen									

Za razne namenske prejeme navedite zadevne odhodkovne proračunske vrstice.

Navedite metodo za izračun posledic za prihodke.

⁵ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.

⁶ Pri tradicionalnih lastnih sredstvih (carine, prelevmani na sladkor) se navedejo neto zneski, tj. bruto zneski po odbitku 20 % stroškov pobiranja.